

The image shows the front cover of a book. The cover is decorated with a teal and dark green marbled pattern. The spine, visible on the right, is a solid red color with a fine woven texture. At the top center, there is a small, irregular white mark. A white rectangular label with rounded corners is positioned at the bottom left, containing the title in red text.

"GULREZ"
KASHMIRI

GULREZ

KASHMIRI

دلیلایه یوز در دوسوز آ میر
چو تقویمت اوین بیتا و گزیر

قصید لاجواب

موسوم

گلزار کلاون

بزبان کشتیبری

من تصنیف لطیف شاعر نامی گرامی میر تقی میر
حب وایش

غلام محمد نور محمد ناچراں کتب نما گنج بازار

سیرت کشتیبری
و مطبع

دین محمدی لاهور باہتمام ملک عارف خان چھپاؤ نور محمد کتب نما گنج بازار

ملک طغفور اسون با و شهبود
 ملک معمر و سمن خلق مود
 زیر بند غم سون خاطر ازاد
 و یکین نور چشم اسوسه او
 که ان اسوسه از دوما از خط
 دتمه یارب چمن بند کاشن فرزند
 منجان اولاد و بر دم اسوار حق
 چو رونق پیر کس فرزند لایق
 بیوس سوس گند بموم نو دیده
 رقبه زینک خوش شیر شیده

گلکمری

بسم الله الرحمن الرحيم

کلان

خدا یا چهره امید منای
 چراغ فکرت و طبعیم بر افروز
 مبدل حظم را بار طیب کن
 در دود بی شمار لغت حجب
 سرم یاد انثار چار یارش
 چو سردار جهان سلطان شایان
 ای یس تر احاطت و اچو
 مه چوم ارمان داد لته دریا
 درت دار الشفای خاص عالم
 دوا از در که دار الشفا دم
 نظر که قم نظریا شاه محمد دم

در بار حکمت جاوید بختی
 زبانم در سخن در سفتن آمود
 زبانم پرست که از نوش لیکن
 دما دم یاد از ما بر محبت
 فدای آل و اصحاب کباش
 جناب قطب عالم حمزه سلطان
 بدر ددل و دادس شفا چھوی
 بدر درگاه چھوی ایشاه سلطان
 مراد دل ز تو هر دم تمام است
 بواکے بر انتر سین تری ادم
 مه کدقم از سر جان تبر مسوم

دعاتر ندین از حق احابت
 کرن تن تان فرزنداه عنایت
 گی بگفت از کلمه است حاجی
 گم نشویش از نه نامب حاجی
 کلا باه فسلو زبان شاه نجیب
 ستاره که کھنو درج شاه نجیب
 تخته پیو ماچس کن کا جوی او
 و چغت طغفور شاه مسرور کیا گو
 دوه فسو از صد یا مست بر در او
 کرک تانت مسوم شاه ناد

بسی نظم آغاز قصه ده بوم ملک طغفور شاه

ز لعل حسد سید لغت حسد
 و لیلایه بوز و دوسوز آ میر
 بیکو راوی ضیای بخشی چھوی
 بهشت آسو عادل شهریار راه
 غضنفر فریدون شکوه آسو
 دویم نوشیروانامه در عدالت
 ترشهی تنز عالت اس مشهور
 بیکیا اس گرگ منبش فیرن
 ملک مال کاخه آس سنه ثانی
 کفشت در جود چون بحر روان بود

فنه یو قصه لیکن محبت
 چھو تھومت او بن بیت و کلر
 بقول راست دراون صحی چھوی
 میرا هخت گیرا تاجدار راه
 سکندر شیو دارا حشمتا آسو
 زمانک حاتمها اندر سخاوت
 بنیت اس ملکس پابان ثور
 جوان مانگل بچه دد ماده شیرن
 گد این پٹ کرانی زرفانی
 زداوش مردمان هر خوشنود

تسند رخ دیشتی گو شاه شاد
جیش ماه برج شهر یاری
سٹھاہ زین مرده کو طیفور شاہ شاہ
بہایت گشت شہ خوشحال جور
کرن شہزادہ و این شاد دیا نہ
خبر زن رفت تل نامیت زہ او
زنجش کمرن خالی خزانہ
سٹھا مشہور گو شہ در سخاوت
نیا زوندر قربان تم تھوی کر
و چھت دیدار فرزند دلاری
فلوس ز خورجی دل باغ دیاغ
بفضل حق سپن شہزادہ عامل
سو در حد بلاغت اتو ولول
قدم زان سجلی عتداس
خرامان گو روانہ سوی کتب
کرن علم و ادب تحصیل کمال
نہیر کس در بہر مندی سبق برد
سپن ماہر علم آسمانی
بہر فن در بہر مندی سپن طاق
لعلم پہلوانی گو قوی دست
چہار دہ لہ درس اتو بات
چو ماہ چار دہ تابند روشیں
سمبر سینن معشوق طناز
کلابن جامہ کر دیشت رخ چاک
بنام اینہ دنگاے جور پیکر

مراد خاطرش شد جملہ حاصل
رخش نورشید اوج نامداری
نخوبی داد داد جو در داد
دو پیش روشن از دیدار فرزند
سپن گنام غم اندر زمانہ
غریبن عاجزن تم وقف تھاوان
دل سو دہ سپن خلق زمانہ
ز جو د و لطف خود حام دینیت
گدا کا نیم بخشہ زرد و نہ ہر
مراد دس سہی گی درای
زلوس غم نا امیدی ہندوس داغ
عطی سپنوس نخودی عقل کامل
بباغ حسن روش کیت گل گل
بہی تحصیل سو زک ثراطہ مالس
کرن تعلیم درس و زمانہ شب
سپن در زیر کی از همگان خال
وزان سپن سر بدیگر علم ہا کرد
منودہ کشف اسرار نہاتی
بدانائی سو گو مشہور آفاق
سپن دہر بہر مندی سرست
ز چارہ گوشتش سر و قامت
معنیر تر ز غنبر زلف مویش
قدش در داغ جان سر و سر فراز
و چھت تم و طہ وزان یالہ دریا
ز ستر پانتش چن لالوئی تر

یوان گلہ اسیم اندام
ہمایون طلوع فرخندہ فہم
دش از پیچ چہرہ اسونہ کفہ غم
کمران اس سو غیش یاران ہمد
جملہ اسب غیشش یاران ہمد
دوان داد نشاط و عشرت دل
بیکر غیش و طرب اسونہ کفہ کار
تہوت ششم بدس اندیش تار
رفیق بیت ہام فی جوان اس
بازم غیش و ادل دوان اس
بدین عشرت کمران اسوزنگانی
دران آریا ہائے لوجوانی
بناکردن مصو شاہ کلب
عشر و طرب را اول با جہا
وارکان خود
دوہہ کہ حجاب بہرین عالی
کمرن برپای با ارکان والا

پیرن یله چنوکدن م و آتد اده
 دل جان شاپر اوس مضطرب گو
 چو دیوانه زجای خویش چیست
 نه دیشته اهل مجلس تخته تریک
 ز تابش محنته با مکه تخته سیتی
 و چیت در دانه بر جان و زن
 غذا نیست نه زیره و پونه ناوک
 مبر که غم غذا میستند چو محنته
 چچو عالی پای مرغاه دار ساوی
 رتن میستند بظاہر و کن ستم اهل
 عجب ای بیاوردند پویان
 سجای دانه تپوس محنته در ام
 مہتن در دانه کهن یا ممت مبتقا
 بر غنبت جانوارن محنته تھو کھن
 طمع چچوی پای بند بو شندان
 طمع چچوی دور ایمانک با شک
 طمع جلد سحر و میر سہ خالی
 دین یله مرغ لگو از طمع زاله
 سٹھاه گو خوش نبر کد تم سوا در ام
 در آن ز رفیقش کد خوشن
 بر روز و شب نفس در پیش تھان
 اچھو تله کفنش آسونه چھور
 ز دیدارش دل شہزاده خندان
 ملی این است رسم چرخ گردان
 مکر و بخرس ستر جانور آسو

اچھن تھکو شاپر اوس کس و اده
 سپین بتیاب شپرد کف لٹن چھو
 رتن دامن بسوی مرغ در دست
 ز تاج شہ دست زردانه کنه پے
 جدا که جانواره سنده بنجہ سیتی
 غذا تر آسوق بیت طم و دست
 ذنک دل شاپر اوس سبلاوک
 بدم آید ازین ندر سخته
 خوش ز دانه چھو ستر پرو ناوک
 نه که و نھیر اک ساتفاه مہ کھن
 مسلسل چچو زلف مشکویان
 پتھر و تھو جانور دیشته ان بام
 سرو پاشین بچہ پرو که قنا
 ز طمع خام نفس زاله لاگن
 چچو هر کس از طمع و آت نبرندان
 طمع چچوی دم مرغ پای نبرک
 بکن ترک طمع اید دست حالی
 رنج شاپر اده فلو چون برگ لاله
 نفس از کدن تن کتو سر انجام
 ہر ہا تھان ہر گونه کھن جن
 تمامی کار و بار تراون
 سر رویہ شوق آسونه سورن
 سو در زن گلن چون روزندا
 اکس نام مال کتو راحت جان
 دوہن کتو تھوت شری پر آسو

گردان اندیش ہر دم بادل زار
 غلامی چھم ازین غنجانہ دشوار
 کدن تدبیر کھن ستر اده از یاد
 غذا کھن جانورن جلد مہر آ زاد
 سپین جانورن تراون بیکار
 کدن بٹہ مرده لاگن وادہ بیکار
 کدن کاج کار کدن تراون پرو بال
 و چھن تر دقش گو تخته احوال
 نفس زاله کھن بر لب اس ممت

دکن زردہ سٹھاہ کو شاپر اده
 کتو شاپر جانوارہ خونہ یاد
 کتو کھن رومی بی م
 زور مرغ میوس سندن شام
 ز خور و خواب کتو بیکار
 پرش ان گو در زن آسو در
 زور و اہم زونن ان کھن
 سپین خور سید روچن مہ نو
 تکت مرغ ہوس دم راوس
 کتو غم سپن آرام راوس

تمشیل آوردن جانور
بشیر مرده معصوم شاه

برین گویم دلیل خجسته بنو
جوانه آسور غنا قیدی پیو
کرت خجسته است پاین
لوان بازاده منزه از لاین
منجن در راه از یک پیروزان پیش
درینم تریش نه درینم فتنه پیش

کرت خجسته کار کس که نهفته در کفر
دیس تم تو به قدرت راه خود گیر
داده و اقم یله بنجه غدا پس
بخوانی سخت چو کس که غدا پس
دین دین گویند خجسته که غدا پس
الم عاقر چو کس که نهفته در کفر
تو میخواهی باین یک شربت آب
شوی به حال من واقف درین باب
مثال پیره زن هم تو بخواهی
شدن محرم باین حال آب

نه از غمش آن روی لکش
دوس واره جگر که نه نشد

شده فشرده همچون گل نه تش
سه زیباتن گیسوی منی لغز

کلام کردن جانور بشیر مرده معصوم شاه

و چگون به حال من جانوارن
بشیرینی زبان ناگاه بکشد
سپین دگشت گو باشد موافق
ز غمخواری من کیا چو بی طلب
به فتنم زین بهوس کیا چو بی حال
عنایت های به اندازه کردی
نجات خوش سحاه شرمند که شس
چو پز یا طهن رسوم شهر یاری
تو کردی لطف احسان بر حسیه
بشکل اصل بدوی آسها یو
ولیکن چس شکل مرغ بسته
به بوزت شاهزادس عقده مرغ
تو بخر کهیون آن منزه جیستن پیو
دینش جانوارس هر رسد
به چانی فکده اندر گوس در هم
دینش جانوارن نور قدرت
به ید مارک جدا از تن که هم
کرس هر چند شهزادان مدارا
بدین صورت و اقم بوده سال
و ستانت که من نه خبر دار
برین گویم دلیل خجسته بنو

ز دید خون دل هر لحظه مارن
دعای جهان شه بنیاد بهنهاد
باین لطف و کرم چو بی لایق
دو یک دم تراوت و ز تاشب
تکوت که باعث از سلطنت دل
روان من به سبکی تازه کردی
بشکر خنده خود بنده کرس
کمر خسته و اسن دستبازی
ولیکن خدمت از من چه آید
دلک غم غصه شامسک سها یو
بجز تعریف کیا به ای میانه دهنه
دورخ از فرحتش شد چون گل رخ
لفک که جانور داراه بخت گو
سرسر پیشت که هم واره آگاه
بحال خویش تن که هم محرم
ونی کیا بهرین گشته فاش نیت
نه چو هم بهتر نه سربا و کن بهتر
بخطر گونه شس هر گز گوارا
بعلم گشته سرگردان بدخیال
نه چو ک که نهش درین و درین دیا
جوانه آسور غنا قیدی پیو

دین و دین سپین میان سپرین
و تمامت و منته کینت این از
نگویم قصه دلسوز یا تو
و نی بدوی زه تی بوزت بکنه
بوی بدوی باوه با مردم دکل
پنن سر باوه دید با سنگنخاره
اگر طهر کیم این راز ده سال
دیش شاهزادان چو نی میده
سواهی حیلده با دهم ران پنهان
بهانه تر او انتریز و ن چو ی

چگونه زاه تیوت دل چویم کز تن
به پیشیت چون کیم احوال خود با
باین اخلاص کیت و روز با تو
زه هرگز تا به خیمه انکت
کز سمن سنگین دین و الحجه پیکال
کز سمن میانه حاله پاره پاره
کو سمن کز نه سو روزه میا احوال
بیو حیلده موی بوزت تو لی کز
کز هم و آینه سلی دل جان
ز سرتا پا کینتره سپرین چو ی

بیان کردن جانور حال خود آنکه پوشیده بود از ابتدا تا انتها

کس یله شاهزادان زیاده برام
بغیر از راستی زان نه چاره
بو بز کن دختر شاه پرچی کس
و چنان آسنه سزاه آفتاب
جزیرس منز سکونت گاه چویم
ونی کیا مایه بنده و صفا کن تھا
عزیز از جهان بوسش کنی کو
ونی تھو گوش چویم موش لایه
یخی سکه مده اتم پورده سال
بگویم سر گذشت خویش لایه
ونی تھو گوش چویم موش لایه

ون هتو نس بنن آغاز و انجام
دینش کن مکن کن تھا و واره
بره کز مژده هیواک جفری کس
دینش لایه شیه چیم نا و با بس
دیوان بیت الامان نا و ملکس
دین چیم کلبدن پیر تر نا و
کس تقدیرن از مادر پدر و
بدینا کس چویم بیومت میا نو هیوا
پیشان در بدیر گشته احوال
حقوت کن سو ز عشقن بوز کیا گو
بدینا کس چویم بیومت میا نو هیوا

چو میا نوی قصه بوزن سخت مشکل
نه آسن کینت لگویمت کینت دل

آغاز قصه عجب ملک و عشق
دوش لایه میا

بزرگستان ولایت بلو دشت
بلک مملکت عالم پست
چون دینت و دینش جو امر
قوی دل ناو اسوس شاه بیکر
دینهای زمانه اسوس
بهر دشت پیش خلق اسوس

وجود و عدل احسان نامور
بدینا کس کنوی نو کبر اسوس
سمن بومی صنوبر قد جوانه
پیش رخ ماه و شوخوئی رعنا
پرزون رخ شادان نا و
و حجت از کل سمن لایه
ز سرتا پا دل شوکت کرام
بیت سکه وی قلمبوی و شکل اندام
سمن سر و سر چویم تھو با و
عجب ملک کس مین و

حسین بنده صفت زلفین دل
 قبحین بنده صفت چو کاج
 صفت حاکم کفر و کفر و کفر
 دین کشتن و دین کشتن
 چهره کشتن و کشتن
 بگات کشتن و کشتن

در بیان سرای پی کوش
 از زبان پیر کمال

چهره کشتن و کشتن
 بگات کشتن و کشتن
 بگات کشتن و کشتن
 بگات کشتن و کشتن
 بگات کشتن و کشتن
 بگات کشتن و کشتن
 بگات کشتن و کشتن
 بگات کشتن و کشتن
 بگات کشتن و کشتن
 بگات کشتن و کشتن

بهر علم و بهر فن آسود کمال
 سحاه تر عاقلین بهت آسود کمال
 رفیق بهتین کن آسود کمال
 نشا ط و شرف کن آسود کمال
 همیشه مجلس آسود کمال
 دو به که گرم کرم مجلس آسود کمال
 زهر سو مطربان کمال آسود کمال
 دیون ساقی ز جام خوری می
 ز جام می شده هزاره مدبوش
 ز مغروری نظر کریش نهراون
 و چمن مجلس سپهر شکر و دوس
 بخاطر گوس می ترصد نرم بهیم
 و زیر کن دین چو به کوه راه
 دین فیرت و زیر و شاه عالم
 در آن مجلس بی شکین خاطر
 که این هم اس بحث ز کمال
 بهر کمال که این بحث با کمال
 گه شیرین بیان کرد انداخت
 گه دزد و کرم و یان کشمیر
 بدینگونه که این هم گفتگو آسود کمال
 از آنجمله باده اک آسود کمال
 جهان بدیسه محنت کشیده
 نمی و نوک سیار روی و نوک باطل
 این نوک و نوک هم تعریف خوبان
 شکر لب کفرین شایان چو تعریف

بین هزارادنی بنده خونه عاقل
 گشت مست آسود کمال نعمتین
 بحال خویش گوشت مست محمود
 تپه باطه آسود کمال بر دوز محمول
 ز سخوت علم مفروزی پران آسود کمال
 بهت منز باگ یان آسود کمال
 ز نغمه بزل عاشق نمک سیر
 بدست شاه پیر کرده پیالے
 نهاده بر سماع مطربان گوش
 مجلس هر طرف تم نامرادان
 نشسته خود چو در خانه قوس
 به دستوی رسم و چمن به عالم
 بهر چه چو آسود کمال شاهراده
 نه بهر چه چو نه کافه و چمن به عالم
 سحاه خلق اس و هر بس صخر
 و نان از ماه و یان و آسمان
 چه بهر چه بتان چین و کمال
 ز خوبان خلق ترکان شیراز
 شد کام حریفان چاشنی گیر
 و نان افسانه از هر نویر و اس
 بهر چیز از موده کار بسیار
 زهر قفسه شکایت ناشنیده
 بهر چه چو نه کافه اند حرم کمال
 چو نه بهر چه تعریف خوبان
 کن ناخوب و ناخوب صیف

سوقد سروسن بنا رشتک ز الان
ز مه تا بنده تر چو سلاله خنار
مسلسل شوین کی زلف کاکل
فریب زده کاکل دم آفت
معبر زلف مشکین مار بیجان
تندروی سیه مشک تزاری
ز عنبر موش لیجان چین زن
خط فرقتش در آن موی سیه
میان موی زیبا جوی چسبن
مرصع بر سر شط قین زرین
تنه تیجه سنبلی منز باکت شاه
بر ایروین جبین از نور تابان
سه پیشانی چو ماه نیم هفت
دکس پست که چو سنج لب هریر
ر مه ذایل شوین بیه و خج
سو ابر و طاق یا محراب کان
کمان یا ماه نو یا تیغ خوریز
بمن منزه ز اومت کیا شوین خیال
ننه زن خیره شهرها ز سیه نگ
ننه بمبو کران بنیر زن گت
دو پیش جام می یا کام جا نه
سیه نه چشمه چسب از سر ناز
دو بادام سیه یا نرگس مست
بره نه چشمه دلشیت گی بنیرل
سها چسب فتنه گر چشمان پر ناز

کمند زلف او دام غزالان
ز کاکل گلر خس پست کاکل شهرمار
زه کاکل زن پریشان دسته گل
وجه و ننی بچه ون مار خصلت
ختم اندر حم کهور زن نامت پرین
سرش پیوسته اند زافه کاری
زلف سنبلی زه کاکل یا سمن زن
روپه سبز جوی زن هنر دگست نام
بتا ریکی سکه سته قلن ان
اما کشته نایک زن موی مشکین
ننه زن زنگین اندر منو شاه
عطار دزن بهت بسج میران
بیرج قوس جایی خود گرفته
ننه مرغ بر خورشید د لخواه
چشمه کمریت زن بیک قهقهه نه خج
ننه چتر سیه بر خوا برناکان
برائے کشتن دخترکان تیز
همایون سن بکشا ده پر بال
با هوئی ختن انداخته جنگ
ننه تیجه میکشاه میخانشی پرت
ننه بیمار ز بر سربا بهما
باشوین مانه گشته دما ز
نهاده هر دو بهر دو گری پست
زات گی هر نه مانگل لنگ کنجکل
ز عنخواری لغزه عشو به پرات

سیدوی تیر غزه تراده اندر
گنه بن مشتاق کشته عتیقه زنجور
ذیزه تیر چسب مرگان نام کان
بیس بن خند و غنن کس کج کلکان
زلف چسب شو لک تراوان منز گنه دور
یون تیجه در غیبه هنر دشت گنه دور
اویر زن چسب برون گنه دور
لوان تم گریه سیت بوش واره
ستاره زن پر زان دانه گنه
چشمه المیت کسنگو هر فردوشن
سوک و شوی ککش کاکل من
سکلا به زن چو قلمت سنبلی
تنه دون لفت اندر هر شوبان
تیجه زن کاکل اسرار تنابان
شوبان کیا لاله روی ککش
بکاشن زانغ یا فضل در شش
همیش سخاوه ننه دانه زات
سودیشیت نه ونه دانه زات
زنجیر چسب سربا ریک بینی
سربا چسب سبک زان ز بینی

ز شیرین در لطف محبت
 و چون نوش لب شیرین
 شیدا شدن عجب
 بستمای خبر از زبان
 پیر کهن سال

یه بوزت به شهزاده تیباب
 خیال عشق و شادی کو تیر خواب

ز نام نوش لب دل گوسیتاب
 گیس شاهی به اندازی بگردار
 گویا بون خبر دل گوسیتاب
 مستحوس یکبار سادی عشق و رحمت
 یو دس کن تم دین ای پیر بادای
 چو تن ساسان کن یکس اند جای
 باین صفت نه بجری یا بگری چها
 بگو از جیسم دم یا بگری چها
 دیس تم بد بگریس من چو مکه
 تنکوب آب هوا بسیار دلخواه

شکر لب شیر و زال ز لعل و یاقوت
 و زال و طه خوشتر از گلبرگ خوشترنگ
 دهنش غنچه خفته کهنه کمی نه
 ز شیرینی دهنش در شکر خند
 اسن وقت ستاره زن چیه بامان
 مد و سیک بمنیش ز سندان
 و ولم تنس کیا چه شوبان بنجه منزجیا
 پیرا دمی چاه زمزم یا چو گداب
 بنجه منزنگ آن حال معسر
 تنز گردن و چیت شیراز زن گوی
 سراسر حلقه و هم گردش پر
 مینه پنهان لاجن کمال مال
 و نی کیا سینه پر چو شیشه خفته
 چو نه تن سینی آئینه همسر
 کهنه و ن لور زن یا تازه آنا
 و پیر نه دست مستند گل
 کمران ز کین نه باوت گلن گت
 و زال تم مینزه نگمت بگل لاله
 تشنه نازک کمر از موی بار یک
 ز نافش رشک نیمه ای هو جی چین
 تفاوت چیه نه مویس بیت دانه
 چو مخفی عصمتک نش گنج ببار
 کو طیبو طیب چسپیدن تام و پنهان
 کو طیبو طیب چسپیدن تام و پنهان
 ملت کهورن حنا از خون عشاق

تج سرخی و چیت گولاله فرات
 و چیت لعل بدیشان بوی طه و سنگ
 لب سلس شکر چاکر کمینه
 بریز لب پر ز لون قندهل زند
 ننه حسته دهن کتو مرهم جان
 ننه سیمین آسیب لجان
 لبالب انمی صافی دلخواه
 قرار جان دل تن جاییه تیباب
 چو چهاون زنگیا زن آب کوثر
 کهنه افسوس و ن دشت چیه هر لاله
 ز لعل لب به او ز گوهر و در
 تنه و دشت چیه در جنگل غزاله
 بصافی صاف تر آئینه خفته
 دوپتنش جباب ب کوثر
 متن و چیه بن کتیه چیه همیار
 چیه کمرمت سرخ زن و خون لب
 بضر بگل گزین تن منزه تهن
 ننه چو س ملتن خون غزاله
 ز بار کیش چشم عقل تار یک
 در نافته چو س از حسن زو
 کمزین کن رو پنهان کو به رانه
 چیه راه فکر تن کن سخت همیار
 کف پا از کف دریا نه کهنه کم
 کف پا از کف دریا نه کهنه کم
 بخوبی چو س کهنه ثانی رافق

پرستانه عجایب جهان چو
 پری پیکر بستان جا بگماهس
 کنی محبس کوئی نیش لب ناو
 سپن از جام عشق نوش لبست
 بنیاطریان پس لگو و ننه
 کنو بوزم ته دل مبرگوم درهم
 پیغم مار از دل زپیده بیرون
 یته پاخن و نان آسو واره
 بروز و شب کران فریادواری
 تمامی شبید و غم و دن آسو
 کران آسولت وانی رات رس
 و دن تیره تا و نه زدن هر دو
 زگره آسو چمن اشک جاری

ز تن تهنو ناوتت بیت الامان چو
 دپاش هور شه چمن و آبس
 تیر بوزت شاهزادان کوت جرید
 قرار دل دتن یکبار از دست
 دلفشش محبت لگو کهنه
 کرم عاشق سرگردان عالم
 کدتم ماسر جنون در کوه مامون
 بوکرش مار عشقن کیا چو چاره
 ز دید خون دل تن آسو جاری
 ز در و عضه بر سر لشدن آسو
 قرار دل مولی رودنه سالتس
 شمع صورت زدن گه نه بو آسو
 دون فریاد تیر از بیقراری

بجلی نادوت یزدانه ناوک
 به مجلس و نه کن نش و اتاوک
 دپس شهزادان آسو پیر خردمند
 ز درج گوهر خود برکت بند
 مرز در گفت گویم لعل و نشین
 دغم اگر شربت به از جام ذوقین
 ز ذکر نوش لب کرم مر سرور
 عجب تنگی گزیده ام از کام جان دور
 تشنه عشقن که کرم جای دل
 ز عشق او گشت چو سن ی در گل

نرم آرائی کردن عجب ملک بار دوم و آودن پیر
 کهن سال رانزد خود

پگاه دتو جانوار و ناله بارغ
 ز بالین شاهزادان تهنون سر
 رفیق کن دین از بخت فیروز
 بجکم شه سپن مجلس شاه گم
 سنجوی آس مریک از وایان
 و زان آسو هر طرف سینه سطلو
 بجان دل تهنون لغزش کنوی گوش
 سوراخ فصدت من زیاد پیوش
 مهن تر او ان چو کن اشک کن

سنت فلو که شین به و از چون داغ
 لباس پادشاهی کرده در بر
 که و بر بای مجلس همچو دیروز
 تولدت نه یون پادشاهن ده شرم
 با این خوش و دستور شاهان
 بهت شهزاده کیو مست محمود
 کران بریاد لبر جام می نوش
 حصول جمعیت بریاد گوتش
 دین حاضر کن گزیده یوک و

کرن شربت دیلا سیاک غار
 امی سیت بیه ناهال خود باز
 عجب مجلس در میروید بین
 تیج و خور و سیم کردل شکم
 زه چو کشتک سرای پندش
 کلاس چینه شیرینی بویچش
 ایند زهن نرا خونی نسی چرت
 چو بیت تاثیرین نت بیالکت
 پند و حق واره پاخن این کت
 نفا و ت اریا چپی بیت ت منز

اینکار و شب ز قمار بوی و لایق نشسته
 زه نهو کن بوز تم زانو و دیدار نشسته
 بین بازین خریدار سپن فعال نشسته
 بنقد جان که قمار بوی و دیدار نشسته
 چشم منشت با زلف چسبی و نشسته
 صد خون بکیا بوی و دیدار نشسته
 کمران بعل نه ربار شهرین تر نشسته
 و جنت میم بکار بوی و دیدار نشسته
 بمن نخسته بکار بوی و دیدار نشسته
 شگم بکینه مار بکدن کیت نشسته
 رو اچا تهمو کمر بوی و دیدار نشسته

تیره و سبیل من کله بولاسک کلاه پسته
 زه دودن گریه می مارنا و دیدار نشسته
 دل مقبول افکار چنان کرده نشسته
 سپن تن دست بردار ما و دیدار نشسته
 بیتا نشینان غم بک از عشق
 نوش لب بیان زاری
 بیقراری او

گزین چپونه هرگز از ناراست نشسته
 دین تم بدهوی چها کار عاقل
 دین تم کت سیر تیره آه قابل
 ره گو تا تیر در دل از کلامت
 یوان جهم از کلامت بوی شیرین
 تو ای ام بویی کرس بوسرست
 اچمو کفه دیشنی دل گوم نیرت
 ره عشقن یکاره فر ناره برغم
 ز شا بهی گوسن ککل گوسن دریش
 کرن هتو شا هزار دن آه و افغان
 و چپشت هزاره سند احوال غمگین
 کر کتس ساره وی زجر و ملامت
 کمریم یکا زه تیره کت پاره پیم
 عجیب ملک می نان آسود ز نابا
 و لو عشقو اچن اندر کمری حای
 زه یدوی شفقن پچه تیر تراوک
 شهرت بکه کیا مهبت گو هم نهانی
 زه ا هم غیر خواش چپوی مبارک
 مخاطب برت خیال بار دلخواه

اگر چه آسود همچون راست و کشت
 کنو کت بوز تقی از دست نودل
 گزین تن بوز تقی تا تیر در دل
 مشمنه زاه به لذت با قیامت
 معطر گو جهان از زلف مشکین
 دتم یکبار عقل دوش از دست
 دوباره ون چپو کل بن سویت
 دوم دل واره واره سور کرم
 خبر کفه چپمنه سنج کیا ایم پیش
 سپن بڈ از کلام خود پشیمان
 برسوئی سپن بڈ زار و مسکین
 نجل سپن سٹھا پيو در تدمت
 زجم کفه پخته آست در آبرو م
 دس متر عشق دبر مهبت محارب
 مه که هتم کیا عمک و لانه درپاک
 بیک تیرنگه لچه خون مارک
 بو وندی سر زه کرم مهربانی
 لکه پاری بیابنشین تبارک
 کران رس دوسر افسوس آه

و نان می آسویا رس کن نهانی
 و لو مشوقه لا گو دوستداری
 عجب ملک

چها و کله ویه گلزار ما و دیدار نشسته
 بیهمنه مٹ چپوی مار ما و دیدار نشسته
 زه پٹ شید اگر قمار چپ گیمت آه نشسته
 دودن ون کوچه بازار ما و دیدار نشسته

نه آسوس صبرنی آرام در دل
بخی ناله دوان آسوسا هزاره
بغارت نبوس عشق صبر آرام
بیکباره تنوش عشقوی زار
بجسم نازنین آره کهنوس تب
روپه سترنگ گیسو یکجان موی
شبهار و زاسنه تنخ نه بند
مٹھوس اندر در دل لحت کھن چن
دون از سینه آسوس شعله تنش

ز عشق یار گو دیوانه عاقل
بیاد دوست دل اندوست داده
سپن تن صبح امید بدل شام
سپن بیمار که تر اوان سبتر
ز عشق یار و تن جان برب
پریشان بگر خست ط گیسو
ز غم ماه دوست گوس چندر
سپن تن کله داس رنگ سوسن
یوان آسوس ز صغف دل طعاه عش

واقف شدن شاه بهکرم از بیماری نزاری فرزند خود عجب ملک

خبر در شاه بهکرم رسد زیر و
خبر چینه کچه چکیا تن بتغیاری
و تخت نهاد تنه لیومنت و لارن
منش نشه لو یامنت و در حال
نه ماس میره و تھو کرنه تسلیم
و چھون شهرزاده تراوت سربالین
پریشان دل چھت گوشه شاه بهکرم
و چھون پله شامنی اسخا فرزند
حکیمه آن شهرن داناته عاقل
کرن راجی حکیم تیز دانش
صحیح معلوم که از کیا چھوس
حکیم پله شاهزادس آو بر نه کن
بعلم کجریه نم نبض و چھونس
بجکتهائی خود همراه شیت

حکمر گوشه تھندمب راز پیو
غذا کچه چھوسه جز فریاد و زاری
اچھو کس داده سیتن خون ماران
و چھون فرزند بر ستر در اسخا
نه تھو تھو فرشته طھم کرنه تعظیم
ز دل واره گو مت زار و کین
کرن خون باری از سینه لھند
و دن گو تھو تخت از پیش لبند
سٹھاسوی تجربن منز آسوکامل
ژده و چھتس نبض کرنه زمالش
دوان خلل در کار کیا چھوس
ژدن جامه تن نام سوڈیھون
تنز بیمار بوزنه آیه نه تنس
مرض عشق موی سپنوسن دریا

چین تن که بزرگه پوت تاثیر
پندوی ان ند پزنی کرنه دیگر
ای کی حکیم تیز فطرت
ژده اوقاتی پین نالت
دو اچھو نه عشقه دادس لھند
دو عشق داد چھوم بیت کیا چھو
ز دد دیار گو مت چھوس واره
حکیمس داد عشق پله مارون
و تخت گو یادش هر شر مارون

چھو رنگش هزاره زرد گو مت
چھو عاشق آه تن سر گو مت
بو چھوس زانان گو مت عاقل
مرض چھوسوی لبنتاب و
غما چھونه کفنه مکن مت چھو
کرنه بر سوزن فینگاه مھربان
مدار اسوی کرسن با وین
چھو کنت شایزادس عشق و
چھو موافق با وین سهر
سوید جاتس سته خاطر
کنت کنت یہ جاتس سته خاطر

در بیان زینده کردن
حضرت عیسی زنی را از مقبره

و فی آن شب سیاه بوزن چرخ
چکان آسوده عیسی بن مریم
سیر راه دیوچه هم که مرگزاره
پیرن تنه فاشه باقل بپوشد
و دان دیوچه منازس منزه اناه
ضعیفه ناتوانه نیم جاناه

ز نام تن تنزله می یار یک
پس نه دود و دی تن چپته تار یک
چو دیوانه ز غفل و هوش دل گشت
دو که سیتن هاله چو سیه گشت
نکمه گریه همتی میجن حال پرده بوش
بینو مت کیانه چو می تم توده بوش
ز نانه طاهه نم یوده دلخواه
موم می مرده متندی مرگ داده
بوتنه داده گشت چو سیتن تنز
تندی زندگی چو سیتن تنز

متی موجب کرده چاره کار

سوائی آن بن مسند چو شود ار

فرستادن شاه به گرد وزیر خود از نزد عجب ملک و آگاه
شدن از حال او

بده شاهنیه بوزن حیدر کار
جهاندارن زیر سون پونه بر خیز
نگی نری پرزن متسد و ملک حال
بتد بیرون فانه پرزه ناون
وزیر آوشا بنزد ستر حال
مرگ و دریت عاشق چو کت و کت ام
نته کتعه آسهی تیهور عفران رنگ
گمت کس چو کت زه عاشق باو ام
بو و ان آسید پتجه آسما س
کمر بسته کری کوشش در یکا
بشیرینی کرن شهزاده دل نرم
فریاده دته الوش فاره باور
یکه نزاره بوزن مت آسوس بوشش
وزیرن قصه مت سندیم بوزن
یه چو مننه بوزن مت نه تاباندم
و تمام کینه منزه ز بچو مننه در
گمان جهوم بد غلط و تو چو بینک
دین تن کمر پز کویوت تاثیر
دو باره بنزدان پوز وزیرس
زنانه بند رتن در دل محبت
وفاداری نه نانن چینه پیشه

امی سیتن ظلم اندوه و تیمار
برای چاره زنی تن قدم تیز
وزیر آوشا بنزد ستر حال
هر صورت پین حال باوه ناون
پیرنه بون خنوش بنزدی حال
توی چو می و رگو مت خواب آرام
و نم تنی کم زه کرنک مت دلتنگ
کرن نری بزننه کن در حال حاضر
دمی تار تار است اسن جاس
بو حنرون کرن نیش سولدا
سپن تن جمع خطر گوسن انرم
و تن تم قصه خود پای تا سر
و تن تی با وزیر تیز دانش
سپن عاجز متس کن پونه فیرت
چو کس مت شهزاده در ملک عالم
نه نام نوش لب ز رگوش تار مت
عجب ملک تن بوزن کتر سها ذک
پزوی تن بد پزی کرن بولگیر
چو کتر شایان شاهنیه امیرن
کنو بوزن کتره بن بر باد پت
جها کاری تهنر خصلت همیشه

مہ اسوم وعدہ نشستین یہ کرمیت
 وُن چھوسن پان فنضاکن کتن ہینا
 تمس رتوی ایم کیا زو مہ درکار
 تہ بوزت آو عیاسٹہا عار
 دوکھ لہ اسو دارا تہنہ لیومت
 جواسن حس بجا اسوسنہ وارہ

انم لعل تو ہی جھوم مان ہر مت
 بجلدی تن فقتن کن نمین
 تمس رتوی سن میا کو کر سزاوار
 دین تن کن مہ وُن قبر ان یا
 فراقت سیت واراہ سوی انیومت
 بدگیر قبر مان تن شراہ

زندہ شدن یہودی بدعی حضرت عیسیٰ ایمان آوردن او

روانی یام عیسیٰ قبرہ طہ آو
 دزن درنا رہس اس تن گر
 وچہت ہتو حال عیسان پتر جہت
 دپس تم توره یعیسیٰ مذی جان
 ژہ انوک میانہ بایت بیت مکان
 ژہ انوکست مکان میانہ بیت
 پر کن کلمہ سپن مومن یہودی
 جو انو ڈی دیو تھم جھم زانہ
 تہو دیو تھم لہسند اسم مڑ جھم
 جو انن دیو پری کن جھم زانہ
 بنزد گور گو عیسا روا نہ
 دعا منگون زمین پٹ تھون
 اکس کڈ شتھی گی تم سٹھاہ شاد
 ددیو باژو محبت کر بغایت
 روانہ سوی خانہ گے دوشیوی
 تنکو شہزادہ سیر سا سو درامت
 نظر تن پادشاہن سپر برزن

یہوداہ اک قبر پڑت نہر در او
 سیہ سو سن بدن گو مت لوان بک
 مہ وِتم کیا زگمت چھوک عذابس
 گموت اسوسن دنیا نامسان
 دیوم کلمہ رلم مہ داغ لعنت
 دیوم کلمہ رلم مہ داغ لعنت
 جو اس شہ عیسیٰ گو برو دی
 اپن چھایا بدل تو تھم ش نہ
 سپن تن مرد کتہ پاٹھن مہ وِتم
 ولی بوی از غلط راوس گمانہ
 ژہ کرتن زندہ یا پروردگارہ
 و تہت گبہ از قبر آن حور پیکر
 ز قید محنت و حیران گے آ زاد
 بڑک لولاہ کس اک بے نہایت
 سپاہ بادشہ بر وٹھ متن پے
 کرت گردش سو فیرت اسوامت
 سپن بہوش تو تن جوش عشقن

وچہت گبہ شہزادس مہ وِتم
 دوشیون عشق در دل بیوک فادو
 یونس شہزادن پونہ چھوک
 دشت ہفت محلہ غلن چھایہ دست
 یہ چھہ بیانی کینز زار تو پید
 نہر زن یثیہ جھم لہ گریہ
 ژہ زانہ ہم محلہ غلن ژوہ
 نہر ان کینز اسوسن ژوہ
 گدوت گل تم جواسن دن پین
 زانہ جھم پین بلشیدہ بے دیر

جیہ از ایشہ کالج اس مو مشر
 نہوت داغ جگہ اسم مہ گیش
 خدا بن کر قدرت وُن یہ زندہ
 چھو پڑی جان کتہ پاٹھن چھہ
 بناحق چھوک کرن دعویٰ جل
 مہ کہ بر جیہاہ تیر لاگ عادل
 بدی یہو دچھوی مہن آہ مردم
 تنمکاری مہ کرن عادلی گم
 دپن شہزادن امیر و شہ کار
 مولیٰ از جان خود چھو پونہ یونار

جواب دین عجیب و غریب
و تعریف عشق و شغی مسکون

دست تم کار عاشق چھوئی فانی
کرین عشوق بد جو رو بھائی
تم نگاری بے نیست خصلت
چھو لازم عشق لاکت و فاد
وفاداری ہمیشہ کار عاشق
بھائی تر الہ بیک سی چھو عشق

ژہ چھو کار انجام عشق دوست مجرم
تو کی کن درد عاشق چھو نہ معلوم
یو چھو وارہ پاٹن عشقوی می
تی واقف بدرد عاشقی گے
ژہ کیا زانک چھو عشق کت کت
یو زانوی ہوتو دساری کت
یو موہن لو کت دساری کت
کے کس انجان دل وارہ عشق
گلکشون دس لاکت عشق
ایم بویہ ہمیں تسکین ہن دل

تو کس ہر وقت ہن لٹ نتم مارت
زنانہ تند و سرکش گیہ پر کین
زنانہ وژدہ تہ دپوس پادشاہم
انہن مژدورنی بوژدورہ ازرات
ہتن کس شاہزادہن پتہ لارن
پتہ پتہ ہتو نہ لارن کس رفیق
و دوی چھوئی چاہ نہ بابت تجھ خواری
و دان داراہ جوان یکہ او دھال
مہرکت بوژت تہ عیسیٰ حیرت پیو
دین کس ای زن بدجوئی بدبوئی
خبر چھی کیر خواری تجھ نہی پت
پرک پت بہر مسزنی طسکانی
ژہ نہ بوژک لو منگے از خدا موت
دپس تہ چھس کتیر پادشہ بو
اہن ہتن بو شہزادن پرزئس
سیحنت سوئی آسمان تل
و زیرن پو عجیب لکس نہ و چھنو
سپن زندہ سہ آخرتندی سیت
زنانن بیوفائی ہنر چھ خصلت
گیس سی عاقبت بیگانشی پت
ژہ و چھو مت چھوینہ دی کس لڑاہ
چھو دیو ہمت نہ فلو اکو کت پت
چھوئی نادید پاٹن متلا گوک
چھو تھاون بیوفان ہنر محبت
چھو تھاون بیوفان ہنر محبت

اتھ تراون نتم بردار کھارت
لزن از قہر شوہر بزمین چین
بوچھس بک کتیر شاہ عالم
جوانس و رحمت کر نہ اثبات
جوانن ہتو اچھو کن خون مارن
دغا بازی کرن شو بیافقیس
یہ چھو چھان رسم دوستداری
ونن در خدمت عیسیٰ یہ احوال
پہ پیش زن چھو سیت بہت گو
جوانس پتہ کوی لاکت بھاجوی
پتو لاکن ژہ دیک یک طبیعت
امی داوی دوبارہ زندگانی
تہوم بیشک اجابت و نگر کھانوت
پد زدی ہم اہن از بار گہ یو
بد و تلخانہ پانس سیت تنس
و ہو کد تنس دست پیو یو لول
پئے زن تم جو ان کت غم کھو
کرن انجام تنس نیت تم کت
جوانن تنس پتہ سچ تیر محنت
چھو بے مہری زنانن ہنر طبیعت
کران بیہودہ چھو کافوس تہ
تہوت در دل ژہ نادید محبت
شنیدہ صد بلاین مستلا گوک
بعید از قول و فعل اہل ہمت
بعید از قول و فعل اہل ہمت

بوزنه ماندن بر طرف چو سندان تیر
 و زیرین زانو عشق من چو محکم
 کمرن دم نه بود یاجن از کالت
 کمران چو نه نصیحت دانه تا شیر
 چو کستامت بعلم شاه شهروز
 نتندی چو سگ گشت بوزنت
 تنهوی تن عشق در خاطر رطبت چاک
 شهن سبزه تیر این پیران عاقل
 پر نه برون تنی کنو چو بوزنه
 اچو ما دیو بخت چو کنیده اندوه
 یوسفیرت دس چو نه بوزنه
 بهانش اس چو فیرن قاق قاق
 بجز گردش بهت نه اچینه وزان
 بهر جانی چو کمرت سیر ملکن
 نه بوزنه پادشاه دس دس
 کنوی اسوم کنی و اجم و نه می

لبین کونه جایه شاید آن کارام
 شراب چو نه ات نایس گشمن کم
 و تخت تهاد گوین شاه ملالت
 اس کمرت چو عشقن یا بزم خیر
 چه تنی چو پیکر نوش لب کور
 چه تنی و مژنه با یک تنز کنت
 زنگ نام شاه چو سینه پروا
 جهان دیو سها علم نه کما جل
 نشان نوش لب ملک دنیا
 دپانس پادشاه نوا شهروز
 بعمر خوشی کن نام شهن شاه
 بکوه و دشت دریا شهر اطراف
 تو بهی نش اس چو سندان بوزنه
 شناسائی چو بهر جانی خلیفت
 متون افسوس کن پیش اس کل
 سونے اسم دکتاحت چو می

امانت چو نه کونه جایه بیفام
 نه کونه نیاید نشانه دست نه نام
 بوسوزن چانه خنجره سار شک
 قی از ماندن بهر جانی دیر
 بکوه و دشت و دیار و دشت
 ان شایده بر از نوش لب
 عجب ملکن دس لب عالم
 بهر جانی چو سینه پروا
 براه عشق لادن کمر چو شایان
 حتم بهت سیت با دکان و ایران

چو لادن شهن لادن چو کین
 بهر دم خون دس لادن چو کین
 سسین کین چو شش یایی
 کهور و سسین دس و سسین
 سسین لادن چو شش و سسین
 دس شش سسین نه کینه و سسین
 کوه و دشت شش سسین نه کینه
 خنجره چو دس و سسین نه کینه
 کنوی سسین نه کینه و سسین
 توقع لادن سسین نه کینه
 نه کینه و سسین نه کینه

پیرایشان شدن شاه بهر دو نصیحت کردن پیرا

شهن شاه کوه سها چو سندان
 عجب ملکن نشه گو خون نار ان
 متلق نه مدارا کون کون
 اچین بهنده گاشه ما خوش بازمی
 نه و نیم عیش و عشرت کیازه تراو
 دتوت کوه ترک خا اب باکم
 غرض هر که نه اسی شیرفان

و دن راه زغم بر سر لادن چاک
 دو یو شمو کنی مانند یاران
 مدد و عطر و نصیحت کون پرنس
 پیر کیا آسوی نه کوه موت کمره لادن
 متوت ماتم دس عمنی نه پروا
 رط غم عشقوی کمره سسین پد نام
 دی پیدا کت بیشک بیکان

بناط حوض آینه مانند چاک
بدریا نام بدست بر نهنگ
بدرین کون صلیب کمر چو پان
زنان بچ گزین طریقی
بدل نهاد محبت شوایز حق
بدین عشق حق دین چو رونق
مرد نوی سانی تصویر شرکت
ز شیر چینی مد میانی نصیحت
نصیحت نیردن بوز یامت
طرح شمس گویو در دست

انگوش دین آینه عشق بر باد
محبت یاده سده مشراوه انباد
ازین پس ترک کرده عشق بازی
نمی بین گزینها بالور احسنی
دین اندیشه عشق پوشش کفن
ذول تاج صبر و پیش کفن
کران آسوسه زین صبر چاره
ولی عشق چو کینه کفنه چاره
دین شاه اندر حال این راز
بیشین بین غم هم ایناز

کرک تخت شاهی کامرانی
ز پیری آلودت چو بس بر گور
مرد آلود آفتاب سر بر کوه
ایم ساجده نیم مرگ بر زور
ز لب من نه شوی تا جداری
زده که شوی گزین سلوانه عاقبت
مرسم بابت تراو کخام کاری
زده آسوی قف می پنه تخت میا کو
یه که زانم زده تراو کملک مال
زده تراو ک پادشاهی حکومت
دین تم نوره ایشا جوان بخت
چه راه عشق راه رنج و خواری
ز عاشق پادشاهی بن چپه شوار
چه نفرت عشق از کار دنیا
یرکت بوزت نه شایس کو حکم خون
نصیحت تیر کرن تم شایز ادب
زده آسوکم کن کره بواز نصیحت
تیره میانی زده چو ک غنچه دلف
زده آسوک میان باغک پوشه د
عقل کر پیدون یوانگی تراو
تهوی بوتاج بر سر که حکومت
مرهم در وقت پیری جان مید
بوا آسوسه جانور خدایت توشن
اوی بابت زحق کچین چو اولاد
کرت گم پرانی هند ننگ ناموس

رنگ مال و خزانه جای میانی
صنیف و ناتوان سبب دیتور
گمت چو م یا ونه مشرک سنج
میسیم یارت دیم دارت مرگور
مسلم می پنه زده شهرباری
زده شوی پادشاهی چو ک لایق
کرک کشور ستانی تا جداری
زده آسوی قف می پنه خرمی کو
یه که زانم گزین حکم خسته لعل
گمی کتو غفل بوزت نار و اکنت
بعاشق که چو لایق تاج نه تخت
سناری عاشقان چپه تا جداری
ایمی که عشق هند دست کانه کار
پلیت تم چه از آزار دنیا
هتو ن بارن دید اشک گلگون
و چو ن یله عشق گوشت کار گزین
منو زلتم هتو امر عشق زشت
و چو ن آسوس زده که واره فو لی کل
ز یاد رنج غم کو هم زده حسته
کعتن میان زده تھو کن عشق مشرک
مژد کرد و زده تھو زین بال خلعت
گره بن گره کاستم مانند خورشید
کرک می پنه میا نوی نه رو
تھو منا زده نام جد و اجداد
خجل کر قفس طحا انو تھم د کس کس

بوی پس کر ثیر مان آسوت خوار
 یثربیا کانه دادنی منز پان گان
 گمان چو مننه بدینیا چو سر کج امت
 بوزن آسوتنه شه اسن سلامت
 کلس ید میوه گز نه کم کیا چو پرا
 کلاه ید گو کلس اسن جیاتی
 کر ل چا عشق چو مننه تقصیر
 امی پوژده چو مننه با پوژده کومت
 مه عشق نوش لیکه بوش دالت
 چو و اجر عاشقن معشوق کارن
 محبت عاشقن اسن چو دتو
 وفاداری کر کن معشوقی پت
 همه چو اوش طها زان سن خواب
 اگر فرمانده بد شاه جهاندار
 چه نیو تا مدت باقی زندگانی
 همین زمان ندان بشورده بهر سو
 یقین چو میا تو رحمت باونه زه
 مه مارم شه از تن زلم سر
 با سایش این چو مننه نرا و
 سرن پس چو مننه چشمن بندگی
 دین تم تو ز پت کهنه چو مننه چاره
 به عشق نوش لب ام دگ بوش
 کر ان اس گفتگو تم ناگه شام
 عجب ملکس شب گو رود محشر
 پین دوده بوی آسوتن لاسخ

عطا پنجم بلا خوش زبانی
 یثربیا کانه زاری نریان زالن
 بولاس ماجه زن آسوتنه امت
 به یسکی زنده وزن قیامت
 ز یاد غم سو اسن گزده بر پا
 نه غم ون کهنه که میانی و شاتی
 مه لکھو مت زانل می آسوتقدیر
 بسینه تخم محنت چو مننه و مت
 فراقک اسن تھوس بوزالت
 و ته او چنان یارس پته لارن
 چو تھو معشوقه ندی حسن پلو
 جفا ید آسوتنه بے نهایت
 تمکو پرتو کر کن شرمندو مہتاب
 روم هر کجوستجوی دلدار
 و چین در هر طرف آن یا جانی
 مگر پیغام دلبر بوزه نابو
 لاین دیوه ناگهان کن غیرت ماه
 ازین اندیشه فیرن چو مننه بهتر
 مران بهتر زان نه مجر دلدار
 کتو چو مننه و هم چان بد آس
 مه عشق سخت کر غم دل واره
 دو ان از سینه چو مننه آسوتنکوجو
 تنگ و باد شه گو تھو تھمت نام
 ز سو ز غم کھرس کر کفای تاسر
 به نسخ حرف غم آسوتن لاسخ

ان سوی نایت و دوزخ احوال
 کر کم غم عشق تیرن کینه غریبال
 تھن هر گز تھاس از شه اجازت
 رفیق چو کت کر غم غمک جایت
 چو ی دستور شرط دوستداری
 نه یکم سیت کر غم هر باقی
 کر م یاری چو مننه ید یار جانی
 بصبح دم آسوتن غم کاسان
 سفر زان بوی جانی سیت اسن
 آوی با پت چو مننه ید بانی
 کر کن تھو وقت لا چاری و غانی
 امی موجب کر و فردا بهیانه
 شمارک تھو کدو نیر و زخانه
 دین تم از سخن تھو جمع خاطر
 یکی بوسیت ید سیتک سافر
 دیان چو مننه لاسخ رخی چو
 سیر دادن پی یاران رخی چو
 دین تم مختصر تھو جمع خاطر
 یکی بوسیت ید سیتک سافر

من بو عنبین رویه
 قمر یکید پری رویه
 سر افراز پرستانه
 و لو بیدارده جانانه
 اغافلده ز حله در ختم سن
 مویت کو همیشگیه وان
 سر روی کینه نامالمانه
 و لو بیدارده جانانه
 ینه چایه عشقنویس حیوم
 ینه اشفته خاطر گوم

یوز لفت دل پریشانه
 و لو بیدارده جانانه
 به زلفانک باغ و بوستان
 گندم دوه عشقه آستان
 نه بهندم کوه نه بیابان
 و لو بیدارده جانانه
 شمع رخ ترک طشتی
 بجان بر سوختن دانی
 یو پروانه زه پروانه
 و لو بیدارده جانانه

در بیان فتن عجب ملک بسفر و همراه بردن اسنرا

عجب ملک تن بوزت دل سپین شاد
 عجب ملک تن بوزت دل سپین شاد
 بیکه کد سوز مشرق آفتاب بن
 عجب ملک انن راسخ نه دپوش
 خفاه تھوتم کرک یکد اتقامت
 دپس تم راسخن اے شاهزاده
 کرک ساز سفر از صبح تا شام
 لبش نیرت به پنهان گئے خانه
 جلد یک چون پرندرات راس
 صبح فلووات اندر یکت بان
 گھے یک بر بلند می گئے پستی
 بد نینوال دوران اس شاکال
 بعد زاری داکش هزاره کیا آ
 نه آسوتن و طاقت پوش نه
 ونن آسولس کن کیا بنت
 ونن آسولس کن کیا نه کس تھم
 نه کیا کر می بو کس تھم نه
 لبن کته خویر و دلدار جانی
 اچو کن خون باران آسولان

کرک تن راسخ تن بخش امداد
 کرک تن راسخ تن بخش امداد
 بهر سو جوش تو لوزک جبابن
 مه داس لوله نادن ز جیم و س
 سه وزی نیکنای تا قیامت
 مبرکته غم کرے بو پور و عده
 بین کنیزان رفیق تھوکه پیغام
 کرک پط بهت سٹھا مال و خزانه
 تھکس تم بیٹھنه کونه جایه سات
 سجدی زان بیابان گئے شتابان
 کرک از باد صرصر تیز دستی
 سٹھا گئے مانده کته رود کنه حال
 عزیز غم غریب نیم ره آسول
 مسافر داده کلنت آسولیس
 مه عشقن می زده دتو تھم زهر بر جام
 فراقه ناره سیتن سینه بر نفهم
 ز شاهی الوتس کر تھم فر
 فدا کره بس بن جان جوانی
 ونن سی ناله نه فریاد و ن

غزل خواندن عجب ملک

تو کلت پیرده مستانه
 کل و بیل چھ دیوانه

و لو بیدارده جانانه
 و لو بیدارده جانانه

ز چشم جادویت آه
 پیرانه زن زده پیمان
 به صبرک سود و سرمایہ
 دو صد خرمن بیک آن
 متیو جھوم چالو مارہ متو
 متو لا ختم زہ بیگانہ
 بغارت ملک دل نیو ختم
 صدف پروردہ دردانہ
 پریا دل بہت گزہن دلنگ
 بسر بہت می پانہ
 جگر جھوم تشنہ دل بنیاب
 بودر غم کم زہ صحنہ
 تیوی بس چانہ محجرک طول

کران آہو فغان ہرسو
 ولو بیدردہ جانانہ
 زہ نیو ختم زلفی گرایہ
 ولو بیدردہ جانانہ
 متیو مت گوس آہ کتو
 ولو بیدردہ جانانہ
 بدف کر ختم بہ تیر غم
 ولو بیدردہ جانانہ
 گزہن ختم خوتہ کیانی سنگ
 ولو بیدردہ جانانہ
 قرار جان و دل نایاب
 ولو بیدردہ جانانہ
 زن جھونہ طاقت مقبول

ز شوق گوم بریانہ
 ولو بیدردہ جانانہ

دیان راوی بھمی پائے آفران
 لکان رتس و ہس میننی منز
 زخورد و خواب پیو ہزارہ لکل
 روان آسو ہو کہ تپی لو کہ گمت
 رفیقین اودہ تند گو دس
 گورن رود کہ اصلا طاق
 بزاری راس پو شا ہزادان
 بزاری راس پو شا ہزادان
 گورن رفتار کوی چھو طاق
 سوار و ہم پیادہ آئی عابز

گمت میدانی منز حال حیران
 بیابا نھای بے پایانی منز
 سپن لسن ارغوان سن عفران گل
 دوان فریاد نالہ ہوشہ دلمت
 سٹھا تھک پک پکی در منزل و
 سپن لچارہ گے دلنگ یکبار
 رفیقین ساری دیو شا ہزادان
 رفیقین ساری گد گیک دان
 امی چیزن بو کرس سخت بنیاب
 ازین رفتار کن و آونہ ہرگز

دست و ن منو راہ پدیا نو لوزک
 مر سینگ کا لجن ہو سار رو زک
 گزہن ہوزی دن رفیقین زورہ نیرت
 جھووت مل گزہن در خانہ نیرت
 لپوشا بدش ناہ دان سمندر
 دستگر لوک گزہن کرتی جھو ہتر
 دپس تم زورہ نیرن کر جھو فضل
 جھو کہہ خطر و نہ چھی ڈھن کر
 جھو دریا واہ یہ نرد این بیان
 توتوی ڈیرہ ملو بامال و ابیان

ہو میت نا وینر سامانہ
 آدہ گنہ نیر ہنس طلب کمی
 سبب فی مصلحت تو ہو ٹیو
 سببستی بیجہ بہ باب و جبرہ
 جہازس منز بدربار گے روانہ
 جو برف تند چون باد خزانہ
 خشکی اس دورہ سرتنگ و
 بدربار در متن سال قمر گو
 میان آری ریا تدنہ اس
 کھوان از قننت جو دسترہ

سینه بریان گوم گریان
سینه میانوی ترا و
مول را و سوده چای
مشریه نقصان آ و
عشق و او و لشی
منزیه بد مونا و
گره است پره کتس
نرمه و النجه ز او و
گره در کپس سره گرنی
سره متره پیوم و او و

کوه یکا ات که مره لانس
مره شرمه دا و
دند دزه چوم لوله جگر س
چام وصلکه چاو داما
سودل شهم لا و
یله پشه رستگاری
لبه چائی تا و
عشق و او و لشی
منزیه بد مونا و

لبه ریا و چین نیه اس بستی
بزه بین ته اس تنادم مخیم

کهران سره سان از کشتی بستی
لش ناه کانه لبو کنه زان لارم

دریا غرق شد بهار به باعث با و می لاف دریا و پرتن

عجب ملکن دو به که رس و ن
ون و تخم بیت که و کیا چا و ساز
بد ریا و خشکی که نه کم سیر
مین دون و رمنی که کت نه پیر
صلاح چوم به کوه و زانیر و
بیت فکر ن مین نم اس تها و او
نیمت که غرق در دریا و خو و
بتقدیر کهگی که پریشان
قیضا اسوک برابر که عده
یران کس کس یک خا و او
و دان سو مبتلا چوم و ن مین
اکوی غم عشق و ن سو و گن سویم
بنو و اسو زامت زوره باکن
و نان هر دم جگر اسو ن مینانی

کدت منزل سحاه اس و اتنه کن
مرو مار و زه یا قی عشق بازی
لبن چینه نیت س دقت گوژ و
چینه و نه و اتنی معشوقه شهر
بخشکی و ن دمو هر جایه فیر و
ز دریا موج و تها و اس و
بدک سامانه ساروی که بکیا
لصد رنج و لم تمنت نزدیک جان
سلامت و دکن نو شان براده
لسا کته مره و پوان بیک اسو
جدا چوم یاری شش مانت مین
گر قار بلا تیر گوس کایه گوم
یه کیا اسوم مکھو نیت پاکن
بنو و اسو هر دم شی و نانی

غزل خواندن عجب ملک بخت بهار

کاوه تیمو نتموش نا خد اسیر گرا و
عشق و او و لشی منزیه بد مونا و
یا و نس م پیوم تا و ن برانت که و ن تها و
عشق و او و لشی منزیه بد مونا و
عاره تیو کا کتس ن شین تار و تا و

ساده لاگوم میانه خوته دل مه نادان در او
 وعده آسوم نی مکھومت تی بر ابر او
 گوس کن کن پیوس فکرن غصه کن باو
 عشقه واوه او لئسی منزله بد موناو
 طوق شو تک گوم گردنه نال کیا موکلاو
 ذوقه چانی خاصه یریم ساسه بد پیر او
 سنگدله دلتنگ کرهس منگه منگه موکلاو
 عشقه واوه او لئسی منزله بد موناو
 سخت مشکل گوم ددل زینه منزله دریاو
 زنگه زنگه ستره سامان چانه پیره پیر او
 زنگه ریونو زنگه ناون پاٹ پرتک تهر او
 عشقه واوه او لئسی منزله بد موناو
 عشقه ژورن سور کرخم کته مبلوزه ناو
 زاکه کیه روزمنه لعلی ره بند دی باو
 چینه اتقه مقبول کالی ڈال کیه گذراو
 عشقه واوه او لئسی منزله بد موناو

بقیہ قصہ

بعون اینر دی تختہ بھس کن
 ادا احمد کر کن گوڈہ باحلا
 نہ آسوس طقت رفتن نہ تا باہ
 قدم تیر آسوتراوان بادلن آ
 ضعیفہ خنتہ گوشت سو لرش
 پیوان بر خاک از باتوانی
 و تھان تھد گہ پوان تیر ار و گین

لگوس بھو کھوتونہ آمنت کیونی زن
 روانہ گوٹہ مبدی دا پنج ہرن وٹ
 دو گن آسوس تیر گوشت صطر اباہ
 غذا آسوس نہ کوفہ الا تخم یار
 غریب میں پیدا سنے گزیریش
 کھوان افسوسن بجان جوانی
 اتھو کھور و بکان تیر نار و مکیں

دو ان فریاد خوش
 یو ماس باجشش آدہ کر ہنس
 سو راسخ گوم کتہ یین باسوم
 ہرن محرم عین عین آسوم
 رفیق دلدلن نشہ پیوم دور
 شفیق ہنرمہ سوم برکت تہ تہر
 بغیر از حق لیونہ کاختہ ددل
 کرم سوی برکت چیم آسان شکل
 کف یابین بضر بکندارہ
 گنت آسوس خلدہ پارہ پارہ
 دوین کنش کن میندی
 بگردن آسوس عشقوی حل
 نہ دھین بستی نہ کاختہ ہراہ
 نہ ان من ہندی کوٹہ جا ہراہ
 دین القصہ بعد از پنج بیار
 دو بہ کہ بنیاد دھین نمود
 وچین از دور بالا اک عبارت
 نیرن و نت عبارت کن گین
 یہ نزدیک عبارت اولار ہان
 سین خوش وقت دکنیز چھو

عجب بخت وین چو بس نرسیده
ز جان زنده گانی به نصیبه
زین سوام و اواده ز تقدیر بیگانه
گفت چو بس نرسیده و کز چو بس نرسیده
ساز چو بس نرسیده و کز چو بس نرسیده
گفت بخت وین چو بس نرسیده و کز چو بس نرسیده
غرض چو بس نرسیده و کز چو بس نرسیده
کونی زن کیا ز چو بس نرسیده و کز چو بس نرسیده
دویم ز نو چو بس نرسیده و کز چو بس نرسیده
غذا کی چو بس نرسیده و کز چو بس نرسیده

و سان از آسمان آری گروان
لشکر شکل نته بله آری گروان
ز بهنم میدان ته جنگل آری گروان
موی دیو طمعه از نام آری گروان
ژده دیشته تیرتن اندر گروان
ز روی دلفریبت شادمان گروان
درین منزل لیتن و محبت گروان
چگونه زیستی و خود دلت چلیست
ژده چو مینا کافه دویم بیهم به دور
خدا هر کینه چو بس نرسیده و کز چو بس نرسیده

کرن بدنت و این حلقه در
دلن زانو سحر است آیه خالی
اندکن ز او بامت عام و خاص
عمار کن و چانی گوشت تن
بزم ایند عجب طاق دلا ویز
شوکت شخصه و چو بس نرسیده
لوته لوته مهر کفتو گو زیر تخت
ورن تن تقدیر کن از روی پرورد
قدر عنایت ندن سرو تازده
خس پل زلفن شهرمار بر گنج
خس پل زلفن شهرمار بر گنج
کران ابرو دین ز کسب جادو
مسند بر شوکت در خواب حیرت
تخیر گو سعالیت و چانی
بری از نام و چو بس نرسیده
چو گشت کن نازنین از خواب بیدار
غبار خواب چو بس نرسیده
جوانه اک برت دیو طمعه بلیس
بخشم قهر در سنخ و آواز
چینه و آنان تیومر درنده
نیوت یمن شیرینی چو بس نرسیده
مباله چو بس نرسیده
ز جان خود ژده ما اسکندر سیر
ننه باقی حیاتی دانه چو بس نرسیده
سلامت کن گشتن میرت ژده و

نگهبان کافه و چو بس نرسیده
موثر لب بر اندر کن ژده و چو بس نرسیده
نگهبان دوستان و چو بس نرسیده
نظر پل کن کرن طاقه و چو بس نرسیده
چو ایروی بتان منتنه انگیز
نخواب ز بر فرش نگارین
ببالین گاه خفته میو طمعه و چو بس نرسیده
گر و گو چو بس نرسیده
وزل و طمعه چو بس نرسیده
چو بس نرسیده
چو بس نرسیده
دو یادم آسیده یادم آسیده
عجب ملکن سزیه و چو بس نرسیده
میس آسیده و چو بس نرسیده
فرشته یا قریانوش لب چو بس نرسیده
کشد آن قسته پرورشیم بیمار
نظر تراون بهر سوست و چو بس نرسیده
بیکره خصل هر باطه سکین
کتکو چو بس نرسیده
ز بهیبت دم کردن سیر عرند
پرنده جانور تو کر چه بهران
خبر چه نه کیا ژده چو بس نرسیده
کرت بهوایت حایه لوی سیر
ژده ماموتن انگشت یور پانه
قضا آسوی کرگم ژدی گرفتار

لدا ان رذاق سارن لذت پانه
دیم سوی رذاق میم تیو و اتناوس
یه میانہ قسمتہ تم توره لکھومت

دیس نہ توره چھی تم بد گمانہ
رفاقت سوی کرم میم زندہ واس
تہ و تم تنس لذت میم اسے حکومت

حکایت سیریل تمشیل میگوبد

دسیلاہ چھی ژدہ آری زمرزاہ
گزنہن شہر س کتس س سوزم
لجس جا یہ کس گرمی سٹھا سحت
کھومت صبحس نمی و تہیل سوس
نہ شرمیت اسونہن صحن نہن
پیس پوند تیل فول نیرت نبرگو
در اندم باغی میداد آوا
رذاقن و اتناون قبرنہ کتس
یہ کتیراہ در ازل لکھومت واتی
یتھے پاٹھن غذا اتر کیتھومت
و ما من دابة کرید دل
عجب کلک دیں و تم ژہ چھک کیا
سرس محرم مہ کرم ای پریرکو
دیس نہ بد چھو میا تو قصہ مشکل
ون احوال میانوی پویر کا
بیانہ نیش چھو میا تو قصہ ثر دو
سیلاہ لارچیم لہن پان ناو
مہ کرمیت ناز مست چھوم ناو بان
عزیز اسن لو ماس جانہ خوتہ
پیس بنہ ناو چھوم مرست ناکر مت

گرہ دامت مسافر شخصہ
تتوی گزہن سنہن سو عازم
کلکس مل پوٹھ ساتھا آن کوکت
گموت تن باطیعت سیکل سوس
فولاہ اک و دمت سوس نہن
لنچہ پٹھ جانواراہ و تھو می کھیو
باہن باغیت لچی محنت پرو باز
غذا تم و چھتہ کتھ پاٹھن لہن
پر کس شیس و سخرتہ واتی
تہ بدوی دزدین آری پوٹھ
کران پر کینہہ سوی چھوی کل شکل
پری یا آدمی یا حور یا ماہ
بہ تنہائی ژہ کتھ پاٹھن کرت سو
تہ بوزت کر تو انا تاب کر دل
سو ظلم آسمان پوزن چھو کمال
نہ و ن مختصر چھو پادشہ کور
سو چھوم شہ ملک بگریک تنس و
چھو پس لو تم عالیجنابن
تو چھی پس مبتلا زندانہ خوتہ
ژہ مت نہ اسے کیا چا و برت

تقدیر کھی پوزن کن عت
مہ کس احوال بدیش بدیش
گزنہن اس کتس کتس بدیش
بیانہ سو کتس کتس بدیش
کس اندر پوٹھ سادہ سوزی
گزنہن اس سو عیش کرمیت کرم باز
مولک سو مہ گزہن کتس کتس بدیش
بنا کہ پیر کو عفریت بدیش
دست تہ او تہ پوٹھ کتس بدیش
پوٹھ جنس لہو اتناوس کتس بدیش

سبکدہ و اتناوس کتس بدیش
خبر چھنہ میانہ حاجی محمد حسن
عمار کتس کتس بدیش
سو کتس کتس بدیش
ورہ و اتناوس کتس بدیش
نجاچ چھنہ کتس کتس بدیش
روشت پادشہ کتس بدیش
نبردی زکات کتس بدیش
نبردی کتس کتس بدیش
نبردی کتس کتس بدیش

گرچه گنجینه دایره دهنش
 وین من بخت خوشم عشقه چو
 پیام من خواهر جان من گوی
 چگونه نوش لب جان من گوی
 شناسای گنجی کنه دایره دهنش
 گزیده هم شد از خاطر من غم
 وین تمه میان بنده یک من مش
 بدینا کنیزه کالج اس مش
 دوباره که موج تنی کوچه
 که این نعلنج شیرین حیرت پیش

زنانا پیده گیه نه سانه تو خوش باش
 که تیلو ز گهر گوش تا گوش
 ادب چه چه که کس نه توره
 رچو من به مایه میانی یوره تقویم
 قدیم نهادن پارتش بر نه کینه
 تعجب که سگاه بیه نیک و بیجه
 بزن که چه مست ناز آن برون
 محبت سان دوزن شیرین
 بهیون تمه بیدارنی شیرین دن
 بالفت مایه میانی دیکه بس کن

دماه اک بهه کرد و اظهار حال
 مدت و نام کوئی زنده جی هم
 ویر انسان موکه دیکه ماه بهه
 فراغت چینه دهنش وینچ مره
 کرم ضارب ایچ مادیو بد بخت
 دهنش ندهن چو گوشت دینرت
 گوشت دن نری بن ساری حقیقت
 بنیب لرزه تراوت بر نه کن یک
 کیو موکه پانه واکت بیت مکاش
 دهنش تم ملک ترک سناکوی چو
 پهن ته ماستش حال باون
 ز عشق نوش لب تم که سه آگاه
 بدرنگونه مه دایره کال و انوم
 دهنش دهن مین مین ته درین
 نه تھاوم کاخانه جایا کاخانه نگاه
 سهاش بیت تو جم زار تنی خواری
 او ی چو س خا من تراوت دینر

تسللی دادن با زمست عجیبک احوال نوش لب و گفتن
 اسانی تر دین خاطر جمع تھا و
 زمین کنون پیام یار بشنو
 توجت بد معنانه یودی و ستام
 بوزان نوش لب هم شیر خواهر
 بد میره اس چه یکجا پانه وانی
 عجب ملک تر بوزت و دهنش

و نو با عهد گردانمه و سال
 سها همجنسوی نشه جی هم
 تها کدر دایره آرمه دماه بهه
 کلام جان نوازت بونچ مره
 مه و دم داغ دل از دهر باخت
 مقرر شد چو س بن توره فیرت
 کیو موکه بر و نه آئی اثر محنت
 و نو اس سر گذشت خود کس اک
 تیر بهن کیا تا کت قید خاش
 تمی شهرک ملکه زاده بو اسوس
 نشان نام و خط و خال باون
 روان شپه دو ان فریادیه آم
 سه زانندان مدت و سالیانوم
 کرم گردش بیابان ته شهرن
 شنه کونه جایه دیو طمنه نشانه
 بیابان کوهن زانندم ژوپای
 ته بوزت عقل گیه شهزاده حیران

تسلی دادن با زمست عجیبک احوال نوش لب و گفتن
 تنک محنت نه غم ساو می مشراو
 نشان و نام آن دلدار بشنو
 خوشی که مطلبش تنک سر انجام
 موافق بلکه مشفق تر زاده
 بونشز جان اس سی چه میانی
 سپن از نام دهنش و دهنش

کج چک ناو کیا چھوئی آپر بر دی
 بدین زیبائی خوبی کج چک
 بگفتا حال خود با مادر من
 پوچس پدین چنین منزه دشت بای
 دیان چیم خاوندش سرکوشه ناو
 توی پته ماحه میانی دپوسریت
 دپس تمه میه دو به اثر زده چچی کو
 تهنه س طوسی آسم مه کهنه کوم
 گیس لاجاره سر لوشید تهاوم
 پرت ماهر درین خانه بوژایس
 پرت ماهر درین خانه بوژایس
 عطا کریم زدرگه دختر خوب
 نیم تو لکته بخانه وانتوم
 تمی دوبه کور چانی دپهر چیم
 از آیس لاله سینه سین لالان
 یینه سنی نوش لب ایم زده نکفل
 دپس زده میانه دپیخت کورایی
 دتن پدین کنوی که حاله فرمان
 وخت گیه حکمت شد پدین پیش
 سه دیشت کیر گیه دیان سرو
 ددی تش شیر جادوت مای کیه بهر
 دتن کن ماحه میانی دپو باخلاس
 حق محبت می خیتونه ون زاه
 دتن تمه وعده کرس عید پدین
 مقرر تی چپوس هر غره ماه

عطا کریمت خداین چھوئی خوشی
 مه باوم سر پدین لول تیچ چک
 گرفته در کن ران خوهر من
 زوس اندر چه در بیت لالان جاک
 کران پدین چھو سرداری بینه زاه
 گز شک کتو از زده تیهو مانه پرت
 بو آس و اثر تیو از زده دور
 تیوت وانت مکه زار وضع گوم
 بزودی پرده جی مه پر اوم
 کریم دم وضع سینت جل در ایس
 کریم دم وضع سینت جل در ایس
 گیم خوشیا سٹھا آسم شرک لوب
 ز خوبی نوش لب تش ناو تهاوم
 مننه منز جای منزه بیتمه چیم
 بخانه آسم شر با زه پراران
 تنه پرت سانه آسم یور کن کل
 بو وچهر من کور رشک جو چانی
 کمرن گزده نوش لب حاضر بیگان
 انک در مہد پیش باز خوشش
 پرن اندر لعل چون لخته یوز
 دماہ بھتی تو گزده چ سکر کر
 زده ته اسه زده ون گو القاه جا
 کمرن گزده مہربانی کاو بیگا
 ملاقات پدین آسم ایوان
 سه دختر من یوان تیچ شک چو زاه

زاره چھو زان سانه راس
 گزده تان زوزدرگ پدین پدین
 کرکاش دی چھو تیوت راس چیم تم
 بران لاله چھو باجم کهنه غم غم
 ترغیب دادن نامست عجب ملک
 در باره رفتن بسوی بکرین
 دگشته شدن عورت از
 دست عجب ملک

سکر و سکرین گزده بسوی بکرین
 تنی نیری مد اسیر پدین عین
 سجده تی کن قدم ون کور کن کل
 سمان ته ماحه میانی یام واک
 زده ونزه میانه زده احوال ساری
 سکر تی عشقه دادوس زاره داره
 عجب ملک دپس گزده سکر بهر
 نمی سین گزده چیم مه پدین قدر
 دپس ته ساده کورنا چھو زاره
 زده سین میا نو تیر کج چھو ملک

کرمه چو تیره سیتی نه بین
ز لرزه کوه و میدان زلزل گو
همین گو فیه تشنه زاده چون
جدا از تن کن تن سحر شمشیر
روانه جوی خون گو سحر
همه دریای خون سار میدان
عجب میکن بد حضرت مارن
کرت تشنه زنده زنده کهان
و عجب تشنه زنده زنده کهان
موجب و آسای حق زنده دستان

گلکان کس لایت زنده دستان
دزدان تنه تیغ حلیه دستان
کفرم از جهان بد منت دستان
عجب یاری زنده دستان
عجب یاری زنده دستان
شدی زاده دستان
گزارم کز قنای پیر زاده
بیاری خدا پیر زاده
شادان خالق کز بستان
آهویم زندگی تا این بستان

متنا چوم دس تو واته کمر بو
کمون تل ماحه ماس تراده ماسر
ز هتین میا نو تیه نین چوم شکل
گتره بودید کوه ساس دور نیرت
گتره بودید کوه ساس دور نیرت
لصد فرنگ کی خطه چوم و آمان
عجب میکن دس کیه گوس طقت
لقوت چوم بو مت زخو ته برتر
اگر چه این مان چوم جسم لاغر
دس مانه کینه چوم طقت قدرت
امس ستن لبر نین چانو چماق
سهل کماه چمنه این دیو مارن
غزوه سان دپوش ای پیر بو
اعانت بد کرم حق یاوری بخت
اگر این قصه آید عجب تر
ببین اندالم ترکیف آن نیل
سٹهاه گے بوزھی تن دست پایه
شجاعت بد زده چوم پراته مت
مشخص وقت گو حضرت پیدا
ویر شخصاه و چون از رعایت
عجب ملکس نظر بدیه پیس کن
اندکن حق تعالی سده متین ناو
سلاح ولول گندن محکم کرنل
کشا کد طختی بشت لیس نیر
وست پیو بر زمین آندیلوون

بدیده دیش کمر بنوی شهر بو
متنا چوم بتهاه وچه نا بخوهر
پته کره لار این دیو سیه دل
تتی پچه باز گشت آنه یور نیرت
تتی پچه باز گشت آنه یور نیرت
چوم دیو رشت شیر ماحه و آمان
میه پٹ لبر مت دیو بدلیاقت
یقین چوم کمر ایم زورن برابر
بردی کمر لکم زورن برابر
بتیغ تیز دیو س کمره هی رت
زیدیت گو متین شیرین بکرب
نه گو تو پن علانی سینه دارن
بفضل حق بو کالین دیو بخو
نه تھاوس تاج بر سر نه بپا تخت
بسوی پشه مزو دستگر
که چون گشتند مرغان ابابیل
دعا کمرن سین فی زو بلا یه
انسی آن دیو بد کردار تاملت
بکوه دشت لرزه گو بودید
کمر کھا بد لایس کس چوم کور مات
پیرن لاجول لیشن لعنت کن
زوسن فاخته پرت سیو ای پیر زاده
کمانی زده لکین پنوس مقاب
اکلی تیره تهر پاوون چو سخجیر
سین جاری زخم تیر تس خون

شاد دپ خلقت کن بے نہایت
 گزشت بہت فایز و شکر ایند پاک
 خرابا تو تہ آباد انوی منز
 میان راہ وانت کر کہ تدبیر
 سبک بے قاصدہ زانندت نکیز
 دکن ردست تر خط طوقہ احین
 سوفا صدی بحرین گو روانہ
 بزودی تو در بحرین از راہ
 بخوش مضمون لکھو مت آسوامہ
 سرنامہ بنام ایند پاک
 بو اس قید در زندان حیران
 بقدر حق سپن آن یو بر باد
 بہر دم فکر حق احب پن مہ
 دیت کیا ہک پاس و شکری چون
 خلاصی مہیم زان یو خونخوار
 مہ دارا آملن چھوم لو چاکو
 خضہ زلہ ہم و چھی بدوی پور
 خوشی چھوم خواب گیمز تاب چھومہ
 سجدہ مت و اذ کہ زلہ ہم و لکتر
 میسر نہ اہ تہ آسمنہ خلاصی
 متن پر این گناہن گوم پور
 و پچہ ون بر گزہ ہم تولہ با پور
 زلوم سادی لک غم غصہ مافم
 و لیکن تاب حیران چھومہ الحال
 و لیکن و اذ کہ چھوم دور منزل

تہوی ہم زندگی تاین لغایت
 تہرکت سوی بحرین چست چاک
 ترک منزل تہ یک مید انوی منز
 کہک تخریر نامہ خیر تا شیر
 ذلک انعام تر پور ہی بر خیر
 گزہ ہی نن پیش شاہ بکن بحرین
 بہ تیزی و او زن و زو سبانه
 ہنادان نامہ در پیش شہنشاہ
 چونامہ نامہ فرحت شہرامہ
 ان و آید بدید این ارض افلاک
 گیسر زاد مشکل گوم آسان
 بو کرش جہستین شاد و آزاد
 خلاصی بخش و تہ سوی پن مہ
 تمی تو غم نجات از دیو ملعون
 سٹھا چھرتشہ ون از ہر دیدار
 سنت گو مت دس چھوم پور اجا کو
 اما پیش چھوم تیر منزل دور
 اچھو کن خون جاری آب چھومہ
 نثار پای شہ کرہ ما پن سر
 سو غم آسوم سنائی ناسپای
 بہ نر و یکی مہدل گوم دور
 بدیدار تولون گزہ ما سرافراز
 بجز دیدار شہ ون چھومہ کاغذ غم
 سٹھا چھرتشہ در دل چھومہ احوال
 تو ی چھوم منظر اہ کلتوی دل

تہ نش کرد اہ غمگین دل گزہ ہم شاد
 و چھت چھم لوہ چانی مہ گزہ یاد
 بیند سٹہ دور و پان تہ دیش
 کتم اظہار زلہ دل بہ پیش
 بین سٹہ دور و پان تہ دیش
 کتم اظہار زلہ دل بہ پیش
 سرا پا حال پنوی کر مہ اظہار
 سلامت سٹہ ایش جہاندار
 خواہن کسیر سالار مہ ناز بہت

واجب ہون سیرین اوینہ
 شہن بدیہ نہ خطیر اگسیت
 سجان شغول گزہ سٹہ سٹہ
 متھون چھوم نامہ سٹہ سٹہ
 کر تہ قاصد سٹہ سٹہ سٹہ
 گما از ناز مست سٹہ سٹہ
 بند و دی تہ نشہ کر چھوٹ در ا
 بشتر و زامدہ از ناز
 بہ قسم دور سٹہ سٹہ سٹہ

که در و باخته کس که پیش
لحظه بدست همه برین
یکان بچگونه راه کاران
بلایا مامولی تیره ماره نان
گرفته بون تنو ارجی نوی می
بومیه با نامی فوج وافر
بر صورت زده آنه بیت موکلات
نته بکه بیت نه مفتی راده روت
ولی تنو و آنک سو منده جرات
نوی آسوسن بویچه کجی تهرت

بیا یکم ایوانه ازاده زندکار
سند و آن سطره تنه جاییه دشار
دنه ذوبانوس فقه فقه مستند
از پله باکیه هند فقه مستند
سینمت نوش لهر پیکر شیدا
نوی گو میانه بخت بیت پیدا
کن پس خبر بگزید پس پیدا
نمی موکمه آسود دهر بگر دوش
موانق همسر آسوسن پس دم
شکسته دل نش و آوی بدس تم

نوازش کز شهرت بس به شمار
لکمون نامه تن تن قاصد سکن
بدین مضمون چمن در خط عبارت
بوا آسوسن چانه بارت منته حوال
دوباره زنده زن کرنی مرده
فراقه چانه آسوسن سو گوشت
بینه خط جانو و آسوسن گوشت
کرم از یاور بیختن تر لوم غم
درنگی ترا و آن شریف لول
مرقع بر و شکر منخته زانپان
جلو کش تیز رنگ پان چهره رنگ
دوان گونا مته بیت قاصد زانه
سو خط یا مته چو کاشاد آن خدا
پرت خط و ل تر کن بخرنجی و است
ملاقاتها موکمه با نو اخی
ز فرحت و ایو شاپن طبل شاهی
آنک سنبرت گدا سکیان و محتاج
شبان مال کرنش پرش حال
سکیان گو مگر زنده دوباره
رمانی زانه آسوسن اسکان
دیس تمه فضل حق سینوی همراه
بنا که پید گو اک شازاده
تمی از دست خود کرد دیو مودوم
سپه لار بوزت حیرتن دیو
یوان اصلا دین چو منده مبادور

زده در تهم زندگانی از دوباره
گرفته تن تنش بی لول و آن و آن
سپن ار دیه یک تیز کارت
کرم من قاصد زنده و شکر
غم تو از دلم بکیبار برده
زمین تنگ آسوسن تیرد و گوشت
تنه آسوسن آکنده مشوش
ولی کل ساه ساه تو کرن چهم
ون کو تابه کان بر آسوسن کل
کینزان و قمر سیکر غلامان
سطح منده لخت پرنگته او رنگ
ون تن استند نام و نشانه
خرامان درای تم مانده خوبان
کمرک از تیز زقاری صبا پت
مفرج گنج روز کنه دانی
دزک کو چن ته بازارن منادی
دنگ خیرات ترا و ک جزیه بلج
چگونه رستی از حضرت جدال
تندی و همسر گو تیه دیو ماره
سبک پاه گوی زده موکلیک بکسان
تمی تو هم نجات از دیو گمراه
ز ترکستان گشتی آسوسن
چو کوکوی میانه خونه آسوسن
ازین واقع تعجب تم سطره کیهو
لکک شریکوت کوتاه گو دلاور

موله موخچه دیو بد دشت دشت را تو
موافق همسر اسیر فیت تم
موافق همسر اسیر فیت تم
روا حاجت بین تین خوشخص
یو کیا و نه میان پوزم غم غم تین
دین تم تین کرن لازم چه یاری
دین تم تین کرن لازم یاری
پکی یدوی مبطیبت است و
تین پل دست کرنی ترزه رفعت
اسی ید نوشت لب داد و نرس
سجونی کرده تین مرغوب خاطر

شکسته دل دشت تنها کنوی اتو
کنوی موکلا و دریا و نرس تم
کنوی موکلیا و دریا و نرس تم
بیاز خوش دل اتن و صالس
شماه کرم رفعت و چه صمدین
چین تو جز چانه بابت ایتر خواری
چه تو جز چانه پوزم ایتر خواری
ز جام وصل کبر س و چا و ن
کرس نه خوبه باده چه لیقت
تتقوی نرس س عار انرس
دین چالین نه دیه نه لیلی هر

عجب ملک گشت تبدیل رنگ
بدشت لیلان دشت رنگ
مولی تم دشت رنگ
گراه اک تم بظا هر سر کرس
عجب ملک دین کرس
گوشک کتو ایتر لاغری پوزم
بنت کی چو ی نه دشت پوزم
دین تم پوزم دشت پوزم
بان اسیر لیلان گاه ای پوزم
بیلو دشت چو ی نه دشت پوزم

در باب بیان سپاه عسکری پیش خود و سیر فتن و شغلین و این

در آن شاه عجب ملک دشت ناد
بجا آن شاهزادین شرط آداب
تین دشت سپاه خوش گو
لجی میانی موکله پوزم دشت
شماره خوته تین ردونه العام
حکومت گز نه گذر سامه دشت
شهن در دل تنز کیا تیر رطن های
دوبه که در او بر سر شاهزاده
بوقت شام فیرت و از سیر
بین ناگه نظر طرف کس کن
غلام حکم کرم بکه نا و کون
غلامو سینت اسخ نیو سخی نه

لو و ار چه پوزم تین دشت
پایه سوسه سپین شرفیاب
پوزم دشت کیفیت از کشته ناو
قی مر تانم جیم چانی مه منت
نکله پانس سو بهه نا و ن با کرم
عجائب خلق شاه شاهانه دشت
تخت سروری تھو تین هرس جایی
قشونه سیت هت از حد یاده
رگن تیر آسو در بازار چو ن
سوراخ تیر پریش حال دشت
یه در منزل که من و اتنا و یون
عجب ملک دشت انوک شبانه

اسی آسو پادشاه زاده دلا
منبر حکمرانی معشوق زیبا
کند بوزت سو گونا و دی عاشق
جو اسوس تندی یار موافق
تین سر غلبه عشق گره دراو
بوتن پوزم دشت ریاض فتن
بچه کسی کور و دشت کنوی
سیر توی ایرون ته پوزم
بیش تین آیه آخر طیرانی
کفتوس باقی نه سم زندگانی

بنا دی گد تو تبه کیو تر کاله
دوبه که کو عجب کس خب لاله
سوسع لبین ال خوش کس
دو چندان بر و طغیانه ملکین
کرن باناز مست احوال انکھا
ون کوتاه کل عشق نیک ازار
عشق بند چو نر دل صبره در
کرت مست و ال بته ستوی
تنی منرت دست مشت چو
بینه نه وضع ناز جان چو

دولت کو کتاه که کین بزار
چو نه دوران عشق ناز کوی کین
بگاه نیو ماکه بخت و اتمه شک
ژنی غم روی آن دلدار شک
فلانی باغ میا کو چو بیدار شک
ذه که شربت باغی اندر چو بیل
دو که نامت کو هنر دیباغ و شاه
یوانی خوش لب و ملت شاه
افاقه پایله ژنی نش و اناون
بکر دریافت ژنی ناکه به ناون

خبر که چمنه کت کنگو لگو مشوق
خبر که چمنه کت کنگو لگو مشوق
لبن کت سر کس نوبان پادن
ریوان یار و دیوان بهوشین
و قار و مفر و دیو یار چو سچان
تبه بوزت شادمان دل سخن گو
نش و پایله واره پر زه ناون
تو که عتوسن بر زمین و داسا و
ذه بوزت ناکه کونه جایه پیغام
ازین پس ز کخی عشق بهوشان
علامت سلامت چمنی ستانی
ذه آسوی یار لبون چو بون
عجب ملک بیتابی و چمن یام
ز دریا تا بختل دیو خوشوار
همان پیغام یار خود شنیدن
ز اول تا آخر واره و کونس
مبارک شاهزادس سخن که
غمه نه خوف یاری و یو طه بیبا
سلامی نیوان چمن پانی سیت
پس از پاوش شاهن کر نه انکھا
خرج کره تبه ام سارا و دن
گمان سوم ماره آسه مونت
شاحی القیوس ننده تهاون
سید لار کوتاه شاد سپین
بزرگی بخشن به زو زلیور

خلاصی لبونه کت کنگو رحمت حق
خلاصی لبونه کت کنگو رحمت حق
به شکوت و نده من لکس بلین
عجب ملک نه و چمنی و پوتس کن
چو سچای دنگ آرم جان چو
نمکت نورتن سپید آرس گو
کھون تل کله تن بر خاک تراون
ژ لونی مختک از دوش بار و
ذه که بیباخت کج و راست رام
و چو ننا عشقه و او کینا بخت
به چانوی هر چوم مه سنی نانی
توی چو سچای کو متوی آرم جان
کرن ز آغاز و واقف تا بانجام
بحال خود کرن راسخ خبر دار
دگر باناز مست انجار سیدن
قسم با و تبه با و زاره الوش
عجب ملک نه خوشن واره کو زار
حمد و عاقبت گو بخت بیدار
سپه لاریش پانی سیت
بهوی کیا چوم سو اسخ آدنک یار
حقا چوم بدارند تھوس مرن
توی افسرده تھوس آسوس کو
دو باره یار یار س میده ناون
بجان راضی بدل آباک سپین
برن ماکه کرن سالار شکر

ازین مرده عجیب ملک منیده
مبعده راسخ روانه گو سوی بارغ
کرن جهرتوی اک غنویان

ن دیدار دل را کیسه پید
هرن من گفدارس ملین زاگ
غزل باز اس هر گونه خوش واز

در بیان اخلار کردن جانور حال خود پیش معصوم شاهزاده

دین راوی سودر باغ آسوفین
دین معصوم شاه منج شیان وز
غرس کتوتو کویس ماحه سیتی
یه کت اسه اسنه در گوشه امز
پو آیین جتو مشه که یک دینم
مه اسوم لولک منج اده چانوی
ینه چانچ خبر اسمنه اذنا م
اده که پراه تا تا وقت موعود
کرم مپرشاه ازاینه کالچ
چگونه شتی از عفریت آزاد
همیس و دیوم یاریانوی
منوشاه پیده گو مارن سو عفریت
تمی بو تیو دوباره و اتناوس
خدا غم کانس آسن فوله ون
مه و نو مس چکف بن سوی باطل
دیوم تمه پرت کس گاه چو در پس
مه دیوکس پنه چکف جانی لیکن
چو برین قوت جن بلکه بر تر
گزه یون تنو آسعی یک نو امکان
چو دیوکس تن نش شیر شریزه

لیل تیو و اتناوی جانوارن
ونی آواره کم چیرن کرس بوند
و چمت تنه میانو گی تم شاد کیتی
چو موکلت باز مست از دیو امز
نوشی بخش دل غمکین سپنتم
ژده دیشت کا ژده زونی ژو گره لوی
نته ژری رتوم که لکهری یه رام
بیک عت نش لوداته تا زود
سراسر کرمیت ماضی و حالچ
بگو تا جان من گردد از ان شاد
تمی سو زم تنوی غمخور میانوی
بو انس موکلا دیالسی سیت
آواره واره کاره اتناوس
سو چو یک بلر انس یین چو یون
تنقش نش آفتس کس به قاتل
ترن ان منوکس کس چو هر کس
نشی آس نش نش دیوته جن
بدین قوت میونه نش بر ابر
لوکره تا در خلاصی گویش از جان
پوانی جانوارن آسولرزه

دینم ترمه مار بیکشت هران
نه چانی تا قیامت چم مرادون
سو گو میت سو عشقه چانه اوقات
یه موکلت چوم لشدق چانوی پیاط
بلدت منج جهرن یوزت پیریاط
نقش ام نه یوزت پیریاط
ژکه هرزه یوزه دیوس چایه شایان
ژده ترمه دوستی دن و اذ پیاپیان
نه زانن کا نه زانم کا نه مر از نام
ژده کو به ژده چوک کرن نامی بدنام

بپرد از دور نامت چو نام
چو نه گدویت میا دن انچه اواد
کتفو چانو کس غمکین و تنگ
فوتو شیشه لایتا سنیسک
رواچایی ایند تهنیت مه اسم
زیر به شیر کنان و انچه نه هفتقم
دلا س کریمه دیوم راست و نو می
نیر من سر که ایند کا نه دانه و نو می
زیر کنان انومت سو عشق
نیر سخت اسو انومت کس

کلاه بی نه سوار ره و کلاه
سوار کیتا چین بر بول کلاه
سوار چین سوار لون کلاه
سوار بوز اندر می کلاه
نقشه کلاه پشته عشقه چکان
چون زلف طغذاران عنبر افشان
بدایع عشق لاله سوسور
دین کو سحرین چشم بد دور
کران سحران زینبر روز سحری
علیهن تبت لیل زبوی شبی

بدست شری ز دست اس صفت جان
کشتان ته ویران غارنی فیور
بدست ناو عاقبت در زلف دریا
مفصل حال تندمه و نو خم
مهر پیم یون غیرت کرسو و چرن
سو کتو گوشت در پوس یوانتن
دبوم تمه جیوم مه اندر باغ بهوت
گنیم ایم رای ستر گوم تا شیر
گیم تند دید اوج مه کاره
بزم بهشت ناز خمره چس تیز
عجب داس بر یاه لغمه پردان

توی زمار ته گارن و وچا چان
بیا بان ته دریا وون منری فیور
فدس تم همبر موکلیا و تمهف
سو غیرت بوزخی مته حال لوم
لوی منز باگ لعلک پاٹه رچرن
وچن لزم جھووی آن سمن تن
سٹھا ته انتظا ره چانه گلیمت
گیس بوزت تشد احوال دگیر
وقتت تنه تھد گیس خنت یاه
دگر آن ناز دست فتنه انگیز
نیم سوته سیت با سیتاره و سنا

رفتن پوش لب بھر بی ناز دست منست در باغ و صفت آن

تارن پیکه و ذل گهای اتار
ژن بیل کلن پیکه بیهون تار
مشکیو تانده رو گل با سمن تار
سمن لستین و خیری ارغوان نیار
شماره پوشه داژن بندنه کفیه
ذه کیه لودک لکین بندنه کفیه
فولی در هر طرف کفر و کفر
دولانی پوشه یاب لب لب پوش
و اترت کس بزرگ پوش
کران تتر بزرگ لیم داس تل

گیس سیت بهت در باغ ز ایس
بهارک ابتدا اودی بهشت سو
زنگه زنگه آس لیل کلن از فکمت
گلن بیکه آس پوشن و او ده گرایه
نخای گل چکن عنبر و تن آسو
چین تور بر سور پو شو
زله ون گل ته کل بر سو بزرگ
بیز زله اس کیمت کھاس خالی
سر سبل کھشت از شرم در پای
عباسو کاسه بر مت اس لبریز
گل د اودی پیکه لبیل مست
اچھ پون لچمن بھر اسنه کند

وچان از هر طرف گلزار آیس
سینمت باغ زن باغ بهشت آسو
زمستی پوشن لیل کلن بهشت دولت
براک اس خطر باغ زن جایه جایه
سپنموت باغ صحرای ختن آسو
سگو مت چینکو نافه فرو شو
فوله ون صد برگ جھرت لوزنگ
چھوت پلیشر بزیه بایمالی
مین پوشن اندون میان چھنه جا
منه یاقوت گونه چت عرقه نیر
زبورک بهت رقتن اس دست
کچھ کته لسترن اندر شکر خند

چمن گلبرگ چغت ته سرخ و زرد اس
 چمن گلبرگ چغت ته سرخ و زرد اس
 دختن سونه حد میوه داران
 صف اندر صف هزاران دیناران
 عنادل و چمن سرست جولان
 صف اندر صف هزاران دیناران
 شاخ سبز قمری آس بولان
 گلن پست محو گیت جانور آس
 لنگه لنگه آس فیران زنگه بیل
 اگر فردوس بر روی زمین است
 خوش الحان جوشه امت جلت کتو
 خوش الحان جوشه امت جلت کتو
 کنن بی غمزدوس گزده بی آوان
 نه ترشه آواز ستارن سازس
 نه ترشه بیل زن نه نه طنبو
 نه تنقو در نغمه زیر و بم بقانون
 بلا تشبیه جنت آسوزن باغ
 نسیم آسوتت منز جای آرام
 بیخس با غمزا ند بخوف و دوساک
 خرمایان ماده آس با قماشه
 توان کیا آس با غمزد و شنه زماله
 بهر سو که قماشای گلستان
 زوشی باز یور و سامانه پوره
 پچان بلیه ات بخت تاشی کن
 عجب ملکن مه یا من و می یو تم

چمن گلبرگ چغت ته سرخ و زرد اس
 چمن گلبرگ چغت ته سرخ و زرد اس
 نهالی مشکبید سایه داران
 شاخ سبز قمری آس بولان
 صنوبر سر و شمشاد هزاران
 صنوبر سر و شمشاد هزاران
 عنادل و چمن سرست جولان
 گلن و چمن و چمن زون نام و سحر آس
 زنگه زنگه می متن بهند شور و قهول
 چمن است و چمن است و چمن است
 نمی سین اوان متن گز سو
 نمی سین اوان متن گز سو
 زدل که بهیست غم غصه پروانه
 نه تنقو چنگس یواشی چین یواشی
 نه تنقو مزمار موسیقار و منظور
 نه شد مد تنقو رباس گوک یوزون
 دس که یارم نسبت گز هس داغ
 شاکلک صبح زن دشن نمکوشام
 زوشه و می آس تم که قهی آس
 که ان خوشا ماشه طوطن بهز آشه
 که ان خوشا بوی پون گذشته ماله
 چمن و چمن لاله دار و نباتان
 بهشت منزه دوان زن آس عوره
 بیم ناگه نظر جانانسی کن
 دس منز سخت عشق نقش میو تم

نظر یامت کرم تن من بهیست
 و چمنی آس عشق تیر سینه
 نراکت ترشه و چغت رود آس
 یواشی تنزه خوش عشق کرس دام
 و نه تن و اجتر ترشه آس عشق
 ماله تنیدی خونه و چمن دهنه گن
 شنید سس با و آس دید س
 تفاوت با چمن دید س شنید س
 چمن زاله زن دشت بهر کاکلی
 و چمن قلم گلر قن مایه بهر چمن

و چمن گیت چغت دن گیمه شرمکار
 نه رود زلفش روزش وار
 بشیر و و ابرو خسته کنش
 بهر خیمه جنون پاسته کنش
 آس تنیدن یارن تغزل
 آس عشق تن و چمن
 که بن زو چمن تن و چمن
 سو خوشدل و بوساز و نواست
 بو گیمه عرق غم عشق بهر چغت
 سو تراوت ز میوه ام زلفین
 بو گیمه و پیش کش غم و دلق و دلق

گوش چویم دیو همه عشقه تنگ
 کوش چویم دیو همه عشقه تنگ
 پخته کتوون گوسم نهیت و عشق
 بوخه نه چکنه تهاش که زار کوش
 نوش ننده بانی میانه سرش
 سیمبر عشقه گوی شای ی نوش
 جیم زلف نیم برخ نیم سرش
 روی قمر ابر میوه جوی و نوش
 ننده بانه نوش لب میانه سرش
 چشمه جوی سراز باده سرش
 بوزه نوی دینه نوی کج و نوش

یاد گم جان بین گوم فراموش
 نوش لب ننده بانی میانه سرش
 ماره میوه و ننده جوی کوش
 ماره مته یاره سر نده و نوش
 مرده گوسم ننده نده و نوش
 نوش لب ننده بانی میانه سرش
 میا لاله و ننده بانی میانه سرش
 گران و نده کرا و نده و نوش
 نیش غمک یوش بلم دانه و نوش
 نوش لب ننده بانی میانه سرش

دران حالک طهاره زان گیس بو
 دران حالک طهاره زان گیس بو
 دتم بیده خوش دل ناره عشق
 دماه تاراج کرم صبر و شوس
 دس تلقین کرم از صبر بسیار
 بیکه یدن کرم عشق بو پامال
 یه کیا که ختم بو که خسته خاطر
 گیس عاشق ابر خوش و جوش
 اس ز نوی چوون شکل لب میا بو
 بو خنده جایه برگز کخته و سرخ
 انوم نه زمست و نوش و مهل
 دتوک خمیه بوت منز باک میخس
 نهوت اس مدی ش کن برده
 حله گیه نه زمست لب میخه
 بهت جوی نوش لب خمیه تراو
 موش بیده نا و میا نوی او در کوش
 بهوش آ و لعدده تها تها کوش
 خیالاه و ن موافق میانه حاله
 کرم خم لغمه پردازی نلن ساز
 می ایبات بر خم خوش قوالن

غزل خواندن از غنوں زان جانب عجب ملک و لقیه قصه

بتن زنجیر در بر کرده گیسو
 بتن زنجیر در پا کرده گیسو
 بو جیس ز پای تا سر مار عشق
 بدل گوم ار نه بند رنگین کوش
 ولیکن آم نه تن کخته در کار
 بلا چاری نوم بانا زمست حال
 درین گرد ابکی و جقتس بطاهر
 اسد مژگان ن ان ام کان بین
 نبر از باغ نیرن ز و کهن میا بو
 زنگ شرم خودش کن کچس نه
 دیو خمیه عجب ملک مفت بل
 عجب ملک نه تنو نامت و طهرش
 دو چشم نر کین بر آب کرده
 خبر میانی بیخ و نفس کس تل
 زه غصه ترا و لزه جی کوسمن کراو
 وست پیو بر بین گوسخت بهوش
 دین تن و غنوں ساز موش رز بو
 زلما از دل غمگین ملا که
 دژن اند مقام است آواز
 میوسینن زلن غم پر ملا ن

روشه و لویا و ننه دانه و نوش
 نوش لب ننده بانی میانه سرش
 گوش چویم دیو همه عشقه تنگ

بیند گوم کنن مه سوا بیم ماه مقصیب پوش
 تنه دلس شرمه کرم بهوشه مه دل بهوش
 ریشه دلن آیه بناد شه نهند روش
 لوش لبه ننده بانی میانه مه روش
 ترک و فانیست به ای ترک جفا کیش
 ماره متیو پارگه زاریم مینوش
 پار فلیت مار سرک زالوش مینوش
 لوش لبه ننده بانی میانه مه روش
 گو مر دلس گوم صدا غیر صدا روش
 بهوش تقو مقبوله دلس دیوه لوشی روش
 بهر دلا رام دل جان متن بغر روش
 لوش لبه ننده بانی میانه مه روش

غزلخوانی کران اسوار غنویان
سرودن منزونان اسویم
یوان از هر طرف هجوم بوی
توی ام شکنی کمرین بوسه
لبش خوشین یوانه کمرین
دانس هجوم یوان خوشبوی
کیتو زانندت متیو درین
خدایس کهور ته وجه میان
لکه مه پاره یارو یاد کر تم
نبر نیرت مه نام روی رنگین
سعاد بخش هجوم از بخت فیروز

مستحوم غم غصه امشیت بر الونسا رو
 شه ما دم روی ندی کر الونسا رو
 مستحوم غم غصه امشیت بر الونسا رو
 شه ما دم روی ندی کر الونسا رو
 توت شه بن پرده از حصار علفه
 نته زالت شهی خیمه بیک شه
 بوجوس نشسته شه جھوک ب مصفا
 ایم کرتا بدیشت شه
 مری بد تریشه حقو جھی ما بدوش
 شه میا نوی لرضن لند کر ته در گوش

بوفیوس و بیچانی گید عالم
 بسپاه نیر نیرک سیکیم
 جوی پید نیر نیرک سیکیم
 مه نامک سوس سیکیم
 گزیم پید اوس صبر و سیکیم
 بیکرید ارگه حلقه در گوش
 گزیم شایم سوس سیکیم
 زه میا نوی عاری سوس سیکیم
 مه دادی چانه گوشت دل جوی
 چو ماند از ساز قول آغوش ساز
 عجیب و داز خوشی در داد آواز

عین زلف مستکین خاله
 و چه و ن نیزه چپانی
 دیشته زاله لک غزاله
 یکمین ساله زه سالوی
 تن چپوی یارنالی ناله
 بیم اک پرزنت ز الوی
 مقبوله لارنس دنباله
 یکمین ساله زه سالوی

لقبستان

دندان یی اس درخیمه عجب دود
 دوان اس تیر بر آماج مقفود
 بیالیه جان من غمگینم بین
 یگوئی عاشقی مسکینم بین
 ز لوم جان بخت مسکینم بین
 زه دیشته صبر نو جان بخت
 شمر حرف دل بودم نه دانه
 پازشده ان خود بریانه کرشم
 نه چپو مال قوت نه نشی نور زینت
 نه چیم کت باغ ذی سیت فرصت

بخوشگویی همه در حد سفت

خسینی ساز کرد و این غزل گفت

غزل خواندن عجب دواز زبان نوش لب اطلال عشق میگردد

مشتوقه میانه مه میشته
 به شوقه چانه بر موپیا
 تیم یورچپوی سوا
 و چپو باله کیه چپوم حاله
 یکمین روشنه شت ناله
 بیت پوشه واره نموده
 ولولله لله وت لاله
 بلبل واره دمونا
 صاحبزاده با اقباله
 ون مو میا نورث ملا
 چپوی قوس به هلاله
 لایان تیر چپر واله
 میخانه چشمه چپی کله واله
 پیمانه چپی مالا مال
 صبر بانه قرح فاله
 گچو چانه استقلاله
 مجنون مرت صاحب حاله
 ز غنڈت زونه سجد که باله
 ناگرایه کھتو کھتلیپ تاله
 وه پیوم پنجه دوتقم باله
 ترھی چانه حبس زاله
 ون نودانه دور زاله

یکمین ساله زه سالوی
 یکمین ساله زه سالوی
 دتقم زه سو پنجه درشالوی
 یکمین ساله زه سالوی
 توشان و نده به کراوی
 یکمین ساله زه سالوی
 گلو بریه یوتا لوی
 یکمین ساله زه سالوی
 دپوتقم می به تی مالوی
 یکمین ساله زه سالوی
 چارت نازکوی گولوی
 یکمین ساله زه سالوی
 مستانه کتره دل میالوی
 یکمین ساله زه سالوی
 ماس کاستم گراوی
 یکمین ساله زه سالوی
 کیمانه لیلیه چپوی لالوی
 یکمین ساله زه سالوی
 بهیه ماله گوم سره چالوی
 یکمین ساله زه سالوی
 الفت آسوزن پیرالوی
 یکمین ساله زه سالوی

به پیشان منت چو ماز سخن کاره
تیر صحنه الی بود چو شمع شعله داس
خلافه کشته بیت من چو نیل دانه
چو کس طپه یون و نون من چو

لبسته میچگونه کاشفته چاره
بو کردن کھو زده منننگ و منس
ز پرده نیرون دیشک پانه
و سن چو کینی اش خون من چو

بر آمدن نوش لب از خمیره فتن و عجب ملک تبقیه قصه

تو لب خیمه نبر به یایه در ایں
و چو نون یام میانوی وی گلخام
تیر به یوش پیو شیر سوی شمع کار
بهر دل منش تول سر بر زانو
بهوش یکله آو و پیس و آه چو
وست پیو بار تا به یوش بخاک
کدان آسوا هر دزدان زاری
سو یا منت و آه شوش و خوش گو
زه کیا زانکه هیت منحت تو هم گریز
تلم کم کمستم از دور آفاق
مطلب غنبت و نگو سر وصل
و نیتو تا مومنه نشکره فرصت
کرو و نبر لب طکار مانی
منه تند گفتگو بوزم کنو یام
اگر چیدل مگو منت سو تسر
بصد حیل نه بهوشی چو موم

یلا اندیشه در لب من ز ایں
نرلف من سو لگ چون مرغ درام
بیالین شمس با جا و اجلال
و تهرس گرد سوز عشق از رو
منون خون ماره لوی خماره شو
ز سوز سینم جان من تن چاک
اچو کن جوی خون تن اسه جاری
و نر عشقن قصه هتو غم سر نو
زه زانکه در جهان منحت کم تر
بو فیورس عالم که جفت که لرق
مدا سپنوم دگ مطلب حاصل
دمو خلوت یکجبا داد عشرت
ادانوش پیا طه باقی زندگانی
دلن ز اوم گرم مر عشق بد نام
درم نه بخودی پاس کنوی و ت
بصد سان مگر زم کار مشکل

پاسخ دادن نوش لب عجب را در انکار وصل

خیال وصل من بکس عجبی

منون کی دی هم بنس بس چو

کرن لبنت زده با همجنس شوئی
ای نه نایز بنس بس زده شوئی
کند همجنس با همجنس زده شوئی
کیو تر یا کیو تر یا زده شوئی
کرک پیده خاکس لبنت زده شوئی
دین نه یا ملک الفت کرن دم
ز به پیش جوا پید اکرن یام
دین لبنت بیت در دم لبنت زده شوئی
چو لازم پرت کس همجنس زده شوئی
کرن هر گونه شو بس لبنت زده شوئی

خلاف جنب سر تیاری با هم
بنت تن من مصیبت غم این
زه زانکه در جهان منحت کم تر
بیتن شناسی چینه اسکان
شد چو همجنس چو چو چو
مولی بوزن یکدیگر چو چو
شد چو همجنس چو چو چو
مولی بوزن یکدیگر چو چو
عجب لب می گفته واره کز
تس ن سویترا زده چو

عجب ملک امی گفته واره کتر پس | مترن نون پیوسته زاده زخمس

پاسخ دادن عجب ملک نوش لب را

<p>و دان می کن دین لے یار جانی مه واره تیره تو جسم جانی مشقت وفاداری کرم کثیره نهی پرت روا کرم دکن حاجت نه مطلب زه چمک میانی حیاتی جاودانی زه چمک میانی حیات جاودانی زه ماه و قمر روی کرم مهربانی چھو سی بو تریه هتو پنا که اس کرمیم سخت گشتن مه یاری ست مکاری مه کرم بر بیان مظلوم لکه یادن زه لادن تها و قمر مه بر کنای میانی چھو ی تو با قیامت تم کرن بر یار وانی</p>	<p>زه چمک نه پا طه میانی زندگانی گیم بر با ذری پت پادشاهت جفا جو چمک نه لاکن به محبت دوائی وصل دت بل و قمر تب فدا ذری پت کرم جان جوانی فدا ذری پت کرم جان جوانی دژت زن مرده همس نه زندگانی دتم و ن شرتباه اکثات دادس ولیکن چمک نه بوزان میا زاری بو چھو سیل چاره گوشت کتر معلوم زجام وصل جامه چا و قمر مه سپتم ایل نتم رت جواباه کتمو کن ضربت ن اسوم دوانی</p>
--	--

جواب دن نوش لب عجب ملک را

<p>مه دپوس پوره شاهان و قمر حال زه چھو کلان جو پس جن پر زاده بهوس میا نوی زه چھو ی بهیوه گوشت بنا حق چھی زه تو جمر اثر خواری ازین سو داژه گفته حاصل لبی نه مه پت یه راده را و ک عمر ساری زه میا نوی وصل سپنی نه میتر</p>	<p>مه نش نین می مطلب چھو ی نه اشکال مه تھک چھو ی ت کلاک سست بنیاد عیم بنفایده بل چھو ی نه کھیوت اسی هرگز نه ان نابلش یاری وفائی غیر بنشش ای نه لبی نه افشج بویه مه لاری هئی نه ناز داه در بهیزم تر</p>
--	--

ز مهر من زه تکبیا گری دل
 ترش شتر گرن چھو نه کار حال
 موج کت چھی جو پس کھوثران پا
 مه چھو نه زاه گنت آلوده دان
 در ناسفته چھو ی کوبیده از نام
 مرثه از نام لب و مت کینه کام
 اینک نه چھو نه جسر بلج پاش نه
 بنا پاکی مگر نه یعنی بدگما نه
 و شرات پت گواهی در و دیوار
 باین پاکی بید بازی چھو وار

پاژ گفته چھو مننه چھو ی دیوانه
 بنایاکی نه گرنه یعنی بدگما نه

زاری کردن عجب ملک نوش لب را

چو ام تم یار دیگرک دلا رام
 ستم چانی مه از نالت ز انجام
 پزی نه دن دمی نه غدری تن
 دکه دن چهار و اخلاک مست

مگر ای آیه رسم خوب روی
میسر عیش چپوی بیت جای خلوت
چپو خضر ناز و کل هم ساز و قاتی
رباب چنگ نه سیتابه آواز
زه چپوی پر پا طم دامن پاک صفت
به چانی داده و ختم کون غم کھیم
بو عشق زلال گشت بسته که نه
تبر عشق زبیر سوس مه در ختم
جوانی سار زی پت اوه راوم
کمانی چانه در ختم تیر سینس
مین زخمین مه تدر مرجمه دم
کران گو گفتگو از حد سونیرت

کران عاشق کشتی و تند خوی
خوشی کران تپه خلوت غنیمت
نه شیب زنی صحبت و زه باقی
بطول گفتگو ضایع مکر ناز
مه چپوم خسته سینس چاک کمر مت
سره که داده چانی کس ستم گوم
ون کرم دستگیری خسته که نه
خبر آهسته مولن تام بهر ختم
حکومت سلطنت یکبار تر اوم
چپو که لذت بر ط دوان چپو مینس
دکه ترس دلا ساک ماه دم
جواب این سخن دپوس مه فیرت

روگردان شدن نوش لب عجب ملک را

بوصل من بنی نو چاره سازی
بنیومت زاه چپونه در ملک عالم
ز انسان زاه وفاداری ای نه
چپه ان بنی بنی خصلت دغائی
مردم دل گذن زاه چپوینه دور
چپونه انسانی چپو کاغذ دغاباز
مه انسان بنی بنی چپونه مولی نره
غرض دیکه آهی که یکم بنام
چپی نو لورچ طفل شیر خواره
زه چپوک ناحق کران پاس جفائی
چپی نو جبالو نادیده ته خام

کران بازی ه چپوک با عشق بازی
پرنیاد بنی بنی سر امت با دم
بغیر از مردم آزاری ای نه
سراسر کار انسان بیوفائی
بعد و قول خود انان چپونه پور
چپه میم بد عهد ناساز و نسون
مه کردیوانگی نیت اک تتو گره
میو چیز و بو نو هرگز گره می رام
لبه آن هم بر ماه دت داره وارده
گره می نو زاه نش حاجت وائی
بعد سید مه که یکم بسته دوم

مه دوتت جلیق
گی تپه یول اصل کچه ای نه
پلن فقه و تن نه یکا چپو اصل
مرادس زاه نه شس سینس
ون چپوی تن حکیم دوشیان
میشس سینس میب داسان
نه شس مطلب نه نیری نو مولی زاه
دعی نو دوتی نو زاه تیر راه
عجز و زاری کردن عجب ملک

نوش لب بار دیگر

عجب ملک و چپون بد تشد خوی
بنی بنی کران آهسته سوس
ستم که ختم زاه سید و کیش
نیش چپا که ختم و لیش
خوش مکتبت کرم با مدارا
زرن چپونه دور میا نو یارا
خوشا مکتبت کرم با مدارا
زرن چپونه چالو دور میا نو یارا

زده تهمی درازل می شود
 بدل کنده آن گشته بی بند
 وقف بدت و او بودی چنین
 بشهر آنکه گهرم عهد بیان
 بیای کی گزیده سینه عشق بازی
 سوائی عقد گزیده دست بازی
 بشهرت گزیده نفس من میل
 بشهرت گزیده صبر کوی حیل
 بگردن سر کس کجاست کهور
 عجب بکن دوش کت چکان کهور
 بر کار بد چه عاشق پاک دوزن

بنزدیکی یه دور که زرن چوم
 به گوشت عشقه چانی کویت لنگ
 کرم می باخت زری پت صبر و آرام
 گزهی بد میا و محنت رخ معلوم
 بوا سوس فتنه که سر مست مغرور
 خیال سلطنت آسوم مه در بر
 سوخت زری نشه مرگوم بر باد
 گلت گوشت ملت و چپوسن گالم
 دتن ناله سها از بقراری
 سن عشق جانس چای سدر آم
 لبه نه گفته باقی تا مردن
 مه اسم عیب داز دیداره چانی
 یه تلخی تر او شیرینی رزاه کر

ازین بد ز لیستن بهتر من چوم
 زده و النج میانه بخته چمی گزنگ
 زده تهمی بیو فاکه باعث نام
 یسگین دل گزهی ده نرم چون موم
 کرس عشق ز جاده سلطنت دور
 یوان سومنه کا نه پارسن برادر
 مه نام و گنگ باکل گوم بر باد
 بوبانی سوخته چپوسن نه زالم
 ز حد بیرون کرن فریاد وزاری
 ز بد خوئی مولی چکانه گزین ام
 عمن مشرا و مت چوم حوا و خود
 زده که ششم خسته دل داره میانی
 غریب الیقا تهاه اک گراه کر

تمام باوت کرن یله عهد بیان
 زایم شک و دراز خاطر بیکان
 و چمت داغ بگردو لاله دارن
 اکس اک سیه من کل دارن
 خوشی با من که کوبه بهارن
 کون بهر اک اکس شک و بهارن
 یکن نه یکته بوزن تم دارن
 زده عاشق که ده دن و تارن
 و چمن کی تو طلق اک اکس کن
 می افوت فزاهتو ساقین دن

تاثیر شدن پوش لب از زبان عجب ملک رضا دادن به عهد بیان

کرن یله عاجزی تم به نهایت
 اشرس داره حم عشق اثر گوم
 غمان اختیار از دست ادم
 بدم پای خردا ندر گل غم
 بچنگ عشق زن زمین جسم زیر
 زنگ نام خود بهر ارگشتم
 بلا چاری و چوم تن کن بافت
 که یومی تا با پندم صبر بسیار
 لگو مننه چاره عشق زور تو غم
 زده چو کدم چپوسن از قسم دیگر

به گوشت سخت و النجه سرایت
 ازان سیلا آب فریق سر گوم
 زده صبر و خرد یکسو نهادم
 غریب به کس در منزل غم
 هقوم و این بسوز غم بم و زیر
 ز عقل و دین خود بهر ارگشتم
 گیس از جان دل شیدا بو تن پت
 دگ بر میان پین گزینو بهارن
 بیکه صبر و بهوش تو ز تو غم
 امایت اسو مت می برابر

میک تا تیرنی د تو مستی جوش
دویوی از خرد میگانه سپین
نتیجی گی شاد غم مٹو پرانو باطل
چوان مس اس و صلیک که شیشه
بیک صاباشق و عشوق آسن
دوان اس اک کس جام پر از می
چھو میست اس مس جنت لو که تیتی
سپن یله وارده ال ز غفل خالی
نخواب ز شو نگ فرش زیبا
مرشت گونیک بدگی مرشت یار

ژن جنت د وده دور و صلیک پس
شراب شوق جنت مستانه سپین
خوشی کر بیلو دیشیت تھی گل
بهت ان آسو مجنون لید نش
زه فار غدل بهت از ذوق ان
ز سک عقل و دس کی طرف پی
پهر سمیت ثدت گیمیت بستی
بگردن اک کس مرثی ست نالی
هناده روی بر رخسار زیبا
خبر کمنه روزنه از یار و انجار

دین باناز مست از غایت هر
چھو پر یا طمن بنا میهن تهن زهر
بھوی چهارم و آیین اصالت
شرمدارن زده دوات یثرجالت
عداوت یثرجه گزاسی زده سانی
کرت رسوای عالم کور میانی
حسد و رزی کرت بجای حیرت
یتھوی شو پیا ادائی حق صحبت
بدی زاه کری اسه کرت اثبات
کری نیکی زده تھو بهوت مکافات

تخص نمودن دانش لب ختر خود را و ووقوف یافتن بر کمال

بخانه ناز مست ام بهت موج
تسری ماجه کن دوماجه میانی
دیسنت سیت چھرت ناز بهیتر
ژلان آسکه چھوک فرسکا کلو لی
بهر جا غشی فلت چھ کلزار
بوچسرن ان شبن نور روزن
بهت نت جایه چھک خالی انجار
مہ رتوی ماجه میانی آوند عار
مہ رتوی ماجه میانی آوند تاب
کاستانس سگله و فیر هر سو
توت و از اس است جای خفته
شو نگت یا منت بوچسرن بانگراب
نخافت تیر لیس از دده سپین

ستاده بر یہ اس فوج در فوج
مین گوژیر گردن کیا چھو معنی
تتی چھک بیه ناز مست تو گیمتر
شفیقن بی چھونا اسکلوی قول
لجین چھو آمنت نازده سیرار
نواشی قمریان در باغ بوزن
وچین مانند بلبل حسن گلزار
در آمد در گلستان محبو مہتاب
در آمد در گلستان محبو مہتاب
مہ زماندانه آیه در گلستان سپن بو
بخل نذر بخل باجم گرفتہ
گیس لب مرثی زن دن پوین بن
خجل گیه گوسنی منزده سپین

زینت و ازگون مہر قمر گومار
ٹھون سکرس پنجین ہر ہوشا
نہر اپانی کبک تھو تھو کرت کار
بوی کال بی دیار و وک خار
دور و شکہ کلنک زاه نوہس نہ
رچھک خرد بر سکل خرم کاسین
زہ چھوینہ کمنہ خط و چھو امیر
مہ پانی پیران ملون زعفران
نوبینہ اسم طبع مہ منہ گان
زہ کہ تھم داغ تھو تھم جایی مہن

زرتن موس پوئنگ ریس
نوش عینه خان سنگ ریس
بهیت دیونه پیرین کن جدیم
که و است به پین بر دویم
خدا و کوک کوک اگر کشش
یکت گنه نیچون کن کشش
تقیوی نوکر گنه پین می نیچونه
خبر دار نیچونه پین خبر دار
سجانه نوش لب گنه وانا و
کوچین پینسان ندونه باطه ساو

همس گنه گاش ترک ستانه بان
دوکر مننه موت در دیوانه تراون
توک لول به ترک ستان تراوک
نه کیا معلوم چهوم کن چیه هواوک
یو تو هس نندو هتره هس چانه
کو هس پینسان ندو هس شانه
نه هواوک می تره تره تره میان
دوکر دکر هس پادوت نوی دان
خبر اسه اک اکس هواوک نه دانه
هواوک نه کچه قبر اسه اکس نه

یه کمرانوم چهوه توه شمشیت
فرم اهلان توه سینتن کمرن مه
خبر چهینه کیا زه آسی کینه حواسی
زهر تراپان کمرن است خشم وندی
کمرس تمه توره فیرت عذر حواسی
خطا ید فی المثل میانی اتهم آ و
بخشتم ون بپار جید و احدا و
کمرین مه ند چهوه پیوسته یو کار
دیس تمه منده چاوت میا نو اولاد
مه و دل حسن طین اسوم شها چالو
کنکو الومنت جوانه خیره سر چهوی
وطن اسند چهوک بکس چهوک کیا دا
یه فتنه طهر ابر پاکرت زه
فنبنت تیز نارس بل کرت زه
یه چانی باعثه بیت طلبس نسل
سه گیه شرمندو سارو حیال و نوس
یه شهراده چهوه ترک ستانه امت
بلک جان و دل عشقی چهوه غالب
کران دیوانه عشقی بهوشیارن
سه بد سنز کیفیت تمه بالوس سار
زبان سیرین کمرن در خوشکلامی
خبر یله ماحه میانی لب ز انحال
پره به نه نا حقولس خار تیر گوس
بچار ورسنه عقل مصلحت بین
غوطن گمیر به خشم و کین اس

سیندن بهند له بهون چهوک ن
چهوک کل ناسرت ون نرن مه
توی پره روه به نختم رویا هی
بفرزند می زامی سر کلب ری
بولاشک لگنه جهمچس چهینه ای
عفو کمر خم جینس حین مژرا و
زقرآن کاطمین الغیظ کربا و
غضب مشرن حمین بر کنه کما
بوزا چهینه کم کمره متنه بیداد
متهر لاکت شتر اسک کز انو
ملومت شورسی ناره سر چهوی
تندی رویه تیو تیره آفتا و ترا
وتوت سگ کند کلس یه گدرت
یه چانی باعثه گو بو کهمه و
فنبنت تیز نارسه کرت بل
تند احوال ماه و ال و نوس
یه عشقن الومنتی چهونه پانه امت
سوئی مطلب سوئی رهبر طایب
انان بد نامیاه بذر نیک کارن
مژرین سر سر سر سر سر سر سر
قسم کمت مو بو و نوس قمامی
رطن سوی کینه درینه رطن مال
یه کمره پیه تره مکر تره غاره تیر گوس
خطا اسوسنه کمان جبرین
سینتر شمع زن تیر شریکین اس

بیدار شدن بوش لب خانه خود و گریه زاری کردن در نوازش

صبح فلعل بلبل نعل شور و غوغا
خبر اسم چو پسر در برنگار رس
نظر ترا دم نه دپیوم باغ فی کل
گه میجیم صبح سپنوم غمک شام
نه دپیوم یار نه گلزار آن باغ
مستم و ن درنگار گلخدا رس
و چو منده روی زیبا یار نه دی
سجای گل بسینه خار دپیوم
دبان آسن رس با چشم بر آب
سو عیشاه رختاه دوشون آ
مژد الوم تر کریم بدنس
نگار ابله مدار اسر و طهر
بند رلاکت نند پاپو دلو هم
متو دلم حقو مژد اوس بو
نند پاپو دلو دلو و اچھا
دره فله میانه کت گوش طشت جا
خریدار و میو بازاره دمارت
هر کسی رول کلاب بو بو
پری دیوانه کر حق من جبینه
کمان زن گوم قدید الجماله
ز لیا بو سفو ذی پت نیس
بتلخی چس و شیرین فریاد
تپا دت نقد دل نت دور گویم

گفتم بیدار مژد رحم چشم شهلا
مقر گب چمن ندرین بهار رس
نه بوزم از چین آواز بلبل
مصیبت پیوم اشک از غم گرم ام
نه راتک عیش لایر جگر داغ
پس و پسین نیست یار رس
نشاناه کاخته نشد لداره ندی
منوم ژماندن خزان مار دپیوم
سه مجلس انجی با سهری خواب
خوشی شولردین کرمانماه سو
و دان آلو هم دینش مدس
بتا ماه منسیر اخوب پیرا
فراقه لدون تھاو دلو هم
تیم بیه ست گزیم شر او تن بو
لئون پیو داغ مشور رو اچھا
زه گوشن میا نو گونیا تر او هم می
مه تاون پا و هم که دانه کارت
دزس مهنابن مهناب و بو
یهمنا باز بد ناز مینه
سد میو تیر عشقن بهیه مالے
سته لیس دودی عذرانے لیس
گره منما پیده خوشیدار فرما د
جفا کار و لیس سن و پو هم

مدت و دودن گوم زالت
هک دود دودک اشک زالت
ملاک گوی مککو کو به دود و دود
کس و کس اقبال بو بهک
چراغ خوری زبون غمک شام
انه گویا گوم خوشیداره مکما د
فردن دودم دود دود دود
بهشتیو جمالا حوره دود
بته لیه بهشتیو دود دود
نته زده مانه بکرک تیر مکما د
شچھا لک به امانه چو دود
زده حقم لاله و دود داغ دود
کسوزی کسوزی باوی به تقریر
کیم کس تنو سوای باد بکیر
نیو صبحه خوش بو به و او د
نتو کس گلخدا رس میانه کر او د
زگر دود زده دامن دینه اول
پس انگه زده نطی گزیم حسن رس
جفا اندیش کس و دت معلوم
کرت کتھه حاکمه جت پو هم

سر سیمه جان تو سچاک
ملو سر سینه پانچ رتبه خاک
و دواج آتش و دواج سحر کین
و کو خنجر تازہ نیرین

غزل خواندن بخش کب

مده نو جو حبس دل انداخته
دور لو جانوی که کونا کال تبه
قول لور باغن لار که کینا کال لوی
باد آتشین بند لو بنیا لال تبه

ناوسه چانه دسه عشقنه میره کس
کیا عشقنه گوی تو هم ده هیستال تبه
ناسازده چانه سوزده درون تال تبه
ده تاله گد نام چا پو پوت تال تبه
مه لوی مکن ژمایه هاوت نه تال تبه
کس بخت بدس که بیهوا قبال تبه
خنده هوشی عاده دشی چشم زهر آلود
مس پیلده چچی کله داله مالال تبه
بید ادعیه دسیت نیو هم دل کو بید
مرنگانه تیر و بیت چوم نوبال تبه

موبت کو نیت و چنه کینه زانان
پر کن نین سپن است چانه بهو له
ند آسی کن آخر جدائی
نکستنه دل کت طنار و مغر و
هتو و او و ده کیه زانگ کیا گو
بهی کیش نس منزان گل اندام
ز بهنه شعل کین و ن رتبه گوم
تنور عشق نس منز چس حطب ن
خرانه زام از و نسی بهار س
بند زان گیت شراونه آقا به
فوله و نسی بهار لرنه رنگ گوم
دو بهنجه زونه سر تو لختی گرتن موم
پیه تهر یا ون کر تمم بره م
شعور چس گریان و زان
ینبر زل تن مودنه مایه و نس
فوله ون پو شنه تهر چشرا و نس
صنو برقا متن رنج ویر کس
سرک مپوش آسرو حنجر ن بار
دو پیرس شام میو لم خام کار
گچس کج کاینه پونی آمه نیس
کباک پاتنه چنس گرم تا و
ژت کم شهنری دتوغم متهر می
تیغس جانانی رتوی لسا بو
سو تراوت کر ایم نند رتبه می
سو تراوت منگ کیه بیت پاپرنگس

و نیت گیه چانه پره ای جان جان
زه دلو هم لوله رتبه عهده فوله
بهی چانه طریق حق ادائی
سمن اندامه بب برقم زرنور
گمت چم و انچه دیگر کی سرو
سهی سرون صحنی انزم مرغیم
ستویس دودی شورین نه پیوم
ونس دون کر تمم سرو سرن
سولی دوه تو تم پوه گوم بار س
نجام چون طپد ماهی بت به
موله نس عیش کس خنجر شرنک گوم
شکوفش شین گلزار کس کس پیوم
زده زده سیتن زاجت زده می
چجو پروانه سوبله پزانه بوزان
فر که ون ژر گر که و نه تا و نس
اسون و دودی فسه او نس بار
سونس نزل گیم بهیر کس نس
کس عرقاب عم خورشید رخا
دس گوم فوطه و اوم طوطه مار
لگوم و لاره مور آوه سبیس
اوه دژان گیم سرموره لاوی
لدت کس نس نیم طوس اهری
سو تراوت غیری سیتن لسا بو
سو تراوت شربت شیرین چو ده
سو تراوت مازه کر پوش و نس

بلیل صفت شیدا بودیش گیسو گلزار
 چھوم نال دل نام زلفک نال یتیمو
 گو بار غم بہت خم و ہم شمشاد و صنوبر
 از الفہ قدرت سرو سہی دال یتیمو
 سر بادہ وندی سرو قامت کرتہ خرامان
 پامال گیسو خستہ تراحوال یتیمو
 دوکانہ عشق نہ می کر لوم سودا محبت
 بہ سود راوم مول نام مال یتیمو
 اے سیمتن ز چانو بہ نو زرہ ہمبانی
 الضاف کروں زیادہ زال یتیمو
 دیوارہ بکھنیا یادہ بہ گوداہ دور چانو
 وں لوزہ ہے ہر حال نالی نال یتیمو
 دل لیکہ میرا جور و جفا نال کیوں بھاگا
 ہمہ سکو نہ ملا تم چلا کس نال یتیمو
 مجنوںہ چانے میلہ دریں لیل ڈٹ جیل
 رہتھم زہ جنگل بال سنگرمال یتیمو
 ہمہ مالہ کوم لیکہ کر نہ بیہ سونا گرای
 کس نشہ شش چھوم سال تلیا تال یتیمو
 عذرا یہ ٹنم و امقنی مایہ دس جاے
 سنیاں کس بو ترا وھتس گو پال یتیمو
 دلدارہ خوشدیدا رہ دگر بار ہمیں
 مقبول سوزی جان ہستیقال یتیمو

در بیان گم رفتن ما دلوں لبت می افسون اندن و غیر صورت
 شدن نوش لبت لبت شکل جانور

ز بحرین بون جیانی یہ یہ یا ملت
 کرم تر خشم و تندہی یا ملت
 جمل کر خفس کھنچی نام زہ ہش کر
 چھو مایتھو کار بدستو دہ دور
 کی شہرین زہ تیغہات نادرہ و جک
 مہتر لاگت کی ترشہ تادہ زاجک
 جیما بر طاق تھاوت شرم تر لون
 پیری تو مس خجالت پادہ نادرہ
 نہ کھوڑک ننگ ناموس نہ عیسی
 دشت جہای شیکسی دلور بیریس

بکار نامہ ترا تھاوت ضاثرہ
 امی موکہ عاقبت یا چھو قضاثرہ
 متن ستین رت کونی اتھ و اس
 پہندی وہ از نیچو پو افلاس
 قبیلہ نام تھاوت داغ تھاوت
 بدینا نا و سالوی نہر چھاوت
 سیک اینہ کار بد بدنام و بدکار
 نہوت پانس پہنچاں نہ ہیر
 سیک زکار بد بدکار و بدنام
 نہوت پانس پہنچاں نہ ہیر

نزهت سیت می عهد چو بر آید نذر و
 بو تو روی سلطنت بهشتی نکرده
 نزهت پس دلبرش و آتش و
 شمع و صبح بخشوف چاوت
 مسافر لاگتھے عمره محبت بو
 سو دلبر جان نماندن بهرست بو
 بهر صورت مده و ت جان جان
 پیغمبرین مہدیارین جان
 دلین شمع بهر یاراشا دبوینی
 دلفازع زعم ازاد بوینی

مرن چالو می آسوم عیش دی
 لسن بدتر مرن بهتر بدختر
 کرم تمه لعل و طعن به نهایت
 کرن اس تیز زلیو چون تیغ بهند
 پشاک اس شان آسوم نه اذل
 بخشم از حد سو نیرت اس گمیز
 بو حکم زانکس در عشق دلدار
 پکس آتش تیوت در چمن تھکوشک
 فوکھا دھم پرت ماتھر سنے یم
 دین دھم امی سیتن کھشت سهر

لسن باقم مصیبت نامرادی
 ماسن کینه یزد و دختر بدختر
 مہ در دل گوم نہ ہرگز سرت
 دوان ضرب سخن آسم بتندی
 سو شکر لبت نہ شیرین شامیل
 مہ نومس جو اباه یو و فیرت
 دھم سر دوز ہوم نہ لو لکونیار
 کرن عکراہ پیر گزہ ہونہ کزہ ہر فاش
 سیکدم جانور صورت بنے یم
 نتہ کزہ در میان خلق ظ ہر

پیایان رسیدن جانور حکایت و پیش معصوم شہ

مہ نہ نام یاد انداشت و کھار
 نشا ناہ زاہ لبو منہ زان فادار
 باین بگردنگی فیورس ہار
 لبو منہ بوی آن گلروی دیو
 ہار سو دھم و جلتے ندیدم
 نشا نے تو مقام او شنیدم
 خوابی و بایادی رسیدم
 بدامن پای صبر خود کشیدم
 دھن و دھن و چھوم سو دم کشیدم
 دوبادہ چھینہ کھتس و شیش کش

و ن تیو نام سر معصوم شہس
 یو یو چھوم باعث تبدیل صورت
 مہ و نام دہ و دہ در ملک نیبا
 تھو منہ جز تفحص کا کھ مسکانہ
 بین دھن دھن نہ نام نہ سنا
 ہر جانب چھوم در دھن سنا
 نہ مت نہ زاہ نشا ناہ در نظر آم
 وچھن و از سر عا ر چانہ پٹ پام
 عجب ملکن ہوئی ڈیو کھم نہ اہنا
 تسزی برانڈ و چھومی سی خسار
 زہ کن وچھ وچھ و ساق اس بزم
 تہ بوزت شا معصوم ستم گو
 دین نش و ز خوش غم تر او ساری

ان الصاف لیس علم پناہس
 کلن تہ چھپن لسن چھینہ کدورت
 وچھن در عالم سفلی و علیا
 لبو منہ زاہ نشا نیباہ نشا ناہ
 بفرصت زاہ تھو منہ پای سجا
 بشہر و کجرو بر در کوه و نامون
 نہ بوزم زاہ تشند کونہ جایہ پیام
 زہ دیشٹ خوش سٹھہ بٹھن بوم
 زلوم لبو باہ مہ دیشٹ جانو دیدار
 براہ عاشقی وچھو مک نہرا واد
 بدت ادہ پانہ لاگوم پانہ دام
 لفک کجراہ زای واریاہ پیو
 کری بو ات غمسن منہ غمگاری

عجبت چھوٹی رجوانی تھیو خیالہ | کئے تھا کوئی نے ات بیٹا لالہ

تمثیل گفتن نوش لب با معصوم شاہ

بزدگاہ خاں سوا ذرا اہل خلک
بہن و بہن منجوس دین سن
ہمیشہ نفس سوس ہی تمنا
کڈان نہ نفس پاک نہ اہل طلب
دوہہ کہ دانو دور ویر کیش
بیا لین کہ بہت کیش لاماہ
دیں تم مر جا چھو بی لیاقت
بہن و بہن تو ت نہ دین سن
دین معصوم شاہ کس بن تقسیم
تلی چھو مراد دیدار جانان
دیں تم ہی زہستی اعتقاد
زدل کر محو شش نا امید
سبب زس چھ خاصہ کا سازی
تو کل کرتہ بر فضل الہی
مطلب اتنا دن آریں لیں

چھوٹی ناوا برہیم خواہیں
دوہے کیش بد ان زلزلہ زان
کتر ہوم ترک یا مدر اک دین ہنا
بہن و بہن بہن نہ دین برب
ز بیمار سی آسو امت پاش
تمنا و نتہ دلوس کہنتہ چھو ما
پن حاجت کڈن سہم چھو نیہ فٹ
زہش کیا نیرہ مطلب لو کیش
مر حاجت نیرو نہ پاش چھویم
نقو منا چارہ ک مجر و حریان
چھو یا و رپانہ حق ہر نامراد
چھو تم ہر سیاہی رسیدی
اگر چہ چھو پن حاجت بے نیازی
کری حاجت وائی ہر چہ خواہی
بصد فرنگ نیتیں ہم خطرس

تمثیل آو دن معصوم شاہ قصہ مارفن پرا

شاہ مارون دیدہ آسو اک امیراہ
در آنوقت آسو نہ کرا نہ نیانی
با خلاص سو کیاہ صا کلاماہ
عبادت کار و بار آسو ہمیشہ
شہن توجہ سوی بالا چمہ بیت

بجو دوداد و احسان بنظیراہ
با حسان و بلطف و کامرانی
قیامت نام نامی پادشاہ
تلاوت روزگار آسو ہمیشہ
بذوق دل و بہ کہ آسو خلوت

بہت غنیمت اندر جزا اہل صحبت
کران تہ آسو فرق نش تلاوت
بذوق دل و بہ کہ آسو خلوت
بہت غنیمت اندر جزا اہل صحبت
کران تہ آسو فرق نش تلاوت
تلاوت اندر خواندن فرقان جلالت
و چھو اک جانوارہ خوب نامت
شہن توجہ سوی بالا چمہ بیت
و چھو اشتاق کس کج جہاندار
آئندہ رنگ کس گوشت و قیاس
شہن توجہ سوی بالا چمہ بیت
و چھو اشتاق کس کج جہاندار
آئندہ رنگ کس گوشت و قیاس
شہن توجہ سوی بالا چمہ بیت
و چھو اشتاق کس کج جہاندار
آئندہ رنگ کس گوشت و قیاس

سلامه بااد بکرنج خلاص
جواب هم کزین صفت سخاوت
دیش بازدن از طاعت
تر کس چو در چنین جای طاعت
کنونی نوسیت چو بکانه فقاه
نه بپاره دوه کانه نه شفیقه
و پس هم بپوشد اگر کوه اسو
کران نوده بپوشد ز کوه اسو
بجایس منزه کوه اسو افق زرت
خلایمان کنیزان هم بفرست

بامر حق مخالف او و قه سخت
بلات گینه و با سبابت بار حق
لگو سن بیت جزیرس منزه کمال
نه یامنت و یو همک دل کوم و حال
مدار اقم کرس پوس دین تراو
دی ملک و فضل بودا دین تراو
به بد منت چو یی دنی کوی چندان
موز غم روز دینی شاد و خندان
دین با دین رسیدن چو سون زبان
نه اسک شاهزاده چو کوی جان

اکی حرکت متنت کرم و سن گو
امید زندگانی تراوشا من
همچون چشمه موثرت بیوت گوتنگ
چو سارن با طو آخر جان برین
ز بیم مرگ خود ترف چو بوس نه
ز بیم مرگ خود ترف چو بوس نه
زیاد تند کرم تیز پر واد
ز خند هر وادی نبرد واد
جزیرن منزه جزیره اک پند
تو جن ترف جالو اسن بام تمنت
و دن سخت بدین کتو گوس لور
ز اعمال بد این مشکل بمنت او
ز اعمال بد این مشکل بمنت او
مرن برحق اما میا کورن کوی
به صورت نه بون بفضل حق دل
درین مشکل مه حال کیا چو کهن غم
و چمن ناداه یوان ز طرف دریا
شهرش او ناو ویشیت حشایت دو
تو دل تن جزیرس کرم ملک ناد
کرم بر پای خیمه خوب زیبا
کرم بر پای خیمه خوب زیبا
خنوس خصت میروته وزیر و
تن تنها قهوک شاهزاده نم گیس
سپن تم گرم رواند و دیدن
ز لوسن راز کمین گنه و نه بزدراو

لصد فرسنگ کل خطه کزین است
به صورت با سپن میان گن برین
نه زان و ارشاته تراو سن رنگ
سو دنیا داران با سو میکیمن
امید زندگانی چو بوس نه
امید زندگانی سوزنه
لغم همرازه کوشه سرافراز
جزیرن منزه تقوی گوتنه کزین
اندوت و نهو بپوشد بپوشد
کرم شکرانه جان بکرامت
مه هیوسن نه پانی زاو درگو
بمنت کیا او تقدیر نه بنوم و
بمنت کیا او تقدیر نه بنوم و
کمر گز روز بدنهو میا و نهو کوی
چو تر نش عقده کل مشکل
به کسمونت راز کسمنته و تم
خلایق تن اندر همچون شریا
به پستی و همه پستی و دشت و
به پستی و همه پستی و دشت و
و تهرس فرش محل عای دیبا
اکا بر و داری ایستاده
به کشتی تراو در دریا تمور و
مخمس و قه کل گندت تهرس
زیستی کل کله بارون دیدن
بی تحقیق شاهزاده شریا و

سبدی تخم بهت که چو کوزه تنها
 به تنهایی موندنم کیا مدا چھوی
 دین تم چھوی فلان شهرک شهرت
 توابع چھوی سها دانایه قائل
 چه محرم نام لبلم رمل و تنجیم
 بعد و حسن دین چه ماهر
 دیوم تموی یون نورث که کتوب
 دیوم تموی یون نورث که کتوب
 بیس طرفین گزین لازم تملوم
 ز کتوبیم چھوی قطع جیا نه
 کمر بسته سخن شاه جهان چھوی
 وزیر کن دیوم و نوتو مکره
 مه چھو منه تاب جنگ ان شهرت
 ز کتوب میا نوی بیس طرف چھوی
 تصرف هر طرف ملکن چھو تملند
 رطل کونه جایه مارم کیا چھو چاره
 چھوی سست دو کانه ماه چاره کتوم
 سمت تدبیر پھر اوک وزیر و
 صلاح نیک نو هم چھوی نه بهتر
 شرط چھوی سست رست جایه وز
 تمی سین لی کا کل ستارکس
 توئی تنها چھوی سست جایه وز
 میسر چھم ضیا فتهای شاهی
 ونان بادل ندرکن شاه مارون
 غرض تخت تاجک آس چھوی

زده هم سیت چھینه هموطن
 بن چھوی ذوق کنه ذوق خد چھوی
 قشونه چھوم سها بد حشمت جا
 مدبر مصلحت اندیش قائل
 کران از سما و آتی چه نفیسیم
 متن نش از پوشید زبانه
 بملک خود دژ و وزن جان کتوب
 بملک خود دژ و وزن جان چھوی لب
 رست نامت کتوب چھوی کتوم
 اذ اما رون رشید دت و آتی
 اگر در خانه روز کتوب جان چھوی
 مه سیتین عدا و چھو منه طهر
 درین مشکل مه و نوتو چاره چھوم کیا
 ولیکن چھوی لاج از وحشت بران
 سها در ملک طهر نا و متسند
 ز جنگ و کمرن مشکل کتاره
 تر دوتیو ز کتوب سست لم بوم
 متن میا نوی کتوب نیرن صلاح بیو
 سکونت منز و سست سست کتوب
 کنوی نیدر چھوی کتوب لوزن
 دواتی چھوی خوش کس و تارس
 ز خوف دشمن جان زبایه وزت
 کیا زبان بریان مرغ و ماهی
 تملی سست چھو عدا مار تملون
 توئی جیل و نوتو کتوب چھوی

نه ما سز و سست بدای سست
 نه و نام و نون و جای سست
 یوسف لالمر کتوب بیو فانی
 دغای ات کتوب سست بیو فانی
 یه هلسن زانومت چھوی کتوب
 کران کتوب شها سست کتوب
 دین مارون رشید سست بیو
 یو چھوی نون فاقه ماژده سست
 کتوب نون هتوک با محمد کتوب
 شراب آب پاکیزه هتوک چن
 بخت بخت سست سست نونه
 مکلف خاصه سست سست نونه
 قلمت اشاه کتوب کتوب سست
 ورت تمل از سست کتوب
 قلمت اشاه ورت سست سست
 سستون مارون سست سست
 سست مارون سست سست
 دین سست سست سست
 زده مزمان واکر سست سست
 معاوضه خدمت زده سست سست

کردن تصدیق دل سخن خوش
تسلیم قضا گو واره صادق
یه افسانه و نت معصوم شین
دین بانوش لب لباب نهی این
ز نظر که چو قلمت کیا مقدر
چو قلمت تنو و اتنوی پس تو مقدر
زده یه اسی نصیب یار دین
بدنیا روی آن دلدار دین
خدا بیشک نشتر و اتناوی
ز پیش مرگ نشتر و اتناوی

دلیل اتمام به نیت
بجای خود که نیت تم و اف تران
و فی انه نیت به قصه بوزن دار
بهوش و گوش بوزن دار

نیاری کردن معصوم شاه لیس
بیت الامان رفتن بد نظرات

بگاه یزد و یوین کس نه زمین
لکن به بارق قهر مقدم زمین

ای کیهان که احسان میا بسته
ولیکن نعمت حق نیکه و المن
قبول یزدی چو ممتد عرض
یتھے پاٹھن زده آپر تم بجزت
اجابت تم تھوس ہم توج فلتش
تمی لحظ تقب ریر خداوند
بزور عطیہ زائیں شر اک ناس
بحق تسلیم کرتے جانشیرین
بحق تسلیم کرتے جانشیرین
جگر ماروں دیدس کو پران خون
عیان تم دیوٹھ لقت ریر الھی
زرن نہ دل کرن رکام و ناکام
و نان شرمندگی بہت آسو با حق
دین تقدیر اینر دگو کرت کار
رضای حق قضا سند بلایب
محض نیو میا نو و اتن مقصوم
سٹھاہ ہزارہ سندس سو فیران
سودیشیت و ہمہ جانک و ترس گو
بلا شک و چھو امت جالوزون
نیکه بیٹھس سورخ تیز پرواز
و تہمت گو جالوز پرواز تراون
گاتان دیشیتی مسرر گو شاہ
بیکاعت بو تیو و اتس بنا گاہ
بدر دربان دیوٹھ تیغ درکت
پرین حمد و ثنا اش ارہ مارن

مسافر پانہ چھوس سبت خستہ
چھو برحق ہر حق چھو پالمن
ادا کرہ ما بوجانی خدمتک حق
تھے بو آپر بے ذی شفقت
دورت ت ما ز آپر بس کرتش
بنا گاہ آہ شہزادس کو ڈر پوند
وست پیو گوٹھس تبدیل حالس
قضا گو کار کرتھی گو نہ آئین
قضا گو کار کرتھی ڈلو نہ آئین
دکھن بیٹھس چھو کس زین پوٹھن
سپن حیران بسلیم کبریا ئی
پرین انا الیہ راجعون تام
کھتوم یارب بگردن خون با حق
یتو جائی قضا ہر کانہ چھو لاچار
بدست بندہ کھو مت آسو ازب
تھو کنہ کینہ علم غیب معلوم
وین پید اسپن امرغ طیران
دل ناشادیر مسرورس گو
کڈم البنتہ زمین جائی خطرون
گوٹھس تہف شہر یارن ترس کرین
بیکدم بکس اندرو اتناون
بحیرت آسو و اتس کتو و چھو کم کیا
لچھس ورتن تنو کانہ اتنہ زاہ
تمی درجہ و تھو ہیٹ رچکھ صحت
دوکانہ بہر شکرانہ گزارن

نهنگ زنگی شد از و تنه
بزمیت کشتین خیمه کدایت
سپن فیروز شاه روز بر شب
ز نصرت مرده بهت باد صبا
کو بهن پوتاف علم گو بر الو
بالصاف و گوشت نخرش
ذه و تنه زلیفای زانه
دیس تمهین بچفت که کاشها
جد اگو یس مدایعنه دلا رام
نبرته جایه نیرت آ و بیجا
ز سر تراون خیال پادشاهی
رطن یله آفتابن مغزچ جای
قفس بهت شانبراده در و دراه
بشرن بیت الامان کنوت بیزی
اکس لکس کن زاهه آ رام
بگرمی تیز و تمه اس در راه
سفر و راه کمرت تمه و اتنه کن
فرک شیطان شبانه کمره گمراه
کلیت بهت قفس تنه پکان سو
ونان آس و اسما ی کج اندیش
اسی کباه مارنه سیتی شه حوصل
همین نوع آس و دون برین کشت
وطن پر جان و اس از مشقت
دیل میارین تا و نس و ت
تندیر و عابر آسمان و اتو

ستاره رود پوشید خوزنها
ز وحشت رود اندر کنج خلعت
سپن با کام زرین جام بر لب
شب غم در او روز خور می آو
ز خوابش سپن شهرزاده بیدار
زبان بانوش لب مژگن سپرش
کمرسته یازوله از رات پانه
تمس آرمسی سین چپو کیا کار
سو صیبا غم سر گرام در رام
کمرن رخت سفر ساروی مهیا
کمرن اس دوس مغزچ تیاری
شپن کمر خیمه تار یک بر پای
موافق نین خدمتکار همراه
ایمان گوروان با صد عزیز
لکن چون باد یک از صبح تا شام
صبا پوشکته ز قمارش لی زاه
غلامو مینوسه از سختی پهرین
تن تنه زلس تهر اوت سر راه
براه دور به رهبر پکان سو
بو کمر تهر گنه بریکانه خویش
الوت کیا میانه هیوژی پیش مشکل
کد ان مژگن کوی نو دشت در دشت
هر کسین نه همت تنه فیوریت
مجن یاری حق سپن مروت
توفیق خدا بیت الامان و اتو

قفس نهادن کس یک
کهرت از چشم مردم جان و زبان
یمن گو ده هم حافظ جسم جان
دژن دل او منز بیت لامان
جنو یامت چپو کمرت سپن
لصد بوس یه همت سپن
مگر از جهان شه چپو کمرن تهر
بشر نزدیک دور از غیر یه همت
دلوک منز باگ اند اند گیر کمر
ستم کار سپن دید و گیر کمر
چتره یون همت سپن کمر چپو کمر
چگونه ترک در ملک خطرناک
میان صد بلا کمره آس
شهره پس کمر نهایت در نظر
بجام از دنا پانی کمره ترک
سپن سپن کمره لایت کمره ترک
دکتره سپن کمره سپن
کمره سپن کمره سپن
بچپو سپن کمره سپن
بچپو سپن کمره سپن

سکس
پیش روی خسته و سیر اندک
چو ماویس کجا و ذات کیا چس
سجده می چانه پیر و زهر خجسته خوری
دشمن پائین اندیکر نه زه یاری
دشمن نه شکست نه زاده حس
چو قبل صاحب غنیمت با خلاص
و کی کیا گفتو چو پیش ناخو فرزند
نبراری چو من سنگست از خجسته
یه ذره موت چو من سنگست از خجسته
و چنان اس تمی باین گرا

گوزن اس ساری از عهد زیاده
چگونه در محسن یک موت زاده نه پیا
پیش روی نه نشی و نه کس
دو به که اس موت خوی اس
گله آهنگ نه زیاده و گله دانه
سیند و غود و همدل مشک و بنر
دزن همچون دل دشمن به محرم
نوازد اس با اس و از دمساز
به عشرت باد خوش ناز و عراز

تو جم از خدمه خواری و مشقت
به چم همراه اغراض واره بلوز و
سپین تم خوش شهاد لاران گه نام
خبرست مایه هنر یله مایه بلوزن
خبرست کوره هنر یله مایه بلوزن
سو پائین سیت تمه نیو بزنه کنست
پیشین مالوی جن ژاویامت
مبت کرس لصداداب تسلیم
دشمن تمه کیا زه چو بی پیغام موت
بجلدی کوره هنر پیغام و ختم
دشمن تم چم مده اغرضیت پس
سفر نه سخت و نرسن گذر نیم
از ان اسوس معلوم آسنه و
براحت زاده روده ز مانه
هماندم در اول هفت نشی که
ز حال پیش و یمن ضایه گیمش
ز جس نیرت و چمت تر کوه کن بک
دعا پرس با فون از دل صاف
بت مده رو سپن بر خوی اصلی
بشفقت تنگ تو تمه مایه در بر
و چمن تمه کوزیامت وی مادر
و دک دیشت کس اک مایه کورو
هدائی و چنه کیا گینه نده پانه
رجهک ان عینب آفات و بلیات
اکس اکت مسجه بعد از دو از ده ل

لحم محنت و اسمنه و زوت
به ترا و و و تاهه توه دور و زو
ونک نشی باد شه پائین پیغام
کینزاه شاهراوش سوزن
کینزاه شاهراوش نشی سوزن
و چمت معصوم شاه خوشدل سپن
کرن بهر ادب خم سرو قیامت
دعای مال جان کرس یه تخفیم
جگر چوم بهر دختر خون سپن
گسین سید از نارس بت ختم
بختی و ات اس بهت لاماس
تو چم زون لخم مشکلاه گوم
پکوس پیوسته بهر نوش کسبت
سلامت ات تیو اقباله چانه
مرتین کور دیشت مایه زو و راو
کج زن خجس منز مایه گیمش
لجس کاشک خرس گوک لپاک
دشمن از دم سوزم یکدم ز نشی
ترشی گیه تیره پریر او اسلی
دشمن بوسه بهار بر روی دختر
کمون تل تراوش از عجزی
زه ته مر یوت و دور کیا زوتی
لکشت تی آسونان گوه بهانه
تهو ک نده دوباره کرم ملاقات
کرک با هم به کرم تقریر احوال

پلوان کیا استوند لور کو گی
 نظر یا منت پیم بر وی پس تام
 شش شیط بجهیس و زت قبل
 بو اسد و ده استدلان ریش
 سر اسرین بیدل بیو لا
 منقص گوس عشرت قه میانی
 بهر اطراف دام و دانه تھوم
 اس یله شوقه میانی ذوق گویم
 بهن تھوم مه در زرقین سجا
 به پیش دی خود تھوسن سراطق
 امی نهجه مه کدرت جاکیه کهنه دوه
 لجن یله خجسرل ندرت بقدر
 اس گیه میان بهیاسی هاجت
 لزن لزه خاک گه غمناک سیاه
 کتھو میان نیو سپن شاد و خوشحال
 و نن متوس بین احوال انسود
 بو چمن شاپوشا بن کو دوس
 لکھت اسوم گنه بن داتم غم
 سر اسر باوس عشقن حقیقت
 دوس دل ناره بوزت عاثر اس
 بهمت ته دل هی کرم لصدوز
 پیم بیدوی مه تراون پادشاهی
 مرد پوس چا نو نتود اتن چو شوا
 کدن از تن لباس شهر یاری
 کرن شاه می امی پوزمه میانه بهیم

نمی سانه بو نتو و اثرس بناگاه
 ز سینه غم ز لوم بیطن بر بام
 مکن چه و چه اس قیاب گول
 اس مکن و حقیقت کاسو لویان
 تنقه تیغه بهر گل گزده پوشنولا
 سر و س شوق او بن ذوقه میانی
 بدل انه مولد دانه تھوم
 و تره بن بن الہ محمد ایلان لاگم
 خورش محنته نمک اسوسنه برکا
 بهت جغت مکن اسوشتن
 دلس پدن بهت اسوس غم کوه
 بهتوم بیار لاکن بهرند بهر
 مٹوس کزوت شاهی تاج سجت
 مه پر دس چاک تو آیس بگفتار
 بهر دل مکر کم پرشش حال
 بیان کرس بین احوال اسوز
 مه دتوی کا خننه اولاد اچنچولش
 بهر صورت مه در غم جالوز زم
 تنقه تیغه طیس پیر طریقت
 کرن مکتب در غمنا تھ و اس
 بهت بو ماجه مان شش نه خورش
 شوم بیشک بهر اه تو را هی
 گز بهن بیت الامان چو کنیز کا
 سفر پراون ته تراون ناجاری
 سپن یکدم چو کن میان میریم

رفاقت ام کرم کرس بو ممنون
 و بذت لگنس پد میان بهیکو خون
 رفاقت ام کرم کرس بو ممنون
 و بذت لگنس پدن میان بهیکو خون
 بهنجاری امی کز پای میانی
 پین هرست لگنس میانی
 سپن یله ماجه مت سند حال معلوم
 ان پانس لکش هزاره معلوم
 سها کرس دلا سانه مدارا
 گز بهوم دی بهیو بهر غم راه

بو حسن اده سجد نه می
 ودان دیوانه ته فلوا بنیش
 به سینه ویشچ سمنه ایید
 ازین دختر گز به سرج نوید
 مشکل گوم جانی سینان
 بو کز بهن اریا ممنون جهان
 زده تراوت سانه بابیت و لغمت
 مین هم بو بین تساجه بهیت
 بو کز بهن زده دتو تھم و نچین
 زده بوینی مر حبا شاپش شاپش

غزل شوکت کربن زانده قوس
میان نثر زیبایی چه منظوم
سلام وادعیه بنی نیش
وین نامه لکن سوخی فاکیش

غزل نوش لب

و سس گلن آفے بهار
از ساله انتن باله یار
ولول انتن فل لاله زار
از ساله انتن باله یار

نت پدانه ماسه گوئی یکه
مشراو قش کی چوم مرده
اسکته میانی بنگ
از ساله انتن باله یار
چوم لولچی گیمت به یار
پیوی ناده میاوی زاده تیار
گویت کنت پیغام یار
از ساله انتن باله یار
نت کن مرده کل چم لالت دن
چم تینه لیمز کر و چمن

کین خوش جا نو دیشیت وی پر لوز
کرن منتیقر بعد شرع پانس
ز چشم غیر از تامت چه ستود
چیمم خواهر و چومس سند برادر
بنی گنرت وچمن بوچومس مکن
یکل مت بلبل کرتن حواله
یکله ژان دن ضامیا کو چوتن مت
منه منز جای چکل اک کنزی پوز
منه منز جای چکل اک کنزی پوز
مه کرمت عهده پیمان باخدا چوم
ز بد عهده چومس پیمان آدمی خوار
دیش تده حال تده چوم مت معلوم
سونت زه نومنت چوتن ترک تن
خدائی زانه نش کیا آودریش
دیش مصوم شاهن میاقت بوز
بنام ناز مست کرمه مرقوم
یقین چوم تی سوزنده آبرگاه
تی سینی تند پیغام خطار
شه لکله نامتس کتوتی چوتن تدبیر

بخشے ژی به مره و غیرت حواله
خوشی کرترا و عظم ازده محلخانس
ولس میم لوره تیره کت کرچه نظار
کرس کتفه بد نظر زانن چو مادر
چومنه بهتر کلامه تبهو کرم نن
میس سند چوم دلخ داچ لاله
میں بجران دن کر و صلیکوی ستر
چه گمیت هر دوس از عاشقی دوز
چه گمیت هر دوس از عشق مشهور
یه عشوق عاشق داتن مدا چوم
یوان اندر عذاب حق گرفتار
خبر حجاب اسکنو لگو مت منظوم
کنوی نو ترا و مت یر لسن اندر
زندگی چاونه یا تل مود لرش
خطاه بهت ملکن بحرین قاصده
عجب ملکن خبرتس مر معلوم
متشش آبه داتن گاه و بیگاه
لبوتش نش پیام آن لافکا
بجلدی ز قاصد کرمه تا خبر

نامه نوشتن نوش لب بجان ناب مست

لبوی نوش لب نا مکا شاره
قلم ولول تولن از بهر محبوب
ز بحر دل در مضمون کهارن
بمعنی برچ بچان و صا شد حرف

سپن از مادر خود بهر چاره
کرن خوش اشتیاق نامه مکتوب
بکاغذ از عمارت محنته مارن
نخون دیده لکھوش شرح شخرف

بیمه بس پتہ پتہ چھو منہ وار
لاگت چو میل و ن دس
بہتر زدن کیا چھو س حصار
پر واند لاگت گت کر س
چھم کل بہتر مول چھو منہ وار
لیہ لو سنا و م تم و حجان
مہیہ تن مہ و دلم اند فرا
شراون شین زن کا جنس
دل بہت تر لوم و لکوی قرار
تیر بلا و تو م کش
پشہ ناسوین سہ لولہ نا
تم یار ز اجیم نادر و س
کن باوہ اندرم حال زار
پاکہ کتبہ کتبہ یار جان
نہ ناگہ چھاکہ آسہ چہ ار
فولے گیس گلین برہ
زولہ چھو منہ در دل چھو اما
س پیالہ د تو م عشقوی
چھس مشنظر در انتظار
گوشن کرس احوال میا نو
گو سیر دل فوج شاما
در بلخ بوڑ مانڈن سو بو
سر یادنی کرہ س نثار
بلبل کر ان چھس گت گلن
فلیمت مہ چھم تازہ انار

از سالہ انتن بالہ یار
منز سنیلن زانگہ س
از سالہ انتن بالہ یار
تت شمر ویت بل مرس
از سالہ انتن بالہ یار
بیمہ نے تہ بالہ دہ مار و پان
از سالہ انتن بالہ یار
گل دالہ عشقہ لا جنس
از سالہ انتن بالہ یار
دوم گت مہت و پرن نشہ
از سالہ انتن بالہ یار
گت بجایہ گلو مہت ش چھو س
از سالہ انتن بالہ یار
ولہ زار و س عارہ سان
از سالہ انتن بالہ یار
لکھ و ن پوشش کہ زہ
از سالہ انتن بالہ یار
حسن چھو منہ لاس گت کنوی
از سالہ انتن بالہ یار
بیمہ نہ تر گم زونہ گرا نو
از سالہ انتن بالہ یار
کر دیشہ شد ماہرو
از سالہ انتن بالہ یار
ولمت چھ زلف کا گلن
از سالہ انتن بالہ یار

دیوان عشقہ نادرہ چھس
دیوان و ن س دیکر س
از سالہ انتن بالہ یار
تہ دوت تر لوم تھاوت فراق
چھوم لولہ جگہ س شین ق
منہ دوت ان و س شین ق
از سالہ انتن بالہ یار
مینہ باوم حسن بالہ یار
دیوانہ کر س خوش
از خان و مان کر س فرار
از سالہ انتن بالہ یار
سنگو م متو کہ مہ میل
ش نہ در این میل
مہ خرو چھو م ناپا یلہ ار
از سالہ انتن بالہ یار
ناگہ می دو مہ ناگہ
بیمہ مال بوتت پٹ ناگہ
تت پٹ مہ روم کو کہ چا
از سالہ انتن بالہ یار

ببین من که کس استمداد
تس یاد دین کرده هم یاد
دل ز صله بت گوم جادو کار
شده شانه کشن شیر بر کار
یکه تنویت و تیر چرخ زاد
تس یاد دین کرده هم یاد
تم سر و دهن ترا و خرمای
بیم میچه رخت من ز جای
عاضی چو نه عشق به نبیاد
تس یاد دین کرده هم یاد

کس نه از دل و آسمان افروز
مقبول کچان چو یی بیروز
نیز روز بچو روز افروز باد
تس یاد دین کرده هم یاد
نواز شنه بت بیک بهار و
دوانه سوئی بکین دن بواگو
به بکین آد در درگاهش زاد
بقصر ناز مست از خرمی زاد
نیز لوزنت نه گیه خوشه و خرم
پن ن تانه کلدسته ز شبنم

شامن ذلوم کرتی سو گرای
دامن لیس روز شمار
یس زاله بدس عشقه نار
مقبول کرسد لنگار

یا من مه تهاوت گوم جای
از ساله انتن باله یار
سوی زانه گیاه گوهر یار
از ساله انتن باله یار

غزل دیگر از نوش لب گوید

وس ناره متو از پیوم یاد
وس ناره ز جهم گوم بیداد
رو چوس کشن مو چوس شام
در بند کرد آن سر آزاد
مصطف رو چس چس لطف جیم
ابرو تو بن تل عین صاد
تم و افغن ترا و نس عذرا
شیرینه میل ناز فرناد
ینه گوم ترا و تهاوت پام
ونه کس تس رتویم بیداد
نزدیک اتت دور پیوم
معصوم کرسن بخت اعتماد
ترکان بعین در شیراز
از غمزه ناوک زن صباد
نه تس از کی اس مله ون
مه چو غم هم هم تس نشاد
بر بو که ایس تیر لاچار
پایس پیه ناکایس ناد
نشه پیوم دور گوم راوا

تس یاد دین کرده هم یاد
تس یاد دین کرده هم یاد
در چین گیسو چین تاشام
تس یاد دین کرده هم یاد
دندشین نچ چس خم الف میم
تس یاد دین کرده هم یاد
منت لیل کرم نه زاه نظراه
تس یاد دین کرده هم یاد
تنه اشفته دل پیوم در دام
تس یاد دین کرده هم یاد
معلوم چو مننه که ونه گوم
تس یاد دین کرده هم یاد
چها گونه تس هیو تیر انداز
تس یاد دین کرده هم یاد
ریشه سلیت کتان ون کتر کسین
تس یاد دین کرده هم یاد
رژه رژه در این ژمارنه یار
تس یاد دین کرده هم یاد
دشه چوم دشه بٹ و شراوان

به پیش خود سو قاصدک ناون
پرن نامه رن چشمو کنی خون
مژگنه درن لعل شکریار
مه کیا معلوم چهوم پیغم نمند
شبانه ندره هفتو تیه نیاوه وک
به بیرحمی کرک آ واره ماره
تمی گفته قاصدک سیتن کران اس
کینراه آیه دلپوس آسمنبر
اما چهوسن نگ روی لر دلمت
ننه واری خبر بوزت دریا به
غریبا ههویو چن ورت برن
ز هجریار گنج ران زین تن
بیه پانس پیر از باد غم گد
رثن زن حیره بویاه نا طهور بر
حرمان اندر رانن با عزاز
گمان نه چهوم زده اندر دغم چهوم
چس مشفق بنه دینک چهوم بایو
کن طرفن لگوک تقدیر هیتی
عجب ملکن پس میرا از باغ
برت دتو بر لقیق ز اوم بوم
پننه جانک نه پانک گفته نه غم کصوم
و نیوم از طلع بد کیا بنت ام
بو فیورس عالمش مارن دلا
بهر جانب تمش گلر خس و ن
تره می اسم عشقن حرافت

غایت نامه نش در پیش تهاون
جنون اونس دس لوی زیت به مضمون
کرن تن قاصدک کن تلخ گفتار
سپنمت آیه گفته اینم متند
نبر کننا ولایت اتنا وک
مرت چها زنده گوشت خنده ویا
ز نرگس ههچو بنم اش بران اس
عجب ملک وون ان و انور و
کونه تره هوی بلالا ههویو کلمت
کرن نه مایه سیتی گفته وایه
ههویو مت تیرگمت فسرده سیکل
گلایس تس بنیو مت نگ سوس
ارن زن روی گلناری گمت
زگر نه و نه پک هتو لوزا ختر
خووم دلانک کرش پیرش آغان
لعلش نوش لب لب قدم چهوم
و ن تمامت زده و نم کیا بنت ایو
عنن با گوئی بدل تدبیره سیتی
تولیت نیو ستنه قهوم هم بر جگر داغ
رحمن آسوس خدایس ندر و
ولیکن یار او ن بدستم گوم
ونرت کس زانه گرم ضحی شام
کدم محنت بغایت رنج بسیار
ژو کو بخل عاس فیورس کنوی
نه و نه ما چهوم نه و نس نم مه

چهوم دور یاده سندیار سق قلمت
چهوم دور عاشقن مرین حکمت
دوان آسوس قدم از صبح شام
پننه بو طوطی زاده ساتها بارام
مر بوزم نه تنسند کونه جایه پیغم
ننه ناه گفته کرمت سندیار
و چهوم منه روی آن مکره و زیبا
توی چهوس گلن تن ههچون بلالا
و چن من من گم ناده دزم تن
هن و نه کر الو چهوم منه لوله ز چمن
بو چهوس دمت سر با لوله ناره
سه می اسم تنو نایا داره
تکوه و سلطنت ترو سرت
بیس کن تهنش ن سه غنیت
مه راوم راژ دن میدانی منر
سه اسم بهت بگیانی منر
کونین غارنی فیورس کنوی
متن آیه دل انجیاری کن
و دن دس کونی زان ویا
به بریده زو جسم ما اینه خواری

منی دادلد و نرس
 سنبین مبارک
 بیل کلن چو کازن
 پر وانه شمع نزارن
 مینویش لارن
 مینویش مبارک
 عشقن شرابیم چو
 بنجو دسو گوئی پیر و
 دیوانه نی و چکان گو
 دل کلن مبارک

مهر و مهر ما و زن تو کم
 زاه کربین بی چو کم
 جگر کلن مین تو کم
 پیر تن کلن مبارک
 مقبوله راه دلبر
 مو پیک سوای دلبر
 پنهان دل پیر وی که
 صاحب دل مبارک
 فصل مبارک
 توبه کلن مبارک

دسپ تمه کمرته از خاطر نه غم دو
 مژش دن فاصده آفت چو پند
 سو خط تمه آسیکو منت چانه پست
 خط اندر لکهن چان خواری
 فرخامه لکهن نگین بمضمون
 حمیرا سبک کمرن نین مشک زری
 سه چکه اندر فاداری پور
 خطاه مهت از مبارقا چو پند
 لکهن فیرت بوون چانی حقیقت
 میر کانه غم کمری بو غمگاری
 بایات غزل نگین موزون
 جواب نامتس سوزن تیزی

غزل نوشتن نامتس بجانیش لب

فصل مبارک اند خوش بوکلن مبارک
 بیرون دل آید غم طلب مبارک
 ایچورس پیرا دق چانو نازه شمشاد
 ولومت چو سرو آزاد هم کا کلن مبارک
 رخسار پیده ناوک گلزار مندا چهاوک
 یامنت نظر نه تیراوک باد هم فون مبارک
 چمن گیوان کلین بو یا چونا ف چمن
 کشای فصل پوشین طوطه کلن مبارک
 تیر مژه ده گستاخ دهم مگیم سوراخ
 لوله دن نمی آخ زاه کمر بلن مبارک
 خال سیاه زلفت دایم بلا بالفت
 یا زانغ زاک زن مهت منر سنبین مبارک
 عاشق تیر چه چهره کیشن کز خسته عشقه شین
 یم چان غمزه دیشن تم تنبلن مبارک
 بر مضطر ای شکم کیشن تیوی ستم کمر
 کن باوه راز دلبریس پد فلن مبارک
 عشقن ستم بن مین النجه کد سنان ستم

عبارات تر چطیس بی اس لچمتر
 بو اسوس چانه پوره نمکین نهایت
 بو اسوس چانه پوره نمکین نهایت
 وچیت از نامه جانوی گوم خوشدل
 فتوح تازه گو حاصل باوقات
 چچم نامن رسینه گرد هر غم
 به کینتر اه که متوی آسوی ترو
 بجد اندر سپوی بخت بیدار
 برین شادی زه جوی بیدار
 عجب ملک نشه اسوس محروم
 زه مته مینه گو زه نش از قمت بد
 بهمیندم و انو چاس قاصد سخی
 فراقه سیت چیس کجتر روی تن
 بلو ممت چونه زخم خنجر عشق
 اچین چیس زون لچتر لوله چانی
 تنه شو مکت چونه خوش طاهره
 مکر زه تهر چوس سحر گو ممت
 غش لابق گمت از ضعف و تنی
 فرس چانوی محبت خوار تر گو
 پمت ون از خیالات میری
 پیس جان عشق بازی کتبه مشکل
 بنیو ممت حال بد چوس ممت
 زخان مان خود گو ممت چو بیوار
 شفیقانه کرسن قدر دانی
 رجوس من بعد طر لوز کمی میانو

تنه پاتهن چیم تهر چیم مده وچمتر
 ولیکن آسنه جای نهایت
 ولیکن آسنه جای سکایت
 قرار جان دل مده گوم حاصل
 که مکتوبک مده نصف المقات
 زه آسوم زنده بدمه بخت چیم
 مکتو مضمون سادسی گوم مفهوم
 لبوت واره دوباره راومت یار
 مبارک صد مبارک که مبارک
 سو ما معدوم گو از طالع شوم
 تنه عینک سو چونه چو که لدر
 پرو پیومت بره گو ممت چو تن
 هر پیومت نگین چوسن زدن
 تنه پاتهن تیه کشکبر عشق
 دوان ناله چو دلمت حاله پراتی
 سوای گریه چو سکه کاخته ساتها
 پتهر یا ون تهر پیومت میر تو
 پش چیس خواب گیمتر تندستی
 کرس عشق ستم بیوار تر گو
 گمت تیر لبت کرس دستگیری
 مکر بل واه کرس کیا اس حاصل
 و نیو ممت چوس دانی جیب دامن
 کرسن ری یهوی چو کرسن زدن
 بدل عنخوار لکس نه زبانی
 زه ما تدم از محبت فایده چانو

نصیحت میانه از غنبت عمل که
 مده لکسی پاتهن برین از شکر چمی
 نصیحت میانه از غنبت عمل که
 مده لکسی پاتهن برین از شکر چمی
 و تن نامه دشن دشن چمی زدن
 شب اندر دشن دشن قاصد سخی
 بگانی و انو دشن دشن قاصد سخی
 بریش نوش لب نامده چمی
 جواب نامه ناز منست بکین

نوش لب

پیش نوش تبسم نامه تهاون
 سو ستر نامه و چیت سکیاه اشک و
 خطکو مضمون بوز کرسن لچوش
 سحر بایک غلو تن و می کشش
 از ان ستر نامه خوبی لصد لوب
 نولین اندر کن ز خود چو محبوب
 مبارک با نامه ماحه ناون
 معصوم و لخم منگه ناون

شبنم گل منیندین سیر گلگون
 سرن پال کتیاه بکینه خون
 کلای جامه دشت گلو دین
 نوی تن و پید تن گلو زین
 من منیندین دشت غولین
 بشن پک کشتین رود کینه
 کش تن جینش وین جان
 ز رخسارین کشت وین لب جان
 تر ندان دشت گلو کینه
 وست پیه در شفق گیسو غرق در جان

بلال ایرون تر خال شاداب
 یلا لاه دن بهت در پیش حجاب
 ز بهت بهت زنگیاه دن پیر زوان
 خنجره گزیده دن شکر پاون
 کحل فتنه پیر و پیر نه چشمه
 دو صد جان قیمت آن یک کرشمه
 چمن بهند که دینا دی بدام آب
 چکر دین آب ده قیل عام آب

مهر بانی گو دین کر سنچ فرزند
 عجب ملکن بحرین و آلو پیم
 جواب خط انوم تم فرحت افزای
 بخیر و خوری زنده چه واره
 و نوم و ن مصلحت تهو مک دختار
 دین تم کار خیر منزند پیر
 تهو مک هرگاه اجابت عرض فرزند
 بسرعت کر تلاش عقد بندی
 گزیهو در ملک بحرین ال جابت
 تنی دین خسته جان وصل بخشو
 گنیش لای تر پید ایس مای
 بنا بر مصلحت گیه پیش شوهر
 نامل کر شهرن اول درین کار
 پیر یک دوشون شه معصومنی را

در بیان عروسی نوش لیر و آراسته شدن او

چو بایکد گیر این مهر اگر گفتند
 نسیم مرزده وصل بهاری
 عنادل در حین ما محو شتند
 تباری کار خیر منز چو تعجیل
 عروسانه کرک گیاه شاد دیا نه
 مشاطه به با آداب و بساز
 عروسانه کرک تش ساز و سامان
 شهبانه خاص تر زیور ته گوهر
 گللابی جامه و کوس مشک آلود

بهر تند بر چوک لب شک خرمند
 سوزا صدس گنت تنو آسون ام
 حسودن لک طرفدارن شرفرای
 دلس و نه عشقنوی چو خس خار ه
 که و کیا کصو چو لازم کیا سزاوار
 چو در تعجیل خیر آفت تا خیر
 دین دون شکستن کر نه پیوند
 نوی حاصل گزهی اقبال مندی
 بهیر و سلطنت مال و سیاهت
 بهوی مشوره پسندل تن میو
 و دس سره صلیکوی یکبار لوبیا
 بیک شسته کر و عقد دو گوهر
 تا خورت صلاکس تنه و چو ار
 بخش هلس خت ته زیور سر پای

ازین دانه سر الماس سفتند
 در آمد بر لب طاکامکاری
 بوصلد لبران کش ناکه گشتند
 تنی نوعه کرک میه نه بتاویل
 گندک هر سو شهبانه شایمانه
 نگار نازنین پیرن لبندان
 مزین پیشوازه رونه دامان
 گرامی پارچن بهند حله و دیر
 ملت کا فور و صندل عطر عود

بنفشه دشته زن مشکین کلاه
 شکند آس گیسوی گره گیر
 بستم زلف سرش پیش بر پا
 کنس تل نشین بر تاب نبل
 فروزان آس گوشن گوشواره
 و تها آس نور گوشن منجه چکه
 کن فیروزه دور آس له و ن
 به و ن آس کمر زانو کن
 حقون بر فرق سر طیفین رکا
 حرم بر چه و دونه جاکر آس و خنک
 سو سرخ شیر سرخ گو از رنگ غازه
 پر زبون حوره بنوعون نور محل
 جمال از مهر و ماه گس سٹھا ند
 کند بهت آس و رخسارک خیال
 خیز بین حسنکس نه آس و ریان
 رخس ط حلقه بینی شبن کپاه
 عقیق آبدار آس و رخ سرخ
 ستر آس و س مدور در رخسان
 بگو هر حلقه بند آس و س مرصع
 نکس آس و س کس ط نور بر سان
 روپ نره سون کر و سین کرین
 کلن باو ط مژین گند مژین
 گو د ن بازین ر سوندا خنل
 زمین یله نال مروارید مال
 سمن سرو آس قامت گوسل معن

پریشان ترا و تهن بر برگ لاله
 نمکو حلقه حلق خلق زنجیر
 شکا اهل تن دس چه عشقا
 بغش بر زمره آس و کفلس
 نوان آس جان شتاق واره
 کر زده بلن کران آس چکه چکه
 بنن نه لعل مالن تم موله و ن
 مسلسل شفتن کتو دهم جان کن
 سببند از گیسوی خبر دار
 نمن آتات فرخنده شتک
 گلاب تپه آس وقت صبح تازه
 ز جلوه آس نیران ناره و زمل
 تهیم و جھو کله لاهول تم پر
 سرافرازان کران رخاک مال
 پلور ب ترکاه سیدل نامهریان
 تنقه زونه چپس نیمه حاله بر ماه
 زه منحه مال خندس کم سٹھا نرغ
 بلور ککاسه ن آس آب حیوان
 کمرت زن طور کے نورک ملع
 ملک تر کن و چیت اندو ترسان
 مرصع آس تم از گوهر و دور
 بقیمت از قیاس عقل صد چند
 گنڈن یله پایوس آس اقبال
 ستار و دو کر نورین قبال
 بخت کرد و چپن جورن منت

پیکار یکا به بین بر سر کلاه زن
 پیکار زن خوش یون پیکار زن
 شکریا زین صابر مژین
 کینه شو بهر شیرین کینه زاره
 لڑک پیرت بسان کینه زاره
 عماریه پیکار کرک گوهر ناری
 حشم ت سلطنت بهت آس بکرین
 و ن مهره چپن باقره العین
 پیکار ماد استند معصوم شاه هم
 یکن با فوج و شکر آس با هم
 دوان نزدیک خبرین ان الفور
 سین بوزت سو غوغا بر طرف
 سید الاجبرین خبر و اثر
 چه امش نوش لب شرف و اثر
 قشون بهت پانه برو طعنه و اثر
 میان خمیه مهر و اثر
 با خلاص ادب و ادب و اثر
 نبر می دست بکشد و اثر
 عذر خواهی سها کرین و اثر
 نثار و د با کرین و اثر

مهر و مهرین نیرنگ سالی
ز غم و غم یک چشم و غم
موافق که چون که بخت ناساز
از کس زنده خوش و از ناساز
بهر و زبیر آفرینان را میز
صدائی از غنوم کمال شکست
که آن بد سازد و آوازی
که چون آوده گوشت چچی آسودنی

بکام جان نوازی نیش کباب
دین نیش نواز نیش کباب
نوازی چنگ و زنت بیخوار
پس کی شادم و دکنه عمار
دوای درد دل و دین نواز
نوازی که در دین نواز
موافق است که بخت ناساز
موافق با نوازی که نواز
خلاف پیر و پیر و ک
که لایق پیر و ک

عجب ملک نشسته محصور شاه
نه غنوماری تهنیز بوزت مضمون
دعا کس که در تن مل تراوس سر
ندا میا نومی گذشت زده دستداره
کرت نسبت به یاری تمامی
بخوبی التفافه اختلاط
دو سر تا شب شربت اسد مس

گلچین عشق و معشوق از گلزار وصال کامیابی

سحر که در او خورشید جهان تاب
عروسانه زخا نه آ و پوشش
قوی امید که شید و شوی
سپید لاریپن گبره نه من
همی متند امیر و زرا و لشکر
شهر یارانه پیرک ما هزاره
فلک و پورس خشنده رخشا
سواری در ایستادن اندوخته
خرامان با کمال ناز و ساز آبی
زدیبا آسود که منت فرستد کش
مبند نوازش که شیر مرغ جای
سوالی بیخیمه مغزش لبست
ضیافت های رنگارنگ شاهی
مکلف آسود که نغمه گو نه
کبیک نغمه لذت و چرب و شیرین
صراحی های می بهت را و ساقی

قد موی کرتن خیر خواهر
سپین شرمندة احسان و مضمون
زه بدروت که منت عشق نوازی
فدا سر میا نوازی بختی غمگاره
توت تار و زهره نیکبانی
که ک با هم نشاطه ابتلاط
شبنم تا صبح مست جام و آواز

گلچین عشق و معشوق از گلزار وصال کامیابی

لباس نرگدشت بر قصد مهربان
زمین گونا فلک نواز روشن
ژجک بینه پس و در لایحه
که کشتن شش ضیافت ابله من
ز گوهر پای تا سر بسته ز پور
زور پیر حله زن گو سرو تاز
سواره سپین خورشید رخشا
گفت تم در و فوبر نواز و گم
برج اکبر اندر من بهت نوازی
بدینا سر که زن انو مت منفش
گذشت گل حور و غلمان اسیر پاک
که ک محلب لبصحت رنگ حبت
اتک رنخوان زر با عذر خواهی
بهشته اندر زن انو مت نوازی
چیک شربت ز قند و شهد شیرین
اندر در دور دور عشق باقی

شربت بهر دشت و میاماد
 بصورت هم بسیرت گوسل اونی
 لکمون هتو قاصن خوش طعری
 سحاج سیمبر کیون بر آب
 قران باشتی بخش بره
 سحاج مهر و ماسن پیرین
 گز پاشی لفرق نو عروسان
 مضمون خاصه زون آسکها چا

سپین مسرور بے اندازه گوشه
 محفل منگه ناون تام قاصنی
 عطارد اس بهر دستبوسی
 عجب تر ز کمر بست بهیاب
 بدامن ناچسپکن نماره مهره
 عقد کمر مک پرسم دین آئین
 زهر جانب سپین از دست لوسان
 خوش الحان بریدر کر فروزان

مژده تیر لند لایتم لوتس
 دل گوم متوئی میلکت
 کله چانه مقبول گوم کوهی
 بد که دیداره هتو حرم
 بیتا بسیراب چوئی تیرینه
 دل گوم متوئی میلکت
 غزل بطریق تعنی

غزل خواندن کنیزگان بطریق تعنی

ماره مته مه چو چانو ماره مته
 زار بوز نا چو م لاون تبه
 کته چوک مته بویه متوئی
 مته تیکه تور کته شی یکیه
 سونه سند گرت گزیری میگو
 کته بوزونه ون کیا چو تور تو
 ده تبه مته وت گو متوئی
 میان حقیقی آسولانه لکمتوئی
 رویه تبه آتش چوم هتو متوئی
 ونه کس ز لیسن کته متوئی
 چانه موکه وازس وچته کتو کتو
 زانه کیا یسن پیش آسه متوئی
 دردانه لوزانه نیخوم دتوئی
 فوزاره برهم شرپانه ستوئی
 به خنجرن چان کرم و توئی

دل گوم متوئی میلکت
 دل گوم متوئی میلکت
 و ته چانه پکنوک چوم متوئی
 دل گوم متوئی میلکت
 سته گوم کونه موکه نا وکت
 دل گوم متوئی میلکت
 سته ورشه دل هت تو همن
 دل گوم متوئی میلکت
 مته مته ده چیم سرتا پای
 دل گوم متوئی میلکت
 کرانه بال در آسین یاد چوینا
 دل گوم متوئی میلکت
 پر ناز قد چوئی سرور عن
 دل گوم متوئی میلکت
 رنه رنه لاکت بے پروا

دوره چو دورن در دانه الی
 چیم کر او گلنی ما و دیدار
 شش پانه چیم چان شیر گلنی
 چیم کر او گلنی ما و دیدار
 فول پون باغن دتو چوئی لنی
 بر جابه سترانه آو سزار
 نارن شور و تهور آو سزار
 چیم کر او گلنی ما و دیدار
 کله تور شوبان منر سنبلی
 وله وله فولنی لگو گلنه ار
 بلوگره سبورت دینر ز لنی
 چیم کر او گلنی ما و دیدار

یکدسته کشم و از نادار
 ارس پشته مارس پان
 منصورند با یکدسته ارس
 تن سوره بره من چوم ارس
 من نوره تنج پس سره یار
 عشقه ناده دریا کوه در تار
 سوی تو نیس که سرتوبان
 هر همتش غم بر تن بکار
 نس منتر باک بجز دحارس
 در دانه صدس منتر تابان

د و گنج اف لای در شهر ارس
 بیل مشتاق هر گلزار ارس
 بالکل مشغول اندل جان
 مقبول آید دلا دیدار ارس

یقین وقت میگوید
 شبانگه نام مشغول شود ارس

دزدان بیل صفت شهر دوغور ارس
 عجب ملک سوره و ذلت انتظار ارس
 نیم که آید صلیک لوله نارس

کوکب غش پس گل یه فو لنه
 غصه غم هاشم ژله لب لنه
 بحر اوس بیه کانه چیلنه
 نشانه قهومی دل کانه چیلنه
 گلاب ریس که چھوی طلی
 کس لانه و چھونک تاب زلنه
 دل تاره کرم ام کا کلنه
 کتو ژله بیم مارین نال و لنه
 و لنه آیس جاد و نا کلنه
 پتره دل سالتو کتره حل مشکلنه
 مچھوه لند کن تھا و لنه
 لبه کتفه تیله که ایندیز نیس لنی
 دمه دمه چانه غم چس گلنه
 یم داغ و صلیک مرهمه بلنه
 در پرده ژالوس پوم د لنه
 اوده نا و لکنه منزه اصلنه
 مقبوله دامانه رط کا ملنه
 حال بوزاته لعل یں و کلنه

غزل دیگر بطریق تعنی

تل بله میانوی دل بیار
 چھم کرو گلنه نا و دیدار
 مژده نیرسد ام زهر ایدار
 چھم کرو او گلنی نا و دیدار
 شبنم تیه ژله بر گلنار
 چھم کرو او گلنی نا و دیدار
 چھی زلف مشکین سیه مار
 چھم کرو او گلنه نا و دیدار
 ژله لسن کونه رنگه چھو مننه ار
 چھم کرو او گلنه نا و دیدار
 و سنا قهوتهم اینه عار
 چھم کرو او گلنه نا و دیدار
 نمه چیم ژمتان هتوم نار
 چھم کرو او گلنه نا و دیدار
 که ترک سر سره سپنی یار
 چھم کرو او گلنه نا و دیدار
 ون دته و چھ من نو دلدار
 چھم کرو او گلنه نا و دیدار

لارس پته نته مارس پان
 لارس پته نته مارس پان
 ده میانه دکلوی کھتو آسمان
 لارس پته نته مارس پان
 لوکه پامه کنه زنجبه چیم ایوان

گله میانه کس و نه تن دلدار
 دل چھو مننه دیوان تن مله زار
 مل گوم پیر زو شو رتن نارس
 تاب چھو مننه آب انشکی نارس
 لوکه سور گوشت چھوم کوکه چار

وین کیا نوش لبش در کس
خبر است نه توفیق به اره ن بو
بمغرب قبا بن عزم که جزم
شبت است اندر هزاره خوشن او
وچین گیسو منظر اضطرار بس
بوقت خوری با هم قران گوک
شهرس گیه اچه وچیت خیر
کشید اول کلید سخن مقصود
و بنون بیده گوهر شادی بالما
سمن غنچه دهن تنگ سوبته
انام شب بکام جان دل اس
سحر شاداب تهر از بستر خواب
لباس فاخره پیرک معطر
مفرح گه زجان دل نه عشاق
زه تشنه لوله نازن بدتھا زال
قصور اسوک این و من گیت
بیکجا میول میورته میورزل
تنه گو بلبلان با هم ملاقات
نته واصل سپن پروانه باشمع
که داند این سعادت را بیان کرد
دنک با حمد که بوسه بر خسار
کران اساک اس عشوہ کرشمه
ز مژگان اس لایان اک کس تیر
جن دستو زبان آن زلف کا کل
بخوش طبعی کران لہو و لعل اس

ز حال من خبر برق تلس اس
وچین بی پان ساتھا ہارہ ن بو
مہن ہشتی ترتیب کر نیم
کرن ہر بلبلان و ن گلن کراو
بہر ج سعد پران آقا بس
بخوبی شیشہ صککہ لیس چو ک
رٹن زن پوشن را غوش چیرہ
پیشواشیں آخر فضل کشود
تمنا در اس بد سود و سودا
نیکمکہ ہمہ سیتن گو شکفتہ
لشغل کامیابی مستغل اس
بجائی آب چھاو ک آب گلاب
سپن نان مہر و مہ النور منور
وچین ہر دم اکس اک مشتاق
باب وصل تم شہدای تیر کال
اک شہ تہ عوض لیت لبوک
لغرت بلبلہ چھاو ک ہی موسول
روا پسند لک حاجت تہ حاجات
ژ لوس غصہ ز سینہ گوس دل جج
کہ داند این کر امن ایمان کرد
ہوسہ سرد سپنک دورک نار
فران بانا ز آن غماز چشمہ
رٹن بیہ باز گشت ازہ تہذیر
دوان از سرخ گل آواز بلبل
کھوان آمیختہ شیر و طب اس

بخوش طبعی کران لہو و لعل اس
کھوان آمیختہ شیر و طب اس
زہ ناز آمیز با ہم ناز و ان
محبت خبر عشق ناز و ان
بدینکہ نکران تم ناز و ان
بدینکہ نکران تم ناز و ان
میسر کام غمش پادشہ
قرار جان دلگ رام اس
مقرر ہر شہ صبحہ چو در پسر
پرتہ پرت محنت راحت ہر کس
دو پوت نہ لبو چو و صککوی
فرہج رہ ز سوک سیر و سیر
چہ غمہ پدی گو دین و درین چو
بعیش و ناز آخر دون کنوی
نیکون تیر کال فیدی کال و
لبون خوش عاقبت اقبال و
گزارت لغت کتہ شہان و
بصحت اس با ہم ہر ہر اندوز
سپاہی شہن پیر لکافت
کرن ترتیب نازہ ضیافت

خلع معلوم کن چگونه کنش
خطر جبر عشق در دل چگونه کنش
بگویش آهسته و نوسان نمود
انن شپوش بچاره کعبه دلت
مرصع عشق عشق مصلحت
تمی تند و زنده اندر غرض
انن شپوش بچاره کعبه دلت
بگویش آهسته و نوسان نمود
میرکته غم دوای بوی بوداد
گری بود و دعوت عشقه جاد

تو یقیناً سو چاره زما دهن
بگوشش سید لاریش
کون نش سیت گوت و گوز
بگوشش سیت گوت و گوز
سخت دانی کون دانته راه
ازین پس مطیع کف در میانه
بگذشت التما ساه از اجایت
کون به هجوم یامید اجایت
شبه مصوم به ساری نش
شکوه هم چو سیم هم و دیش

مرتب مجاہد گویہ خاصہ عالی
ملکوں کھیک کم الوان نعمت
خلاص از خوردن نعمت سپین ام
شتر ایکہ شوق گے سرمست یکبار
اڈن بہر نیم مست اڈا سرمست

نه معصوم آنه محلبس نبرد را و
 بجاشن و ز روشن را و تنها
 صفاه تهنه با صفا تر در نظر اس
 صفص نکه او بنجو و نیم بسیار
 کون بوزن با و از زنا نه
 کینز بنتر بهیت تته ناز مست
 میس کن نظر پیه تیس کن
 میس گول بکایدن گرقی
 میس مهر و نیل گو پاره پاره
 میس گو خال ایشیت حال بر هم
 میس مراد دل تیر هر نه چشمو
 میس تند چهره الی ن تیر
 میس تند بن میم محبت
 دوشیون تیر عشق کارگر گوک
 محلبش و تو تموم آی لار ان
 عجب بلکن سترها هتوسو زانو
 عرق چکون تنه دلو بن شیر و سرت

لعزیز بی بی سرکرده سوالی
مصفا چیک رت اقامت شربت
پیر از صبا بهنگان باقین جام
خرد مدیوش پیو گو عشق بیدار
اژدن گو اختیار عقل از دست

پئے گردش گلستان اندر آو
کران بلبل صفت سیر حرمین
بجوئی خوش کمر تن کن گذر
کنو بوزن صلی ساز و ستاره
حزمین لحن و ترنم تر ترانه
کران خوشبو گلن دهنه بدست
سنو کد و شون پس تاثیر عشق
میس گه دیده جان محو دیدار
میس مانند بلبل خاره خاره
میس گه بند غم تم کا کلک تهم
میس خونین جگر تهنذ و کرشمه
میس گه زلف میندالان خیر
میس قامت تن زلف اجمالت
وست پی بر زمین بیژر بر گو
و چھو کس بر سر لب آو مرتبان
کو ٹپس ٹپ کا منتوس لله ناون
سو شوس و نه تر گو اتھوکت

عاشق شدن معصوم شاه تیراز مست میقد کردن و با وی عقد
کردن را سخ را با ناز مست

سعادتمند شهرزاده چو ممت از
 بخشش ناز مست ماه پیکر
 کوکب مشرب مست ناز سیم اندام
 بهندین نه گفتن نیک و صفت
 رضا و توهم ووشیون نازین
 رضا و توهم ووشیون نازین
 تلوک لذت فلوک خاطر زلوک کرد
 جزای عجز سل به شک چو بر حق
 مزور آیک نجوئی مختس پور
 لبوک مزو قدم گنج سعادت
 ترشیون گوک شوکت خست
 تره بیل گے تره کل هست و ار
 بخوشو فنی چچاه اکنت ادا گوک

بدا ما دئی خود کرتن سرافراز
 بیاس کرتن اے بنده پور
 براسخ نامزد کرتن با کرام
 ووشیون سینه چوک کینه صاف
 زه بیل و قف تھاون بیلین وون
 زه بیل و قف تھاون بیلین وون
 زه محنت ماکه جشن وون نگین
 حضور صابک اهن مچ چو بر حق
 چونه را وون بدینا خیر دستور
 عطا سپیکه دولت ارادت
 تره گنج حسن دور اک بے مار
 تر یو طوطو نیک بیت تره مار
 پدر مادر دران انا تره یو ک

فوز زکته سولی کو نه جایه زاده دل
 رضای سان نت اندر چه حاصل
 ذلک حقیقت متن بیت کام و نام کام
 کدک خیمه بقوت نیک فرجام
 نواز شانه نه زده شایسته کرید
 سحاه داد ووش پالسته کرید
 کهن گرج خلوت پالسته کرید
 مرصع قیمتی زانمانه دتو یک
 قشونه بیت دتو یک اهنیت
 گرامی تحفه نای بیت اهنیت

در بیان خصلت گریختن عجب ملک معصوم شاه و راسخ اند
 مشهور شاه و سپاه

ترشیوی گیش دون خیمه گاهن
 سحاه اسکه و ماس ماهه بند لول
 خداین امر کره بان چو بر حق
 رضائی و الدین مارن چو بر حق
 چه بد مشرب و ناز چو م پانه معلوم
 اجازت گنزه هو کره اسه هر بانی
 تو فرما ویک چو پانه مختار
 ویکین سان اولاد گرامی
 زنه طیم بیت دست نامت همیشه

میتو ک خصلت منگو وون بادشاه
 جگر فونیزه نه زاده و انچه هول
 کره ان سان ماس ماهه بر حق
 مکره رنی چو فرما وون پیکر
 امی نشه اس ترشیوی نچو م حرم
 سو حق نکه و الا و در زندگانی
 کره اسه شوبه نه ات جایه انکار
 سحاه چمیزک با عز امت می
 چه پرورده منیر ناز و عیش

خدا این می نه زرن گنج و گوهر
 ذلک محرو متن بیت و
 پیکر کنیاه کدک تره کام قیاس
 جوان زرن کمر اسه عبودار
 کره مده روین متن در عمار
 ستار و زن سچا لند اند سوار
 زه شهرزاده سمند وون کره
 روانه گے بر قمار دل اری
 زه خوسرین شیرین بر دوین
 ویکین جهان کن تو جگر

که کناره عشق عشقش نه انکار
 حقیقت یا مجاز است نه انکار
 و لیکن فرقی بجز از این نیست
 مجازی که حقیقت آن مجاز
 کبریت و آتش آن مجاز
 بجز از این چنانچه کلمه کل
 بر آن آخر چو کل کلمه را روز
 ولی عیب بی کلمه از سوزان
 صد گنیزن مجاز از راه ادراک
 که است ترست من حقیقت گوهر پاک

غوغا من از همدیگر طلبی که هر
 اثره گوهری که در حقیقت چو هر
 جدا صد فکر در چو در دلی که هر
 سوای در دیده زاده که هر
 مجاز است تا دل تویت که هر
 تو ای که که سوی من که هر
 سوزش که که سوی من که هر
 مجاز است که که سوی من که هر
 پس بیای صفت صفت که هر

عجب ممکن بجا و حشمت خیز
 شمع معصوم هم گنج و مهت
 و دل یکدگر یار و تر یو کمر
 منازل طے کران که است
 حرکت بیغم خط سوزی طربناک
 ملاقات بد خوش طبع حاصل
 سپاهین حق داد که شهر یار و
 خراج ملک و داد پر اوک
 پیمانی که نه خرم حال ته دیار
 شبانه شاد دیا نه بشن عالی
 غنی سیم گداز نزل اموال
 بپاکی زندگی عیش و شوک ناد
 نصیب حق بد و پنیوک کرامت
 اول ثابت چو قول استبازی
 چو و آن عاقبت طاعت مطلوب
 میگوید که مطلب تو لا
 خصوصاً کینه رستن سینه حاکم

طریق در یاف مجاز از لغا و حقیقت آن در نظر اهل طریقت
 رموز عشق زان عشق بازی
 زده دیده در چو دل مرده
 این آئینه ماون که چو سود
 دل بید و چو ایفسرده مرده
 یگی پروانی شمع که چو نور
 ظهور یار زانی عیب زار

پری مهتاب ترک نشا تر تیز
 بشادی چو شبنم در او مهت
 اچو کون اس نمود دانه زان
 مقامین ذات با بخت حجت
 به استقبال فرج و مال مهت
 بنیوک از فضل حق بی طرب دل
 به شش نام نهاد و کار و
 گد این بنیو این ناد و دیا و ک
 کرک عینه بند میینه بازار
 چراغان کرک گنجینه خالی
 چنی فی الحال که آسوده شحال
 مثل در عیبت کن تپوکت یاد
 و لیکن از طفیل استقامت
 سوله آخرت به پیش کشین زمار
 بنان آخر محبت و صل محبوب
 نمکوتس بیکان شبنم تلی
 چو مرهم و عود و صلوک در دکان

مین لذت چو در سوز و گدازی
 زخامی بخته کارن سوز خور و
 جز آتش عود خوشبوزا دیاد و
 بکار آئینه کیا زنگار خورده
 مین بر شعله در یکدم سوز
 میس از عشق ترنم دلس خور

اصل تراوت مگر نه عکس مال
کمال عشق که حاصل نه اید دست

عکس تن با طه ناقص اصل کامل
جمال بار وجه در مغرب پست

مناجات بدرگاه فانی حاجات

ایهی با مقبول رسیده راست
ایهی عاصی با دم رسیده است
دست تو فیت بر اعمال صالح
عفو کنش خطا ساری عطاس
خیالک پرده از اگر ام تو کنش
منی کاس من خود دینار کرتن
سحق سید لکونین تیم آن
پیدا در کرم مغفور و مرحوم
گر فرشته شدم دستکاری
یه امید از کرم اتم نه بنجام
خدا ایکم ضایع با طه انفاس
پشیمان کوس اعمال بدین
کنز کار راه دهیو چونه کانه بعالم
غریق جرم و عصیان جیوس پایا
حکلا و خاموشی بنده اوده راوم
کرم ناهق نیه دان پاش سهور
مره نفس لگوم بوزن تگومنه
زبان دانی کرم لاکم سخن باز
زبان منزه دهیو چونه کانه نادان
ضرر لازم نفع از دست تراوم
پراکنده گیم جمعیت از دل

فرس دل از کجی سوئی است
فرم دل از کجی لاکم سوئی است
بدایت نری کرس بدوی جیو طرح
نفس غفلت دس دچین جین گاش
بر مننه خلعت ایمان و نس
عنی از دولت دیدار کرتن
نه نه تو کنش خشتش فرایمان
تھوم تم بهت مر از ناز سقر دور
بختش اتم بهت دست دوساری
کنز کارن کرمی حکیم محبت عام
غرامت ندمت بهت نه کنش
بنادان پیوس فعال بدوین
زیاده جی بدی از حد در کرم
کرم تیر بد کرم نه کخته پروای
بذت دل و ایمان کن نه مقام
وزن نه بر مرط قدیم حسن و
بزه زیوم اماون چاره چومنه
پیر نیرت گوته فیرت زاه ایایان
کرم بیوایه بی مایه بین بان
پنن مطلب دیک از دست راوم
تھوم بر صدق ثابت نیرت دل

و سیکه اسکی نری کن بهت معظم
جواب شش چ حمره قطب عالم
لوا احایات کرم میان بارکی
الطف خود کرم سامانه ساری
دس اخلاص و جیو بهت نیرت
در بیان خاتمه کایه کایه
پنن ختم سخن اتم
پنن و این جیو کس لکونی الله
سمن من حضرت مشکون زعفر
پرن و الن سخن این کنز کار
شیت بهت بیای تین بر سر
بهار من منزه بنجه و التوا سر
چهره و شست و ده بیت تعداد
غزل بیات تمام تهو یاد
غزل بیای دی بهت ستاوه
غزل بیات قصه شست ستاوه
غزل بیات زی بهت ستاوه
غزل بیات قصه شست ستاوه

خداوند اگر کنه چشم ساری
 و سبیل می آید عاشق را ساری
 سره صکنه دل بکوه زینت بکوه
 پیشین حق چو در خلق مقبول
 تمام نشان

نه آسوم علم نه طبعش نکو می
 بخدمت عرض چوم مضمونش سن
 بزرگانه کرن داشت خموشی
 رتن داشت بت از حرف گیری
 کشیدن بداندش به کلمه یز
 بنواخوان دوا در ددروس
 بنرو مرد و گزین عید ایز

چینوی جز آن کرم شرع گوئی
 ادا نمون رشتین مرد و مردن
 کمال عیب داشت پرده پوشی
 صغیرس بر طغیون حق کبیری
 ز کینه چو کینه اش تیز
 یک مرهم و یک زخم جنونش
 رتن نکند تن بر طعنه ایز

غزل یار شش

گلبرویه کرم سبیل دل دیوانه تے
 ات شمر و کس گت بو کرے پزانے تے
 چھی نیر مژگان به زیبا کمانه تے
 پنجه دالش منجه و چھو کس بهرانه تے
 ام کله و الن مست کرسه تانے تے
 تس هر و سیرس لب چنه نکمت از پانے تے
 بیا ر جگرس یار چوم چا نوار مانے تے
 زلفه گرایه مایه ولوش بے زانے تے
 میه چو نه دستان زونه کیه چھس تانے تے
 تس سکاره و کس ره پت مار چیا نه تے
 بهر چایه سزده مایه و نه بهس دستانے تے
 تس دونه شتر نه دار و نه دامانے تے
 وس باله یارن باله لاکم بیگانے تے

مه خاره چانی پاره گو دل جانا نه تے
 چوم سور گو مت حوره چانه نوارانه تے
 از رمزه کمره کس غمزه تیرن نشانه تے
 سوراخ دل کیم رسته چانی دوانے تے
 خنخانه روس چشمه و کس بهرمانه تے
 و طه شایخ مرجان فوله ون غنچه و مانے تے
 جدمان کرم شربت نار پستانے تے
 گو شین و زت دوره قل میا نوار شانه تے
 پیکوش و کس گم شبنم بهرانه تے
 مستانه لاگت فیه بهس بهر استانه تے
 تس هر و قدس هر پادن قربانه تے
 که سونه بررم کیا چو ون میا نوارمانه تے
 ون واره و کس یار باش افانے تے

منتبه به خدایه
 بهر نه انداختن

گلبرویه کرم سبیل دل دیوانه تے
 مه خاره چانه پاره گو دل جانا نه تے

در ۶۶
 ۱۳

ملک کاتبه غلام محمد نور محمد تاجران کتب مهراج زبیر گنج بازار سری گمر کشمیر

